

Disposició transitòria segona. *Terminis d'exigibilitat dels assajos que estableix la norma UNE-EN 12976.*

Durant els dotze mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta Ordre, per a la certificació dels sistemes solars prefabricats s'accepten els assajos del captador de forma independent del sistema i com a tal es poden certificar.

Transcorregut el termini esmentat, tots els sistemes solars prefabricats han de presentar els assajos que estableix la norma UNE-EN 12976.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 de gener de 2007.—El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, Joan Clos i Matheu.

ANNEX

Normes i instruccions tècniques complementàries

1. Normes UNE-EN aplicables

A l'efecte de la seva certificació, als captadors solars d'escalfament líquid i als sistemes solars tèrmics d'escalfament prefabricats els són exigibles, respectivament, les normes UNE-EN 12975 i UNE-EN 12976, seguint el que estableix l'apèndix de l'annex d'aquesta Ordre.

2. Laboratoris acreditats

Als efectes que es regulen, es consideren laboratoris acreditats els que compleixin els requisits que estableix la norma UNE-EN-ISO/IEC 17025 i estiguin acreditats per entitats regulades en el capítol II, secció 2a del Reglament de la infraestructura per a la qualitat i seguretat industrial, aprovat pel Reial decret 2200/1995, de 28 de desembre, o per qualsevol altre organisme d'acreditació signant de l'Acord multilateral de reconeixement de l'European Cooperation for Accreditation (EA).

Així mateix, s'accepten els informes dels assajos realitzats per laboratoris acreditats per altres estats membres o Turquia, o en un Estat integrant de l'Associació Europea de Lliure Comerç que sigui part contractant de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, sempre que l'Administració pública competent reconegui que s'ofereixen les garanties tècniques, professionals i d'independència equivalents a les exigides per la legislació espanyola.

3. Qualitat de producció

Per garantir la qualitat de producció dels productes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquestes normes i instruccions tècniques complementàries, es pot presentar el certificat de conformitat respecte de la norma UNE-EN ISO 9001 del sistema de gestió de la qualitat establert al lloc de fabricació i a la planta d'acoblament dels captadors o sistemes, emès per un organisme d'acreditació d'un Estat membre o Turquia, o en un Estat integrant de l'Associació Europea de Lliure Comerç que sigui part contractant de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, o bé garantir el compliment del mateix nivell de qualitat per qualsevol altre mitjà apropiat, sempre que l'Administració pública competent reconegui que es garanteix un nivell de seguretat de les persones, els béns o el medi ambient equivalent, almenys, al que proporcionen aquelles.

APÈNDIX

Assajos que s'han de fer en funció del tipus de captador:

1. Els captadors solars d'escalfament líquid, amb caràcter general, s'han d'assajar segons el que estableix la norma UNE-EN 12975.

2. Si el fabricant produeix el mateix tipus de captador però en diferents llargs i/o amples, tots els captadors s'han de considerar una família i només se n'ha d'assajar una mostra de la mida més petita i una altra de la mida més gran. El captador més gran s'ha de sotmetre a tots els assajos requerits a la norma UNE-EN 12975-1, apartat 5.2, i el captador més petit s'ha de sotmetre a l'assaig de rendiment tèrmic (apartat 6 d'UNE-EN 12975-2).

La corba d'eficiència utilitzada per a aquesta família ha de ser la que abraça l'àrea més petita sota la corba d'eficiència per als dos captadors assajats, és a dir la corba més desfavorable.

L'informe d'assaig corresponent a la família de captadors ha d'incloure un annex tècnic que especifiqui la família de captadors assajada: model, dimensions i àrea d'obertura de cadascun d'aquests.

3. Els captadors construïts a mida (encastats, integrats a la teulada que no comprenen mòduls realitzats en fàbrica i que són muntats directament al lloc de la instal·lació) són tractats com es descriu a l'apartat 1 de la norma UNE-EN 12975-1: s'assaja un mòdul amb la mateixa estructura que el captador instal·lat amb una superfície total d'almenys 2 m². El fabricant ha d'explicar la conformitat del mòdul assajat amb la resta de la seva producció i ha de proporcionar una descripció detallada dels components.

4. Els captadors molt grans (superiors a 4 m²) poden ser tractats com els construïts a mida si no és possible fer l'assaig del captador complet.

MINISTERI DE JUSTÍCIA

1810

REIAL DECRET 45/2007, de 19 de gener, pel qual es modifica el Reglament de l'organització i règim del notariat, aprovat pel Decret de 2 de juny de 1944. («BOE» 25, de 29-1-2007.)

I

Pel que fa a l'exercici de la fe pública notarial, com a funció i servei públic, així com en l'estatut dels notaris, s'han produït en els últims anys una sèrie de modificacions que aconsellen àmpliament una reforma del vigent Reglament notarial, aprovat per Decret de 2 de juny de 1944, pel qual s'aprova amb caràcter definitiu el Reglament de l'organització i règim del notariat.

Així, les modificacions es concreten, entre altres, en qüestions tan importants com la integració dels corredors de comerç col·legiats al cos únic de notaris efectuada per la Llei 55/1999, de 29 de desembre; l'aprovació d'un nou règim disciplinari notarial, realitzada per la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social; la incorporació de les noves tècniques telemàtiques i informàtiques a la funció pública notarial, produïda per les lleis 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social; la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, i la Llei 24/2005, de 18 de novembre, de reformes per a l'impuls a la productivitat; la Llei 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal, que modifica els articles 17, 23 i 24 de la Llei del notariat, de 28 de maig de 1862, i la desaparició del règim mutual com a sistema de previsió social dels notaris produïda per l'article 41 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, desplegat pel Reial decret 1505/2003, de 28 de novembre, pel qual s'estableix la inclusió dels membres del cos únic de

notaris en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms.

Les reformes anteriors exigeixen una profunda revisió del Reglament notarial ja que aquest, sense perjudici de la Llei del notariat, de 28 de maig de 1862, es constitueix en l'estatut funcional del notari, així com de la seva organització corporativa, sense oblidar, evidentment, que el Reglament regula la manera de prestar la funció pública notarial.

En qualsevol cas, la reforma no altera l'estructura del Reglament notarial vigent sinó que, acomodant-s'hi, modifica tots els articles que, per les reformes exposades i pel transcurs del temps, han quedat obsolets.

Les modificacions es poden agrupar en tres blocs: estatut del notari, com a funcionari públic; formes documentals i prestació de la funció pública notarial i organització corporativa del notariat.

II

Pel que fa a l'estatut del notari s'han de distingir, al seu torn, dos grans apartats: el seu caràcter, requisits per a l'exercici de la funció i règim funcional, d'una banda, i règim disciplinari, de l'altra.

Quant al primer apartat, les reformes se centren essencialment a ressaltar la independència del notari en l'exercici de la seva funció pública i el dret a elegir notari lliurement sense més limitacions que les que preveu l'ordenament jurídic (articles 1 i 3), així com a regular amb més concreció l'assegurança de responsabilitat civil com a mitjà que l'usuari del servei públic notarial no pateixi, en cap cas, perjudici que no es repari (articles 24 a 34).

Així mateix, es poden destacar dins d'aquest àmbit la regulació de les substitucions i de les jubilacions, coherents amb la integració dels notaris en el règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms amb el fet que són funcionaris públics (articles 49 a 58). Conseqüència d'aquest caràcter funcional, es manté la naturalesa d'oficina pública de la notaria com el lloc on es presta una funció pública, i s'exigeix als col·legis notariais que mitjançant sistemes telemàtics informin adequadament sobre els llocs on hi ha aquestes oficines públiques perquè, d'aquesta manera, es pugui fer efectiu el principi de lliure elecció de notari per l'usuari del servei públic notarial.

Respecte del règim funcional, destaca la reforma del sistema de provisió de places, fet que obliga, així mateix, a reformar les oposicions entre notaris ja que, perquè aquest sistema segueixi prestant els indubtables beneficis que ha proporcionat al cos de notaris, s'ha de substituir, com a premi, l'abonament d'anys d'antiguitat en la classe per l'abonament d'anys d'antiguitat en la carrera (articles 88 a 108).

Finalment, i dins d'aquest primer apartat, mereixen una consideració especial les modificacions en la denominada jurisdicció notarial, que modernitzen el sistema d'habilitacions, sense oblidar que el notari és un funcionari públic que exerceix la seva funció en un àmbit territorial predeterminat, cosa que obliga a conjugar aquest caràcter consubstancial a la funció pública notarial amb un adequat sistema de prestació d'aquesta. Per això s'adopten les mesures imprescindibles per reforçar el règim de lliure elecció del notari ja que aquest, com a funcionari públic que controla la legalitat (article 17 bis de la Llei del notariat), ha de prestar la seva funció en règim de plena independència i imparcialitat, sense que pugui haver-hi circumstàncies que posin en risc o dificultin una nota tan essencial; tanmateix, aquestes mesures s'han de coordinar de manera adequada amb l'exercici de la funció pública notarial en lliure concurrència, atès que l'eficiència del sistema depèn de l'equilibri necessari entre les dues facetes, de manera que preval el dret de l'usuari a elegir el notari que consideri convenient, ja que per tal com la funció pública notarial exigeix l'assessorament necessari a

l'atorgant de l'acte o negoci jurídic, resulta obvi que aquest ha d'elegir el notari que li mereixi més confiança. En conseqüència, es modifiquen els articles 117 a 142 del Reglament notarial.

Quant al règim disciplinari (articles 346 a 364 del Reglament notarial), la reforma era obligada, ja que es va modificar íntegrament mitjançant la Llei 14/2000, de 27 de desembre, esmentada. En aquest sentit, la mateixa experiència exigeix que es modifiqui aquest règim, perquè ha demostrat la seva obsolescència.

III

Respecte de les formes documentals i prestació de la funció pública notarial, les reformes són molt intenses, atès que cal recollir en un sol text les diverses formes de documentació pública notarial, inclosa la regulació de les pòlisses i del llibre registre, i també les modificacions derivades de la Llei 36/2006, de 29 de novembre, ja que quan modifica l'article 17 de la Llei del notariat, de 28 de maig de 1962, defineix els tipus documentals –escritura matriu, acta i pòlissa–, així com, sobretot, la modificació de la «Llei de circulació» de la pòlissa, perquè ja no circulen originals, sinó que l'original de la pòlissa ha de ser inexcusablement conservat pel notari en el seu llibre registre o, si s'escau, en el protocol ordinari. Es pot afegir que, per una raó idèntica, es modifiquen altres preceptes del Reglament notarial, per emprendre les modificacions derivades introduïdes per la dita Llei 36/2006, de 29 de novembre, en els articles 23 i 24 de la Llei del notariat. En conseqüència, es modifiquen gran part dels articles 143 a 306 del Reglament notarial.

Per la seva importància, hem de destacar els aspectes següents: es modifica la regulació de la compareixença en línia amb el que disposa l'article 98 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, modificat per la Llei 24/2005, de 18 de novembre, i s'exigeix al notari un judici exprés i explícit sobre la suficiència de les facultats del representant (article 166 del Reglament notarial); es reforma l'article 175 del Reglament notarial, ja que s'exigeix al notari, per tal que informi adequadament els atorgants, que conegui la titularitat i l'estat de càrregues de l'immoble. Amb aquesta finalitat, resulta patent que el telefax, amb les seves indubtables deficiències, va suposar un notable avanç, però incorporades les noves tecnologies a l'àmbit de la funció pública notarial i registral, aquest ha de ser un mitjà residual. Per això, aprofitant la reforma de la Llei hipotecària (essencialment, articles 221, 222.10 i 248) s'exigeix al notari que accedeixi als llibres del Registre de la Propietat en el moment de l'autorització de l'escritura, com a mitjà per proporcionar una seguretat jurídica íntegra a qui adquireix un immoble confiant en el sistema notarial i registral.

En un sentit idèntic, i ateses les obligacions que han imposat al notari les lleis 24/2001, de 27 de desembre, i 24/2005, de 18 de novembre, s'exigeix que expedeixi còpia autoritzada el mateix dia o l'hàbil següent quan contingui un acte o negoci susceptible de ser inscrit en el Registre de la Propietat o Mercantil, atès que, excepte que l'interessat manifesti el contrari, el notari ha de remetre telemàticament la còpia autoritzada a aquests registres (articles 112 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre i 249 del Reglament notarial). Per això, una altra vegada el fax es converteix en un mitjà residual de comunicació al Registre de l'existència d'una escritura susceptible de ser-hi inscrita. En línia amb el que s'exposa, i en obligat desplegament de l'article 17 bis de la Llei del notariat, es regula la còpia autoritzada electrònica (article 224 del Reglament notarial).

Igualment, es modifica la regulació de les actes, en uns casos com a conseqüència de la incorporació de les noves tecnologies (per exemple, en el cas dels articles 198 i 200 del Reglament notarial) i, en altres, atesa la inadequació del seu règim jurídic; en aquest sentit, es regulen

les actes de subhasta a l'article 220, cridades a adquirir una gran rellevància després de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

Finalment, s'incorpora al Reglament notarial (articles 284 a 286) la regulació dels índexs informatitzats que preveu l'article 7 del Reial decret 1643/2000, de 22 de setembre, sobre mesures urgents per a l'efectivitat de la integració en un sol cos de notaris i corredors de comerç col·legiats, i se'ls atribueix la finalitat essencial de servir de via i mitjà de col·laboració amb les administracions públiques. Cal recordar que el notari, com a funcionari públic, està obligat a col·laborar d'una manera més intensa amb les administracions públiques; d'aquesta manera, experiències com ara el recent Organ Centralitzat de Prevenció contra el Blanqueig de Capitals creat en el Consell General del Notariat o la possibilitat que es creï en aquest una unitat especialitzada de caràcter idèntic pel que fa al frau fiscal (article 17 de la Llei del notariat), han demostrat la utilitat de millorar la regulació d'aquests índexs exigint una periodicitat més gran, responsabilitzant el notari de qualsevol error o discrepància entre el seu contingut i l'acte o negoci jurídic autoritzat o intervingut.

IV

L'últim bloc de reformes es refereix a l'organització corporativa notarial. Com és sabut, està integrada pels col·legis notariais i pel Consell General del Notariat.

Les modificacions se centren a acomodar l'àmbit territorial dels col·legis notariais a les diferents comunitats autònomes. No hi ha cap raó o justificació que permeti mantenir la situació actual, amb col·legis notariais que inclouen en alguns casos àmbits territorials de fins a tres comunitats autònomes. Per això, es reordena l'àmbit territorial dels col·legis notariais i se'ls dona una nova denominació.

Així mateix, les reformes tendeixen a millorar i modernitzar la regulació de l'organització corporativa del notariat; d'aquesta manera, s'integra en el Reglament notarial el que fins el mateix Tribunal Constitucional (SSTC 67/1983, de 22 de juliol i 87/1989, d'11 de maig) ha reconegut, és a dir, l'existència d'una administració jerarquitzada entre el notari i la seva organització corporativa i entre aquesta i el Ministeri de Justícia; es modifica el règim d'ingressos col·legials, ja que cal garantir-ne el finançament adequat en exercir essencialment funcions públiques, atès que els seus col·legiats són funcionaris públics que presten un servei públic; es reforma el sistema d'elecció a les juntes directives dels col·legis notariais, ja que el sistema actual és d'una complexitat inusual perquè implica, per exemple, contínues renovacions parcials, i es modifica, a més, el període de mandat dels membres de les juntes directives i del Consell, perquè l'actual de tres anys i la impossibilitat de ser reelegit per més d'un mandat resulten inadequats; finalment, es regulen les relacions que ha de mantenir la unitat especialitzada a què es refereix l'article 17 de la Llei del notariat respecte dels notaris.

Per acabar, es pot assenyalar que en el procediment d'elaboració d'aquesta norma han estat consultades les entitats representatives dels sectors afectats.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Justícia, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 19 de gener de 2007,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació de l'articulat del Reglament de l'organització i règim del notariat aprovat pel Decret de 2 de juny de 1944.*

U. Es modifica l'article 1, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 1.

Els notaris són a la vegada funcionaris públics i professionals del dret, i correspon a aquest doble caràcter l'organització del notariat. Com a funcionaris exerceixen la fe pública notarial, que té i empara un doble contingut:

a) En l'esfera dels fets, l'exactitud dels que el notari veu, sent o percep pels seus sentits.

b) I en l'esfera del dret, l'autenticitat i força probatòria de les declaracions de voluntat de les parts en l'instrument públic redactat de conformitat amb les lleis.

Com a professionals del dret tenen la missió d'assessorar els qui reclamen el seu ministeri i aconsellar-los els mitjans jurídics més adequats per assolir els fins lícits que aquells es proposen aconseguir.

El notariat gaudeix de plena autonomia i independència en la seva funció, i en la seva organització jeràrquica depèn directament del Ministeri de Justícia i de la Direcció General dels Registres i del Notariat. Sense perjudici d'aquesta dependència, el règim del notariat es considera descentralitzat a base de col·legis notariais, regits per juntes directives amb jurisdicció sobre els notaris del seu territori respectivament.

En cap cas el notari, ni en l'exercici de la seva funció pública ni com a professional del dret, pot estar subjecte a dependència jeràrquica o econòmica d'un altre notari.

L'àmbit territorial dels col·legis notariais s'ha de correspondre amb el de les comunitats autònomes, de conformitat amb el que preveu l'annex V d'aquest Reglament.

Les províncies integrades en cada col·legi notarial es divideixen en districtes, l'extensió i els límits dels quals determinen la demarcació notarial.»

Dos. Es modifica el paràgraf segon de l'article 3, que passa a tenir la redacció següent:

«Els particulars tenen el dret de lliure elecció de notari sense més limitacions que les que preveu l'ordenament jurídic. La condició de funcionari públic del notari impedeix que les administracions públiques o els organismes o entitats que en depenen puguin elegir notari, i regeix per a ells el que disposa l'article 127 d'aquest Reglament.»

Tres. S'afegeix una lletra g) a l'article 5, amb la redacció següent:

«g) El nombre de places que es reserven per a persones que tinguin la condició legal de persones amb discapacitat d'acord amb el que disposa la Llei 53/2003, de 10 de desembre, sobre ocupació pública de discapacitats i segons el Reial decret 1557/1995, de 21 de setembre, sobre accés de minusvàlids a les oposicions al títol de notari.»

Quatre. Es modifica l'article 24, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 24.

El notari electe ha d'acreditar obligatòriament la contractació d'una assegurança de responsabilitat civil a què es refereix l'article següent i constituir la fiança, en compliment del que preceptua l'article 14 de la Llei orgànica del notariat, presentant a la Direcció General dels Registres i del Notariat els documents justificatius de tot això. Aquesta obligació s'ha de complir dins el termini de trenta dies naturals, comptats des de la publicació del nomenament per a una notaria determinada en virtut de concurs

ordinari en el "Butlletí Oficial de l'Estat" o, si s'escau, en el butlletí o diari oficial de la comunitat autònoma corresponent.»

Cinc. Es modifica l'article 25, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 25.

L'assegurança de responsabilitat civil té com a objecte cobrir les responsabilitats d'aquesta índole en què pugui incórrer el notari en l'exercici del seu càrrec.

La Direcció General dels Registres i del Notariat, prèvia audiència del Consell General del Notariat, ha de fixar les condicions mínimes de l'assegurança de responsabilitat civil. No obstant això, el Consell General del Notariat pot sol·licitar justificadament a la Direcció General dels Registres i del Notariat que es modifiquin les condicions esmentades. El centre directiu s'ha de pronunciar expressament en el termini màxim d'un mes sobre la sol·licitud de modificació.»

Sis. Es modifica l'article 26, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 26.

La fiança que ha de prestar el notari té una quantia de 1.500 euros, llevat que es tracti de poblacions de més d'un milió d'habitants, cas en què s'eleva a 3.000 euros, quantia que pot ser actualitzada per la Direcció General dels Registres i del Notariat prèvia audiència del Consell General del Notariat.

La fiança la pot constituir en títols del deute públic o amb garantia de finques rústiques o urbanes el mateix notari o un tercer, però en aquest cas no es pot retirar sinó avisant el notari amb sis mesos d'anticipació, per mitjà d'un requeriment en forma legal, perquè durant aquest termini la reposi, i s'entén que si no ho fa així, es lliurarà la fiança al seu propietari, prèvia liquidació de responsabilitat i en la forma que determina aquest Reglament, i el notari quedarà en suspens mentre no la completi en el termini reglamentari.»

Set. Es modifica l'article 27, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 27.

La fiança en títols o efectes públics s'ha de constituir a la Caixa General de Dipòsits o en establiments legalment autoritzats a l'efecte, en qualitat de dipòsit necessari, a disposició de la Direcció General dels Registres i del Notariat.

El notari ha de presentar en aquest centre el resguard original definitiu del dipòsit i una còpia simple d'aquest; els dos documents, amb instància de sol·licitud d'aprovació de la fiança.

El resguard, després de comparat i conforme amb la còpia presentada, s'ha de tornar, sota rebut, a l'interessat o al seu representant legal.

S'han de complir les mateixes formalitats en el cas de renovació del resguard.

La fiança amb garantia de finques s'ha de constituir en escriptura pública d'hipoteca atorgada per qui sigui el propietari de l'immoble, per una quantitat suficient per produir la renda assenyalada per a cada cas, capitalitzada aquesta al cinc per cent, i s'ha d'expressar que queda a disposició de la Direcció General per respondre de l'exercici del càrrec pel notari.

Atorgada l'escriptura, s'ha d'inscriure al Registre de la Propietat corresponent.

El notari ha de sol·licitar a la Direcció General l'aprovació de la fiança per mitjà d'instància, a la qual ha d'adjuntar: 1r L'escriptura de constitució d'hipoteca, degudament inscrita; 2n Certificació, en relació, de càrregues de les finques hipotecades, lliurada amb data posterior a la de la inscripció de l'escriptura de la hipoteca; i 3r Una altra certificació expedida per l'oficina cadastral, per la del Registre Fiscal d'Edificis i Solars o per la secretaria municipal corresponent, a falta d'algunes de les expressades, en què consti el líquid imposable amb què apareguin en l'últim quinquenni els immobles hipotecats.

Si aquest líquid imposable no és igual o superior a la renda expressada en el paràgraf primer d'aquest article, no es pot aprovar la fiança, llevat que la diferència s'hagi constituït en títols del deute públic.

S'han de complir les mateixes formalitats en el cas de renovació o modificació de la fiança.»

Vuit. Es modifica l'article 28, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 28.

El notari suspens en l'exercici del seu càrrec per falta de fiança, segons el que preveu l'article 14 de la Llei del notariat, està obligat a reposar-la en el termini d'un mes, a comptar del dia que se li hagi notificat que ha estat declarat suspens, sense perjudici de les seves responsabilitats disciplinàries.»

Nou. Es modifica l'article 30, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 30.

La fiança que estan obligats a constituir els notaris com a garantia per a l'exercici del seu càrrec, així com els seus interessos o productes, estan afectes a les responsabilitats concretes en el desenvolupament d'aquell i preferentment a les quantitats que deixi d'abonar el notari en concepte de multes, enquadració de protocols, desorganització i deteriorament d'aquests per la seva negligència, primes de l'assegurança de responsabilitat civil i de les aportacions, cotitzacions i, en general, qualsevol pagament que hagi de fer al col·legi notarial, o que tingui l'origen en una causa corporativa.

Per fer efectives aquestes obligacions, la Direcció General dels Registres i del Notariat ha d'ordenar al notari deutor que pagui el que deu i l'ha d'advertir de l'execució forçosa de la fiança. Notificada l'ordre de pagament, el deutor disposa d'un termini d'un mes per abonar-ne l'import.

Transcorregut el termini a què es refereix el paràgraf anterior sense que el deutor hagi satisfet el deute reclamat, la Direcció General dels Registres i del Notariat ha d'ordenar la trava i execució de la fiança. Si és suficient per solucionar amb càrrec a aquesta la quantitat total reclamada per principal, recàrrecs i interessos, la Direcció General ha de disposar el que sigui necessari per executar-la i ho ha de comunicar al notari deutor a fi que reposi la fiança, amb advertència que, si no ho fa, quedarà suspès en les seves funcions de conformitat amb l'article 14 de la Llei del notariat. Si la fiança és insuficient per satisfer tot el que deu, la Direcció General ha de declarar la falta de fiança i la suspensió del notari en el seu càrrec, amb nota en el protocol. La suspensió no s'alçarà fins que no hagi estat íntegrament satisfet el deute reclamat i s'hagi reposat la fiança.

Quant a la suspensió de l'execució de la fiança, cal atènyer-se al que disposa l'article 111 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.»

Deu. Es modifica l'article 34, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 34.

Acordada la devolució de la fiança, la Direcció General dels Registres i del Notariat ha de lliurar a l'interessat un escrit justificatiu de l'acord per tal de presentar-lo a les entitats en què hagi quedat dipositada o constituïda.»

Onze. Es modifica el paràgraf cinquè de l'article 35, que passa a tenir la redacció següent:

«No poden obtenir la possessió els notaris electes que exerceixin els càrrecs incompatibles determinats a l'article 16 de la Llei del notariat, sense haver acreditat prèviament que han cessat en aquells llocs. En cas d'exercir un càrrec incompatible a l'Administració pública han d'acreditar l'excedència en el cos d'origen, amb caràcter previ. Si, tanmateix, es possessionen de la notaria, han de ser declarats renunciants i donats de baixa en l'escalafó del cos tan aviat com es tingui notícia que hi ha la incompatibilitat.»

Dotze. Es modifica l'article 38, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 38.

Conferida la possessió, el notari, des de la seva residència, ha de dirigir oficis als alcaldes, jutges de primera instància i altres autoritats dels pobles compresos en el districte notarial per notificar-los, per al seu coneixement i el del públic, que està en disposició d'exercir el càrrec.»

Tretze. Es modifica l'article 40, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 40.

Dins dels trenta dies següents a la data de la possessió, el notari ha d'informar la junta del col·legi notarial a què pertany de l'estat general en què es troben el protocol i el llibre registre de la notaria de què s'ha possessionat, i ha de fer constar si els instruments que els formen reuneixen els requisits externs que estableixen les disposicions vigents. És personalment responsable de les deficiències que en el seu moment puguin aparèixer, si no les ha fet constar al seu informe.

Mentre no compleixin aquesta obligació, els notaris no es poden absentar de les seves notaries ni demanar llicència.

El notari ha de lliurar al seu successor en el protocol el llibre indicador i els suports informàtics en què hi hagi els fitxers de titularitat pública a què es refereix l'Ordre JUS/484/2003, de 19 de febrer, i els que, amb idèntic caràcter, els substitueixin o s'hi afegeixin. En l'informe a què es refereix el paràgraf primer s'hi ha de fer constar el compliment d'aquesta obligació i s'hi ha d'incloure la relació dels fitxers informàtics rebuts.»

Catorze. L'article 42 té la redacció següent:

«Article 42.

El notari ha de residir en el lloc en què està demarcada la seva notaria.

Els notaris han de tenir el despatx o oficina en el punt on resideixen, en condicions adequades i decoroses per a l'exercici del seu ministeri, i hi han de tenir centralitzada la documentació general i particular que se'ls confii.

Es prohibeix als notaris tenir més d'un despatx o oficina a la població de residència ni en una altra del

seu districte; no obstant això, la junta directiva pot autoritzar algun despatx auxiliar en una població diferent d'aquella en què estigui demarcada la notaria, si ho aconsellen les necessitats del servei.

No hi pot haver més d'un despatx notarial en un mateix edifici, excepte si ho autoritza la junta directiva del col·legi, escoltats els notaris que anteriorment hi tenien establert el despatx. També s'exigeix autorització de la junta perquè un notari estableixi el despatx o oficina en el mateix edifici en què hagi tingut instal·lat el despatx un altre notari, excepte si han transcorregut tres anys o es tracta d'una població on hi ha demarcada una sola notaria.

Perquè en un mateix local hi actuï més d'un notari es requereix, inexcusablement, l'autorització de la junta directiva, que només la pot concedir si es donen les condicions necessàries per assegurar el respecte al principi de lliure elecció de notari pel públic, ateses les circumstàncies de la població i el nombre de notaris que tingui. En tot cas, no es pot concedir aquesta autorització en els districtes que disposin de menys de cinc places de notaris. En els districtes que disposin de més de cinc places de notaris, el nombre de notaries obertes no pot ser inferior als dos terços de les places demarcades.

Les autoritzacions que es concedeixin han d'expressar, com a mínim, les condicions relatives a la utilització del local únic i a la instal·lació dels despatxos respectius, així com les conseqüències del seu incompliment i les previsions relatives al cessament, per qualsevol causa, d'algun dels notaris autoritzats. L'autorització per si sola no afecta els contractes de treball de cada notari amb els seus empleats.

En cap cas les juntes directives poden concedir l'autorització perquè dos o més notaris tinguin el despatx, separatament, en un mateix edifici o per poder actuar en un mateix local, quan ho pretenguin tots els notaris de la població.

Les juntes directives poden modificar i fins i tot revocar les autoritzacions concedides en els casos d'alteració de les circumstàncies tingudes en compte en concedir-les i en els d'incompliment de les condicions establertes, així com dirimir, de conformitat amb el que disposen els articles 314 i 327 d'aquest Reglament, les qüestions que se suscitin entre els notaris interessats.

Les decisions de les juntes directives de concessió, denegació, modificació o revocació de les autoritzacions a què es refereix aquest article i de resolució dels dubtes o les queixes que es produeixin en aquesta matèria són immediatament executives, sense perjudici que s'hi puguin interposar els recursos procedents de conformitat amb l'article 334 d'aquest Reglament.»

Quinze. Es modifica l'article 43, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 43.

No es consideren casos d'absència notarial els següents:

1r Les sortides que, per raó del càrrec, facin els notaris a altres pobles del seu districte.

2n Les que facin en casos d'habilitació reglamentària mentre duri l'habilitació.

3r Les d'assistència a sessions d'òrgans i actes de caràcter corporatiu.

4t Les que efectuïn per prendre part en oposicions entre notaris.

En aquest cas, ho han de posar en coneixement del degà respectiu, i el termini es compta des de quatre dies abans de l'assenyalat per al sorteig dels

opositors i expira al quart dia següent al de l'última actuació de l'opositor.

5è Les que impliquin assistència a cambres legislatives.

6è Les d'assistència a sessions d'organismes jurídics o comissions assessores relacionades amb qualsevol Administració o que en depenguin, sempre que prèviament la Direcció General dels Registres i del Notariat ho hagi declarat així en el moment de l'acceptació.»

Setze. Es modifica l'article 49, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 49.

Els notaris, en els casos d'absència, llicència, incloses les de maternitat o paternitat, durant el temps en què facin ús d'aquest dret i pel termini màxim previst per la normativa aplicable per a la baixa per aquest concepte, malaltia temporal o qualsevol altre supòsit similar, han de ser substituïts pel qui designi el titular entre els del mateix districte o un altre d'adjacent, previ acord en aquest últim cas de la junta directiva. Si no es produeixen aquestes designacions, pel qui correspongui segons el quadre de substitucions del col·legi, i, si no, pel qui designi la junta directiva del col·legi notarial. No obstant això, la junta directiva pot encomanar la substitució a diversos notaris, de forma alternativa o successiva, en cap cas simultània, i fixar el règim d'actuació.

Si la durada de la malaltia que motiva la substitució passa d'un any i el notari o en nom seu qui el representi no demana l'excedència voluntària, la Direcció General ha d'instruir un expedient d'incapacitat permanent, previ exhauriment dels terminis d'absències i llicències reglamentàries.

No obstant això, si la malaltia no és irreversible, el notari pot optar per la situació d'excedència en qualsevol moment de la instrucció de l'expedient d'incapacitat permanent.»

Disset. Es modifica l'article 51, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 51.

La Direcció General dels Registres i del Notariat pot nomenar en comissió de serveis els notaris en actiu, per tot el temps que escaigui segons la naturalesa del treball encomanat:

a) Per ocupar les comissions que se'ls encomanin en relació amb els serveis propis d'aquest centre directiu.

b) Per prestar algun treball determinat en algun ministeri o organisme públic.

c) Per dur a terme estudis o projectes d'especialització a instància del Consell General del Notariat.

Els membres del Consell General del Notariat, els degans i vicedegans dels col·legis notarians, els secretaris, vicesecretaris i els encarregats de secció del Consell General del Notariat es consideren en comissió de servei durant tot el temps del seu mandat.

Els notaris que ocupin un càrrec públic que sigui compatible amb la seva condició de notaris d'acord amb les lleis poden sol·licitar a la Direcció General l'assimilació de la seva situació a la de notari en comissió de servei.

Els notaris que tinguin encomanada per la Direcció General dels Registres i del Notariat una comissió de serveis o amb autorització d'aquesta Direcció acceptin un càrrec públic compatible amb la seva condició de notaris d'acord amb les lleis, els mem-

bres del Consell General del Notariat, els degans i vicedegans dels col·legis notarians, els secretaris, els vicesecretaris i els encarregats de secció del Consell General del Notariat poden designar perquè els substituïxin en totes les seves funcions notarians, durant l'exercici dels seus càrrecs o comissió, un altre notari en actiu, amb caràcter ocasional o bé amb caràcter permanent, amb la seva conformitat, i ho han de posar en coneixement del col·legi notarial que correspongui al més aviat possible.

En defecte de designació l'ha de nomenar la junta directiva del col·legi notarial corresponent, segons el quadre de substitucions, o fora d'aquest, d'acord amb el que preveu aquest Reglament.

En els casos en què sigui procedent, el substitut s'entén investit d'habilitació especial als efectes que preveuen els articles 3, últim paràgraf, i 116 d'aquest Reglament.

El substitut permanent, abans de començar la substitució i en finalitzar-la, ha de posar nota en l'última matriu del protocol del notari substituït i comunicar-ho seguidament al col·legi notarial. Si el substitut no pertany al mateix col·legi notarial que el substituït, o ho sol·licita a la vista de les característiques del seu despatx, s'ha de considerar als efectes reglamentaris que es troba en ús de llicència per absència mentre fa la substitució, i la seva situació es regula pel que estableixen el paràgraf primer de l'article 49 i el paràgraf primer de l'article 54 d'aquest Reglament.

Les condicions econòmiques de la substitució s'han de convenir lliurement entre els interessats. A falta de conveni, s'aplica el que disposa el paràgraf segon de l'article 55 d'aquest Reglament.

El notari substituït, si les funcions que té encomanades ho permeten i sempre amb subordinació a la feina que pugui tenir encomanada, pot actuar i autoritzar documents a la seva notaria en qualsevol moment, sense necessitat de posar cap nota en el protocol ni de comunicar-ho al col·legi.

En els supòsits de substitució que preveu aquest article, la designació pot recaure en un o en diversos notaris sempre que, en aquest últim cas, l'exercici de les funcions notarians per part dels nomenats sigui alternatiu o successiu, no simultani.

Les disposicions del present article són aplicables als notaris adscrits a la Direcció General dels Registres i del Notariat en tot el que no estigui regulat en la seva normativa específica.»

Divuit. Es modifica l'article 52, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 52.

Els notaris que acceptin els càrrecs a què es refereix l'article 115 d'aquest Reglament poden designar perquè els substituïxin en totes les seves funcions notarians, mentre ocupin aquells càrrecs, qualsevol notari en actiu.

Si el substitut pertany a un districte notarial diferent del del substituït, s'ha de considerar als efectes reglamentaris que està en ús de llicència per absència mentre fa la substitució, i la seva situació es regula pel que estableixen el paràgraf primer de l'article 49 i el paràgraf primer de l'article 54 d'aquest Reglament.

El substituït, tan aviat com sigui possible, ha de posar en coneixement de la Direcció General dels Registres i del Notariat, del degà del col·legi notarial de la seva residència i del de la residència del substitut, si aquest pertany a un altre col·legi, la circumstància d'haver fet ús d'aquest dret, i la Direcció General dels Registres i del Notariat ha d'autoritzar el substitut perquè exerceixi les seves funcions com

a tal i posar-ho en coneixement del degà o degans corresponents.»

Dinou. Es modifica l'article 53, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 53.

Els documents autoritzats pel notari substituït s'han d'incorporar al protocol o llibre registre del notari substituït, excepte en els casos de vacant i de l'habilitació que preveu l'article 121 d'aquest Reglament, en els termes que en resulten.

El protocol i el llibre registre del notari substituït no s'han de traslladar a la notaria del substituït, llevat que aquest resideixi en una altra població, cas en què els pot traslladar al domicili de la seva notaria, per tal de custodiar-los millor, prèvia autorització de la junta directiva del col·legi respectiu.

En cas que es tracti d'una substitució per notaria vacant, si el substituït resideix a la mateixa població, ha de conservar el protocol i el llibre registre del substituït, a la seva pròpia notaria o en un altre lloc adequat, quan ho autoritzi amb caràcter previ la junta directiva. Si resideix en una altra població, el protocol i el llibre registre han de romandre en un lloc adequat de la població en què estigui demarcada, sense perjudici de poder traslladar-los a la seva notaria o a un altre lloc adequat, amb la finalitat i l'autorització prèvia a què es refereix el paràgraf anterior.»

Vint. Es modifica l'article 56, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 56.

Cada quatre anys, en la primera quinzena del mes de desembre, o quan les necessitats del servei ho aconsellin, les juntes directives dels col·legis notariais han de formar el quadre de substitucions i trametre'l a la Direcció perquè l'aprovi.

El quadre de substitucions, una vegada aprovat, s'ha de remetre a tots els notaris del col·legi.»

Vint-i-u. Es modifica l'article 57, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 57.

Els notaris s'han de jubilar forçosament en complir l'edat de 70 anys o voluntàriament a partir dels 65, sense perjudici del que estableixi al seu moment la legislació aplicable.

Els notaris que hagin estat declarats en situació d'incapacitat permanent de conformitat amb el que preveu el segon paràgraf de l'article 49 poden obtenir, previ expedient anàleg al que preveu l'article esmentat, la reincorporació al cos si acrediten que ha desaparegut la causa que va motivar la incapacitat, i es considera que fins a la data han estat en situació d'excedència. Aquests notaris tenen dret a reingressar en el servei per la mateixa població on resideixin en la data en què es declari la seva incapacitat. No és necessària la reserva expressa d'aquest dret en el moment de declarar la incapacitat; hi poden renunciar en qualsevol moment mitjançant un escrit elevat a la Direcció General dels Registres i del Notariat, i aquest dret es regeix pel que disposa l'article 109 d'aquest Reglament.

Una vegada el notari que s'hagi reincorporat hagi pres possessió de la seva plaça, ha de sol·licitar l'alta en el règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms, amb indicació de la base de cotització per la qual opta, en els termes i les condicions establerts en la regulació del règim esmentat, de conformitat amb el que preveu l'article 2 del

Reial decret 1505/2003, de 28 de novembre, pel qual s'estableix la inclusió dels membres del cos únic de notaris en aquest règim especial de la Seguretat Social.»

Vint-i-dos. Es modifica l'article 58, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 58.

La jubilació implica el cessament de la relació funcional i la pèrdua de la condició de funcionari als efectes de l'exercici de la funció pública notarial i de la possibilitat de ser elector o elegible per a òrgans col·legiats de l'organització corporativa notarial.»

Vint-i-tres. Es modifica l'article 61, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 61.

El notari requerit per exercir el seu ministeri a qui s'impedeixi o es dificulti el lliure exercici de les seves funcions amb injúries, amenaces o qualsevol forma de coacció, ho ha de fer constar, als efectes del que disposen els articles 550, 551.1, 552, 553, 555 i 556 del Codi penal, per mitjà d'acta, que han de signar ell mateix i els testimonis concurrents i, si s'escau, la persona o persones que es prestin a subscriure-la, i se n'han de fer tres còpies que, dins de les vint-i-quatre hores següents, s'han de trametre al jutge d'instrucció, al president del tribunal superior de justícia i a la junta directiva del col·legi notarial. Aquesta té legitimació per exercir les accions civils i criminals que consideri convenients, fins i tot per interposar la querrela en nom propi i en el del notari.

S'ha de procedir de la mateixa manera, d'acord amb el que disposa l'article 634 del Codi penal, quan, sense incórrer en delictes, es falti al respecte i consideració deguda al notari. A més, el notari pot reclamar directament, i sota la seva responsabilitat, l'assistència d'agents de l'autoritat, els quals estan obligats a prestar-la, d'acord amb els seus reglaments respectius.»

Vint-i-quatre. Es modifica l'article 67, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 67.

Els notaris poden celebrar congressos, assemblees o reunions generals.

El Consell General del Notariat i les juntes directives dels col·legis notariais, en els seus àmbits respectius, han de promoure i organitzar la celebració dels que considerin convenients per al compliment dels fins corporatius.»

Vint-i-cinc. Es modifica l'article 68, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 68.

La junta directiva, respecte del notari que s'inutilitzi en l'exercici del càrrec per a l'exercici de la funció, o que es jubili o hi renunciï, i que en aquests dos últims casos tingui trenta-cinc anys de serveis efectius, pot sol·licitar i obtenir de la Direcció General el títol de notari honorari, el qual pot assistir amb veu però sense vot a les juntes generals.»

Vint-i-sis. Es modifica l'article 69, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 69.

L'estudi del notari té la categoria i consideració d'"oficina pública". En conseqüència, l'oficina pública notarial ha de complir les condicions adequades per a la

deguda prestació de la funció pública notarial, i ha d'estar constituïda per un conjunt de mitjans personals i materials ordenats per complir aquesta finalitat.»

Vint-i-set. Es modifica l'article 70, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 70.

Les juntes directives, per iniciativa pròpia o a sol·licitud fundada d'un notari, poden consultar a la Direcció General els dubtes que tinguin sobre l'aplicació de la Llei del notariat i el Reglament notarial o les seves disposicions complementàries. En les consultes s'ha de consignar i raonar l'opinió del consultant.»

Vint-i-vuit. Es modifica l'article 71, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 71.

Com a conseqüència del caràcter de funcionari públic del notari i de la naturalesa de la funció pública notarial, la publicitat de l'oficina pública notarial i del seu titular s'ha de fer preferentment a través dels llocs web dels col·legis notariais i del Consell General del Notariat.

Amb aquesta finalitat, els col·legis notariais han de mantenir una llista actualitzada dels notaris que estiguin col·legiats en el seu àmbit territorial accessible al públic en el seu lloc web. En aquests llocs web, i als efectes d'identificar el notari i localitzar l'oficina pública notarial, s'hi ha d'incloure el nom i cognoms del notari, la seva fotografia si ho sol·licita, i l'adreça, adreça electrònica i números de telèfon i fax de l'oficina pública notarial.

De cap manera els notaris es poden anunciar directament o indirectament a títol de successors d'un titular de la mateixa notaria.

Igualment, el local de l'oficina pública notarial es pot anunciar mitjançant una placa, respecte de la qual les juntes directives poden adoptar mesures sobre la forma i les dimensions.»

Vint-i-nou. Es modifica l'article 73, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 73.

La demarcació notarial ha de tenir en compte el que preceptua l'article 3 de la Llei i s'ha d'adaptar a la delimitació territorial de les províncies o els ens territorials previstos a la legislació aplicable i municipis d'acord amb els plans de l'Institut Geogràfic Cadastral i d'Estadística, sense que les alteracions en la demarcació judicial puguin influir en la notarial, excepte en cas que, com a conseqüència d'aquella, també es modifiqui la demarcació notarial.

El Reial decret en què s'aprovi la demarcació ha de fer constar els districtes notariais i indicar els termes municipals que hi estan compresos, tot això sense perjudici de les competències assumides per les comunitats autònomes en els estatuts respectius.»

Trenta. Es modifica l'article 79, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 79.

Els notaris, per a tots els efectes legals, tenen la categoria que es fixi en la classificació a la notaria que estiguin ocupant, amb les excepcions següents:

a) El notari que ocupi una notaria que en virtut d'una nova classificació augmenti o disminueixi de classe o secció, conserva, mentre la serveixi, la que hagi tingut fins aleshores.

b) Perquè el notari pugui obtenir la classe de la notaria que hagi obtingut per concurs és necessari que tingui una antiguitat en la carrera de cinc anys, si la notaria és de plaça classificada de segona, i de nou si és de plaça classificada de primera. Si té menys antiguitat en la carrera, adquirirà la classe corresponent a la seva notaria quan hagi transcorregut el termini indicat, sumant a aquest efecte l'antiguitat en la carrera que tingui a la que pugui obtenir en la plaça obtinguda per concurs.»

Trenta-u. Es modifica l'article 80, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 80.

Les notaries queden vacants:

1r Per mort.

2n Per sentència ferma que condemni a la inhabilitació absoluta, o especial per al càrrec de notari.

3r Per renúncia.

4t Per abandonament del càrrec.

5è Per translació.

6è Per excedència, llevat del que preveu l'article 109 d'aquest Reglament.

7è Per jubilació o incapacitat permanent.

8è Quan, per sentència ferma en què no hi hagi inhabilitació, la pena imposada impedeixi al notari durant més d'un any exercir el càrrec.»

Trenta dos. Es modifica l'article 81, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 81.

Els tribunals que imposin a un notari una pena que comporti inhabilitació, absoluta o especial, per al càrrec de notari, ho han de comunicar a la Direcció General enviant-li còpia de la sentència una vegada que aquesta sigui ferma.

Tenen la mateixa obligació en els casos en què la sentència condemni a una pena que, sense comportar inhabilitació, impedeixi al notari exercir el càrrec.»

Trenta-tres. Es modifica l'ordinal 2n de l'article 83, que passa a tenir la redacció següent:

«2n Quan, dins dels terminis legals, no constitueixi fiança per ocupar el càrrec, o no la reposi quan sigui procedent, en els termes que preveu aquest Reglament, cas en què cal atènyer-se al que preveu el seu article 28.»

Trenta-quatre. Es modifica el paràgraf primer de l'article 84, que passa a tenir la redacció següent:

«Es considera que hi ha abandonament del càrrec per part del notari en qualsevol dels casos compresos a l'apartat 3r de l'article anterior.»

Trenta-cinc. Es modifica l'article 85, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 85.

Els degans dels col·legis notariais, els delegats i subdelegats de les juntes directives i els jutges de primera instància han de manifestar a la Direcció General la data en què hi hagi una vacant, dins els tres dies següents. La Direcció General ho ha de comunicar a la comunitat autònoma respectiva per a l'exercici de les competències que tingui assumides estatutàriament.»

Trenta-sis. Es modifica l'article 88, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 88.

El concurs constitueix l'única manera de cobrir les notaries vacants, sense altres excepcions que la

translació forçosa i la tornada al servei actiu de l'excedent amb reserva de vacant per a la mateixa població.

Les vacants que es produeixin relatives a notaries de la mateixa població s'han d'assignar, les dues primeres, al torn primer, la tercera al torn segon, i així successivament. L'ordre dels torns especificats és rotatori, tenint en compte els torns que hagin correspost en notaries vacants de la mateixa població en els concursos anteriors. La vacant que en el concurs no resulti coberta pel torn de classe segons el que estableix l'article 92, s'ha d'adjudicar en el mateix concurs pel torn d'antiguitat en la carrera.

Si en virtut de l'article 57 d'aquest Reglament hi ha algun notari amb dret a reingrés preferent a la plaça que ocupava en el moment de la declaració de la seva incapacitat permanent, el dit notari, abans de l'assignació de torns per a cada plaça, ha de comunicar l'exercici del seu dret a la Direcció General dels Registres i del Notariat. Una vegada exercit el seu dret, aquesta plaça s'ha d'excloure del concurs i se li ha d'atribuir en la resolució del concurs.»

Trenta-set. Es modifica l'article 90, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 90.

Si una vacant no es cobreix en un concurs, s'ha d'anunciar en els següents fins que es cobreixi.»

Trenta-vuit. Es modifica l'article 92, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 92.

En el torn segon d'antiguitat en la classe o secció és nomenat el notari sol·licitant més antic en la mateixa classe que la de la vacant, quan es tracti de notaris de primera o segona classe; en defecte de sol·licitants de la mateixa classe, el més antic en la immediatament inferior, i en defecte d'aquests, el més antic de la classe restant.

L'antiguitat en aquest torn es compta des de la data de l'adquisició de la classe o secció de conformitat amb el que preveu l'article 23 d'aquest Reglament, tenint en compte a més les regles següents:

a) Es computa tot el temps servit en notaries de la mateixa classe, així com, si s'escau, el temps d'antiguitat en la classe abonat per l'oposició entre notaris, de conformitat amb el sistema vigent en el moment de fer-se l'oposició.

b) En els casos que preveu l'article 79 es compta, a més a més, tot el temps servit pel notari amb la seva categoria personal en la notaria d'una classe diferent a què es refereix el mateix article en cadascun dels dos supòsits.

Si aplicant les regles anteriors l'antiguitat en la classe és igual, es nomena el notari que tingui el número més baix en l'escalafó del cos.

Per a les vacants de tercera classe anunciades en aquest torn es nomena el notari de la dita categoria que tingui el número més baix en l'escalafó i, si no n'hi ha, el més antic en la carrera.»

Trenta-nou. Es modifica l'article 97, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 97.

La promoció en el notariat, a més de la que es pot obtenir per l'antiguitat efectiva de cada notari, en la carrera o en la classe, té lloc per l'oposició entre notaris que, mitjançant la selecció dels concorrents més aptes, confereix un abonament d'anti-

guitat en la carrera en els termes que preveu aquesta secció.»

Quaranta. Es modifica l'article 99, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 99.

La convocatòria ha de comprendre un nombre de places que representi l'1,5% de totes les notaries demarcades a Espanya, sense comptar els decimals.

En cap cas poden resultar aprovats més opositors que el nombre de places convocades.»

Quaranta-u. Es modifica l'article 100, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 100.

L'abonament de l'antiguitat en la carrera s'efectua en els termes següents:

a) Als tres primers de la llista d'aprovats que hagin obtingut un mínim de 60 punts, vint anys.

b) Als qui hagin obtingut un mínim de 50 punts i no excedeixin un sisè, calculat per defecte, de les places convocades, quinze anys.

c) Als qui hagin obtingut un mínim de 45 punts i no excedeixin un terç, calculat per defecte, de les places convocades, deu anys.

d) Als qui hagin obtingut un mínim de 40 punts i no excedeixin dos terços, calculats per defecte, de les places convocades, cinc anys.

L'abonament d'antiguitat obtingut s'afegeix a la que ja correspongui a cada opositor a l'efecte de poder aplicar-la en qualsevol concurs que es convoqui en els cinc anys següents a la publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat" de la llista d'aprovats. Transcorregut el termini de cinc anys, queda sense efecte l'abonament obtingut, llevat que no s'hagi publicat cap concurs durant aquest termini, cas en què es prorroga l'abonament fins que es produeixi. Exercit l'abonament i obtinguda la plaça, el notari figura en l'escalafó exclusivament amb l'antiguitat que originàriament li correspongui i queda consumit l'abonat per l'oposició que regula aquesta secció.»

Quaranta-dos. Es modifica l'article 101, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 101.

El tribunal està compost per un president i sis vocals.

És president el director general dels Registres i del Notariat o un dels subdirectors del mateix centre. Si no, el president del Consell General del Notariat o el seu vicepresident i, a falta de tots dos, el degà que designi el mateix Consell General.

Són vocals: el degà que designi el Consell General del Notariat, en cas que presideixi el director general o un dels subdirectors generals del centre directiu, i, altrament, un advocat de l'Estat o lletrat adscrit a la Direcció General; dos notaris amb més de vint anys d'antiguitat en la carrera o que hagin aprovat oposicions anteriors entre notaris; un registrador de la propietat o mercantil, amb més de vint anys d'antiguitat en la carrera; un catedràtic d'universitat, en actiu o excedent, d'alguna de les àrees de coneixement següents: dret romà, civil, mercantil, internacional privat, processal o financer i tributari, i un advocat de l'Estat.

Fa de secretari el vocal notari amb menys antiguitat.

En absència del president fa les seves funcions el primer dels vocals; si l'absent és el secretari, el substitueix en les funcions l'altre vocal notari.

El nomenament del tribunal es fa, una vegada publicada la llista definitiva d'aspirants admesos i exclosos, per mitjà d'una ordre, a proposta de la Direcció General dels Registres i del Notariat, que s'insereix en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

Dins dels vuit dies següents a la publicació del nomenament del tribunal, la Direcció General l'ha de citar perquè es constitueixi, fet que ha de tenir lloc en el termini màxim de quinze dies, comptats des de la citació.»

Quaranta-tres. Es modifica l'article 102, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 102.

Poden prendre part en aquestes oposicions els notaris en actiu que tinguin més d'un any de serveis efectius, i ho han de sol·licitar a la Direcció General mitjançant una instància presentada dins el termini de trenta dies hàbils, a comptar de l'endemà de la publicació de la convocatòria en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

Amb la instància no és necessari aportar cap document, però sí que es poden presentar els que acreditin la publicació d'estudis sobre qualsevol disciplina jurídica, per a la qual cosa han d'aportar original o testimoni notarial del seu treball.

En presentar la instància els sol·licitants han de lliurar, o acreditar que han lliurat, en el lloc que fixi la convocatòria, la quantitat establerta en concepte de drets d'examen, que s'assenyali conforme a les disposicions vigents en el moment de publicar la convocatòria.

Si alguna de les instàncies té algun defecte s'ha de procedir de la forma que preveu l'article 8, paràgraf sisè, d'aquest Reglament.»

Quaranta-quatre. Es modifica l'article 105, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 105.

Els exercicis són tres: un d'oral i dos d'escrits; tots, públics.

El primer consisteix a redactar per escrit un dictamen sobre una consulta de transcendència jurídica, d'entre els casos formulats reservadament pel tribunal, que han de versar sobre dret civil espanyol, comú i foral, dret mercantil i legislació hipotecària.

El segon consisteix en el desenvolupament oral de tres temes, que han de versar: un, sobre dret civil, comú i foral; un altre, sobre dret mercantil; i el tercer, sobre legislació hipotecària o notarial, trets a la sort dels que conté el Qüestionari que ha de redactar la Direcció General dels Registres i del Notariat i publicar oportunament en el "Butlletí Oficial de l'Estat". L'opositor pot invertir en aquest exercici una hora i mitja com a màxim.

El tercer consisteix a redactar un instrument públic de dificultat reconeguda, i l'opositor ha de raonar en plec a part l'aplicació dels principis legals que s'hagin tingut en compte per redactar-lo i resoldre els problemes plantejats.

Els exercicis primer i tercer es poden practicar en grups, compost cada un, si són diversos, del nombre d'opositors que determini el tribunal. Cada grup ha d'actuar el dia que se li designi.

Un dels opositors del grup ha de treure a la sort el tema sobre el qual versarà l'exercici corresponent, el mateix per a tots els individus que el formen, i durant vuit hores, com a màxim, cada opositor ha d'escriure el seu treball.

Una vegada acabat, l'ha d'autoritzar i tancar en un sobre, de la manera que preveu l'article 16.

En aquests exercicis l'opositor només pot consultar textos legals.

Els temes trets a la sort en els exercicis primer i tercer no tornen a ser insaculats.»

Quaranta-cinc. Es modifica l'article 106, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 106.

En els exercicis primer i tercer, cadascun dels membres del tribunal pot concedir 20 punts com a màxim a cada opositor.

En el segon exercici, cadascun dels membres del tribunal pot concedir d'un a deu punts com a màxim per cadascun dels temes que hagi contestat l'opositor.

No es pot votar en blanc i l'escrutini s'ha de realitzar en la forma que preveuen els paràgrafs segon i tercer de l'article 18 d'aquest Reglament.»

Quaranta-sis. Es modifica l'article 108, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 108.

El qüestionari del segon exercici és el que hagi redactat la Direcció General dels Registres i del Notariat en el moment de publicar la convocatòria i ha de constar, almenys, amb un any d'antelació al dia en què s'iniciï aquest exercici. El qüestionari no pot contenir més de vint-i-cinc temes de dret civil, quinze de dret mercantil, deu de dret notarial i deu de dret hipotecari.»

Quaranta-set. Es modifica l'article 111, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 111.

La situació d'excedència voluntària no la poden sol·licitar els notaris que estiguin sotmesos a expedient de correcció disciplinària.»

Quaranta-vuit. Es modifica la rúbrica del capítol I del títol III, que passa a intitular-se:

«CAPÍTOL I

De la jurisdicció notarial»

Quaranta-nou. Es modifica l'article 117, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 117.

Els notaris residents en una mateixa localitat poden exercir el seu ministeri, indistintament, dins el seu terme municipal.

També el poden exercir en els termes municipals dels altres pobles del mateix districte notarial d'acord amb l'article 8 de la Llei en els quals no hi hagi cap notaria demarcada; però, llevat dels casos de substitució i habilitació, només poden autoritzar instruments públics en el terme municipal corresponent al domicili d'un altre o altres notaris quan aquests siguin incompatibles o hi hagi una altra causa que impossibiliti la seva intervenció i sempre que, en els dos supòsits, concorri a més a més alguna de les circumstàncies següents:

1r Impossibilitat física permanent d'algun dels atorgants o requeridors.

2n Impossibilitat accidental dels atorgants, quan es tracti d'escriptures de testament, reconeixement de fills no matrimonials, capitulacions matrimonials o actes notariais.

3r Quan hi hagi un cas de verdadera importància per venciment del termini legal o contractual.»

Cinquanta. Es modifica l'article 118, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 118.

Sense perjudici dels supòsits d'habilitació reglamentària, els notaris de qualsevol residència poden actuar en els termes municipals contigus al seu i que pertanyin a un altre districte notarial, sigui quin sigui el col·legi a què corresponguin, únicament per al cas d'autoritzar el testament de qui es trobi greument malalt, protestos o documents de termini peremptori, sempre que en aquest terme no hi resideixi cap notari o el notari únic o tots els notaris residents en el lloc siguin incompatibles o hi hagi una altra causa que impossibiliti la seva intervenció.»

Cinquanta-u. Es modifica l'article 119, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 119.

En tot cas, a més de fer-ho constar en el document respectiu, el notari ha de comunicar a la junta directiva en els dos dies hàbils següents la pràctica de qualsevol actuació prevista en els dos articles anteriors.»

Cinquanta-dos. Es modifica l'article 120, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 120.

A més dels casos d'habilitació especial que preveu aquest Reglament, quan un districte es quedi sense notari en servei actiu per mort, jubilació, trasllat del titular, absència o qualsevol altra causa que ho faci necessari per a la millor prestació del servei públic i el cas no estigui previst en el Quadre de substitucions, el degà del col·legi notarial n'ha d'habilitar un altre d'un districte adjacent i donar-ne compte a la Direcció General, que pot ratificar o modificar l'habilitació a favor d'un altre, atenent sempre el servei públic.»

Cinquanta-tres. Es modifica l'article 121, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 121.

Quan l'atenció al servei públic ho requereixi, les juntes directives poden habilitar excepcionalment un o diversos notaris per poder actuar en termes municipals diferents d'aquells on estigui demarcada la seva notaria, encara que hi hagi un altre notari. En tot cas, les juntes directives han d'adoptar les mesures que siguin procedents amb l'informe previ del notari o notaris afectats.

Els documents públics autoritzats o intervinguts pel notari habilitat queden incorporats al seu protocol o llibre registre, llevat que la junta directiva, en acordar l'habilitació, determini el contrari.

Aquestes habilitacions especials són immediatament executives, sense perjudici que s'hi pugui interposar un recurs davant la Direcció General dels Registres i del Notariat, que l'ha de resoldre amb l'informe previ de la junta directiva.»

Cinquanta-quatre. Es modifica l'article 122, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 122.

Les habilitacions a què es refereix l'article anterior subsisteixen mentre la junta directiva no acordi el contrari o les modifiqui.»

Cinquanta-cinc. Es modifica l'article 123, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 123.

El notari que actuï en la residència d'un altre ha de fer seus els honoraris meritats.»

Cinquanta-sis. Es modifica l'article 124, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 124.

En els supòsits d'habilitació especial, cal atènyer-se al que estableixi la junta directiva en cada cas.»

Cinquanta-set. Es modifica l'article 125, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 125.

La infracció del règim esmentat, actuant indegudament en la residència d'un altre notari, a més de la correcció disciplinària que sigui procedent, motiva la pèrdua total d'honoraris, que ha d'experimentar el notari infractor en benefici del titular o titulars de la residència no respectada.»

Cinquanta-vuit. S'afegeix una secció 1a a continuació de la rúbrica del capítol II del títol III, que comprèn l'article 126, amb la redacció següent:

«SECCIÓ 1a DEL DRET A LA LLIURE ELECCIÓ DE NOTARI»

Cinquanta-nou. Es modifica l'article 126, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 126.

Tot aquell que sol·liciti l'exercici de la funció pública notarial té dret a elegir el notari que la hi presti, sense més limitacions que les que preveu l'ordenament jurídic, dret que es constitueix en element essencial d'una concurrència adequada entre aquells.

En les transmissions oneroses de béns o drets realitzades per persones, físiques o jurídiques, que s'hi dediquin habitualment, o sota condicions generals de contractació, així com en els supòsits de contractació bancària, el dret d'elecció correspon a l'adquirent o client de les transmissions, el qual, tanmateix, no pot imposar un notari que no tingui una connexió raonable amb alguns dels elements personals o reals del negoci.

Tret del que disposa el paràgraf anterior, cal atènyer-se al que estableix la normativa específica. En defecte d'aquesta, al que les parts hagin pactat i, en últim cas, el dret d'elecció correspon a l'obligat a pagar la major part dels aranzels.

Els notaris tenen el deure de respectar la lliure elecció de notari que facin els interessats i s'han d'abstenir de qualsevol pràctica que limiti la llibertat d'elecció d'una de les parts amb abús de dret o infringint les exigències de la bona fe contractual.»

Seixanta. S'afegeix una secció 2a al capítol II del títol III, que comprèn els articles 127 a 137, amb la redacció següent:

«SECCIÓ 2a DEL TORN DE DOCUMENTS»

Seixanta-u. Es modifica l'article 127, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 127.

No obstant el que preveu l'article anterior, quan l'atorgant, transmissor o adquirent dels béns o drets sigui l'Estat, les comunitats autònomes, diputacions, ajuntaments, o els organismes o societats que en depenen, participats en més d'un cinquanta per cent, o en els quals aquelles administracions públi-

ques tinguin facultats de decisió, els documents s'han d'alternar per torns entre els notaris amb competència en el lloc de l'atorgament.

Els documents esmentats s'han d'atorgar en la població en què l'entitat, organismes o empresa tinguin el domicili social, o delegació o oficina o, si s'escau, on radiqui l'immoble objecte del contracte.

Per als documents en què, per la seva quantia, estigui permès que el notari percebi la quantitat que acordi lliurement amb les parts, les administracions públiques i els ens a què es refereix el paràgraf primer d'aquest article poden elegir notari sense subjecció al torn, tenint en compte els principis de concurrència i eficiència en l'ús de recursos públics.

Si l'adquirent és un particular, aquest pot sol·licitar al col·legi notarial la intervenció d'un notari de la seva lliure elecció, que ha de ser atesa.»

Seixanta-dos. Es modifica l'article 128, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 128.

Quan, com a conseqüència d'actes, diligències, procediments judicials o resolucions administratives, hagi d'estendre's escriptura matriu o protocol·litzar-se mitjançant acta, diligències o documents de qualsevol classe, l'escriptura o acta l'ha d'estendre, autoritzar i protocol·litzar el notari, si és únic resident en el punt on estigui establert el jutjat o tribunal, o hi tingui la seu l'autoritat administrativa que hagi dictat la resolució.

Si són diversos els notaris que tenen la residència on radiqui el jutjat, tribunal o autoritat administrativa, l'elecció correspon als interessats si la designació és unànime; si no hi ha conformitat en l'elecció, el jutjat, tribunal o autoritat administrativa ha de designar notari a qui correspongui, d'acord amb un torn establert entre els notaris que resideixin a la capitalitat del jutjat, tribunal o residència de l'autoritat administrativa.

Les particions que hagin estat aprovades judicialment, així com les actuacions o diligències judicials que no donin lloc a l'extensió d'escriptura matriu, les ha de protocol·litzar el notari que, residint dins el partit judicial, sigui designat unànimement pels interessats.

A falta d'acord entre aquests, el jutge o tribunal ha de designar notari a qui correspongui, d'acord amb un torn establert entre els notaris del districte notarial.»

Seixanta-tres. Es modifica l'article 134, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 134.

Les juntes directives han de determinar les bases, manera o forma de portar els torns de documents subjectes que preveuen els articles anteriors, i han de donar compte per a l'aprovació del sistema que implantin a la Direcció General.

Per tal de mantenir la imparcialitat del notari, la lliure concurrència entre aquests, així com l'elecció efectiva del particular i una millor prestació del servei públic, els col·legis notariais poden establir torns desiguals entre els notaris d'una mateixa plaça i, si s'escau, si les circumstàncies ho justifiquen, han d'excloure del torn els notaris que tinguin un volum de treball que no els permeti atendre'l degudament.

En tot cas, és obligatori que els notaris prestin el seu ministeri en cas de documents subjectes a torn, i les juntes directives han de vetllar per la correcció de la prestació de la funció pública notarial.

L'aplicació dels sistemes de torn de documents en cap cas ha d'alterar el règim aranzelari aplicable a l'instrument públic de l'autorització o intervenció del qual es tracti.»

Seixanta-quatre. Es modifica l'article 138, que té la redacció següent:

«Article 138.

En una mateixa localitat no hi pot haver a la vegada dos notaris units en matrimoni o en situació de convivència anàloga o parents dins el quart grau civil de consanguinitat o segon d'afinitat a menys que a la mateixa localitat hi hagi, almenys, una notaria servida per notaris que no són parents d'aquells.

Tampoc no és compatible en un mateix districte notarial el càrrec de notari amb el de jutge de primera instància o registrador de la propietat, quan siguin ocupats per parents d'aquell dins el segon grau de consanguinitat o afinitat, a menys que es doni l'excepció esmentada en el paràgraf anterior.

Si la incompatibilitat per parentiu és sobrevinguda a causa d'una nova demarcació, no és aplicable el que estableixen els paràgrafs anteriors. En cas que sigui sobrevinguda per qualsevol altra causa, la junta directiva, previ expedient en què s'ha de donar audiència als notaris afectats i a la resta dels de la plaça, ha de resoldre atenent les circumstàncies de la incompatibilitat.»

Seixanta-cinc. Es modifica l'article 139, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 139.

Els notaris no poden autoritzar escriptures en què es consignin drets a favor seu, però sí les que només contreguin obligacions o extingeixin o posposin aquells drets, amb l'antefirma "per mi i davant meu".

En aquest sentit, els notaris poden autoritzar el seu propi testament, poders de totes classes, cancel·lació i extinció d'obligacions. De la mateixa manera poden autoritzar o intervenir els actes o contractes en què sigui part el seu cònjuge o una persona amb una relació d'afectivitat anàloga o parents fins al quart grau de consanguinitat i segon d'afinitat, sempre que reuneixin idèntiques circumstàncies.

En canvi, no poden autoritzar actes jurídics de cap classe que continguin disposicions a favor seu o del seu cònjuge o d'una persona amb una relació d'afectivitat anàloga o parents dels graus esmentats, encara que aquests parents o el mateix notari hi intervinguin en concepte de representants legals o voluntaris d'un tercer.

Se n'exceptua el cas d'autorització de testaments en què se'ls nomeni marmessors o comptadors partidors i els poders per a plets a favor dels parents esmentats.

El notari no pot autoritzar o intervenir instruments públics respecte de persones físiques o jurídiques amb les quals mantingui una relació de serveis professionals.»

Seixanta-sis. Es modifica l'article 141, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 141.

El càrrec de notari és incompatible amb els que determina l'article 16 de la Llei del notariat, especialment amb els de jutge i fiscal, i els altres que determini l'ordenament jurídic. Als efectes del dit article, les poblacions en què hi hagi demarcades dues o més notaries s'equiparen a les que tinguin més de vint mil habitants.

La incompatibilitat dels notaris que acceptin els càrrecs de ministre, subsecretari, director general i la resta dels esmentats a l'article 115 d'aquest Reglament es regula pel que disposen els articles 52 i 115 d'aquest Reglament.»

Seixanta-set. Es modifica l'article 142, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 142.

El notari que admeti qualsevol dels càrrecs a què es refereix el paràgraf primer de l'article anterior ho ha de posar en coneixement, per escrit i immediatament, de la Direcció General dels Registres i del Notariat, i ha de cessar en l'exercici de les funcions notariales mentre exerceixi aquells càrrecs.

L'omissió de l'escrit equival a l'opció pel càrrec incompatible.

Si, havent-ne donat coneixement, la cessació passa de tres mesos, ha d'optar, igualment, per un càrrec o per l'altre.

Si no ho fa, s'entén que accepta el càrrec incompatible, la vacant s'ha de proveir també en el torn que escaigui i el notari ha de ser declarat en situació d'excedència voluntària si té un any, almenys, de serveis en el cos o la incompatibilitat és per nomenament definitiu en càrrec actiu i permanent, no accidental o de suplència; i renunciant i baixa en l'escalafó, si el càrrec incompatible és d'una altra classe i no té l'any de serveis efectius.»

Seixanta-vuit. Es modifica l'article 143, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 143.

Als efectes de l'article 1217 del Codi civil, els documents notarians es regeixen pels preceptes que conté el present títol.

Els testaments i actes d'última voluntat es regeixen, quant a la seva forma i requisits o solemnitats, pels preceptes de la legislació civil, i s'hi ha d'acoblar la notarial, la qual té el caràcter de norma supletòria d'aquella.

Els documents públics autoritzats o intervinguts per notari gaudeixen de fe pública i se'n presumeix el contingut veraç i íntegre d'acord amb el que disposa la Llei.

Els efectes que l'ordenament jurídic atribueix a la fe pública notarial només poden ser negats o desvirtuats pels jutges i tribunals i per les administracions i funcionaris públics en l'exercici de les seves competències.»

Seixanta-nou. Es modifica l'article 144, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 144.

De conformitat amb l'article 17 de la Llei del notariat, són instruments públics les escriptures públiques, les pòlisses intervingudes, les actes, i, en general, qualsevol document que autoritzi el notari, bé sigui original, en certificat, còpia o testimoni.

Les escriptures públiques tenen com a contingut propi les declaracions de voluntat, els actes jurídics que impliquin prestació de consentiment, els contractes i els negocis jurídics de tota classe.

Les pòlisses intervingudes tenen com a contingut exclusiu els actes i contractes de caràcter mercantil i financer que siguin propis del tràfic habitual i ordinari d'almenys un dels seus atorgants, i queden exclosos del seu àmbit els altres actes i negocis jurídics, i en qualsevol cas tots els que tinguin objecte immobiliari; tot això sense perjudici, per des-

comptat, dels casos en què la Llei estableixi aquesta forma documental.

Les actes notarians tenen com a contingut la constatació de fets o la percepció que en tingui el notari, sempre que per la seva índole no es puguin qualificar d'actes i contractes, així com els seus judicis o qualificacions.

Els testimonis, certificacions, legalitzacions i altres documents notarians que no rebïn la denominació d'escriptures públiques, pòlisses intervingudes o actes tenen com a delimitació, a l'efecte del contingut, la que els assigna aquest Reglament.»

Setanta. Es modifica l'article 145, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 145.

L'autorització o intervenció de l'instrument públic implica el deure del notari de donar fe de la identitat dels atorgants, del fet que segons el seu parer tenen capacitat i legitimació, que el consentiment ha estat prestat lliurement i que l'atorgament s'adequa a la legalitat i a la voluntat degudament informada dels atorgants i intervinents.

L'autorització i intervenció té caràcter obligatori per al notari amb competència territorial a qui se sotmetin les parts o correspongui en virtut dels preceptes de la legislació notarial, una vegada que els interessats li hagin proporcionat els antecedents, dades, documents, certificacions, autoritzacions i títols necessaris per a això.

Amb tot, el notari, en la seva funció de control de la legalitat, no només ha d'excusar el seu ministeri, sinó negar l'autorització o intervenció notarial quan segons el seu parer:

1r L'autorització o intervenció notarial suposi la infracció d'una norma legal o no s'hagi acreditat al notari el compliment dels requisits legalment exigits com a previs.

2n Tots o algun dels atorgants no tinguin la capacitat legal suficient per a l'atorgament que pretenguin.

3r La representació del que comparegui en nom d'una tercera persona natural o jurídica no estigui prou acreditada, o no li correspongui per les lleis. No obstant això, si l'acte documentat és susceptible de posterior ratificació o esmena, el notari pot autoritzar l'instrument i fer-ne l'advertència pertinent d'acord amb l'article 164.3 d'aquest Reglament, sempre que es donin les dues circumstàncies següents:

a) Que la falta d'acreditació sigui expressament assumida per la part a la qual pugui perjudicar.

b) Que tots els compareixents ho sol·licitin.

4t En els contractes d'obres, serveis, adquisició i transmissió de béns de l'Estat, la comunitat autònoma, la província o el municipi, les resolucions o expedients bases del contracte no s'hagin dictat o tramitat d'acord amb les lleis, reglaments o ordenances.

5è L'acte o el contracte en tot o en part siguin contraris a les lleis o a l'ordre públic o els interessats prescindixin dels requisits necessaris per a la seva plena validesa o per a la seva eficàcia.

6è Les parts pretenguin formalitzar un acte o contracte sota una forma documental que no es correspongui amb el seu contingut de conformitat amb el que disposa l'article 144 d'aquest Reglament.

Quan, com a conseqüència de resolucions o expedients de l'Administració central, autonòmica, provincial o local, s'hagi d'estendre un instrument

públic, el notari requerit per autoritzar-lo o intervenir-lo té dret a examinar, sense entrar en el fons d'aquesta, si la resolució s'ha dictat i l'expedient s'ha tramitat d'acord amb les lleis, reglaments o ordenances que regeixin en la matèria, i que la persona que intervingui en nom de l'Administració és aquella a qui les lleis atribueixen la representació.

En el cas de resolucions judicials que donin lloc a l'atorgament davant de notari d'un instrument públic, si s'hi aprecia falta de competència, procediment, documentació o tràmits necessaris, el notari ha d'adreçar-se amb caràcter previ al jutjat o tribunal i posar de manifest aquesta circumstància. Una vegada rebuda la resolució de l'òrgan jurisdiccional, el notari l'ha d'atorgar en els termes indicats pel jutjat o tribunal, sense perjudici de formular en el moment de l'atorgament les excepcions que corresponguin, a fi d'excloure la seva responsabilitat.

La negativa dels notaris a intervenir o autoritzar un instrument públic pot ser revocada per la Direcció General dels Registres i del Notariat en virtut de recurs de qualssevol dels interessats, la qual, amb l'informe previ del notari i de la junta directiva del col·legi notarial respectiu, ha de dictar en cada cas la resolució que sigui procedent. Si aquesta ordena redactar i autoritzar l'instrument públic, el notari pot consignar-hi al principi que ho fa com a conseqüència de la resolució de la Direcció General a fi de salvar la seva responsabilitat.»

Setanta-u. Es modifica l'article 147, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 147.

El notari ha de redactar l'instrument públic conforme a la voluntat comuna dels atorgants, la qual ha d'indagar, interpretar i adequar a l'ordenament jurídic, i els ha d'informar del valor i l'abast de la redacció, de conformitat amb l'article 17 bis de la Llei del notariat.

El que disposa el paràgraf anterior s'aplica fins i tot en els casos en què es pretengui un atorgament segons minuta o l'elevació a escriptura pública d'un document privat.

En el text del document, el notari hi ha de consignar, si s'escau, que ha estat redactat conforme a minuta i, si li consta, la part de qui procedeix aquesta i si obeeix a condicions generals de la seva contractació.

Així mateix, el notari ha d'intervenir les pòlisses presentades per les entitats que es dediquen habitualment a la contractació en massa, sempre que el seu contingut no vulneri l'ordenament jurídic i siguin conformes a la voluntat de les parts.

Sense minva de la seva imparcialitat, el notari ha d'insistir a informar una de les parts respecte de les clàusules de les escriptures i de les pòlisses proposades per l'altra, comprovar que no contenen condicions generals declarades nul·les per sentència ferma i inscrita en el Registre de condicions generals, i prestar assistència especial a l'atorgant que la necessiti. També ha d'assessorar les parts amb imparcialitat i vetllar pel respecte dels drets bàsics dels consumidors i usuaris.»

Setanta-dos. Es modifica l'article 148, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 148.

Els instruments públics s'han de redactar utilitzant-hi un estil clar, pur, precís, sense frases ni cap terme fosc ni ambigu, i observant, d'acord amb la Llei, com a regles imprescindibles, la veritat en el

concepte, la propietat en el llenguatge i la severitat en la forma.»

Setanta-tres. Es modifica l'article 149, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 149.

Els instruments públics s'han de redactar en l'idioma oficial del lloc de l'atorgament que els atorgants hagin convingut. En cas de discrepància entre els atorgants respecte de la utilització d'una sola de les llengües oficials, l'instrument públic s'ha de redactar en les llengües oficials que hi hagi. Les còpies s'han d'expedir en l'idioma oficial del lloc que demani el sol·licitant.»

Setanta-quatre. Es modifica l'article 150, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 150.

Quan es tracti d'estrangers que no entenguin l'idioma espanyol, el notari ha d'autoritzar l'instrument públic si coneix el d'aquells, fent constar que els n'ha traduït verbalment el contingut i que la seva voluntat queda reflectida fidelment en l'instrument públic.

En aquest cas també pot autoritzar el document a doble columna en els dos idiomes, si ho sol·licita l'atorgant estranger, que pot fer ús d'aquest dret fins i tot en la hipòtesi que conegui perfectament l'idioma espanyol. La utilització de la doble columna es pot substituir per la incorporació de la traducció en idioma oficial a l'instrument públic.

Els notaris poden intervenir pòlisses redactades en una llengua o idioma estranger a requeriment de les parts, si totes elles i el notari coneixen aquest idioma. En aquests casos, la diligència d'intervenció i les altres manifestacions del notari s'han de redactar en l'idioma oficial del lloc de l'atorgament.

Quan els atorgants, o algun d'ells, no coneguin prou l'idioma en què s'hagi redactat l'instrument públic, i el notari no pugui per si sol comunicar-ne el contingut, s'ha de sol·licitar la intervenció, en qualitat d'interpret, d'una persona designada a l'efecte per l'atorgant que no conegui l'idioma, aspecte que s'ha d'expressar en la compareixença i l'autorització del document, que ha de fer les traduccions necessàries i declarar la conformitat de l'original amb la traducció, i que ha de subscriure, així mateix, l'instrument públic.

D'acord amb tot això, el notari que conegui un idioma estranger pot traduir els documents escrits en l'esmentat idioma, que necessiti inserir o especificar en l'instrument públic.

Quan en un instrument públic sigui necessari inserir-hi un document, paràgraf, frase o paraula d'un altre idioma o dialecte, se n'ha d'estendre immediatament la traducció o s'ha d'explicar el que l'atorgant entengui per la frase, paraula o nom exòtic. Estan fora d'aquesta prescripció les paraules llatines que tant en el fòrum com en el llenguatge comú són usuals i de significació coneguda.»

Setanta-cinc. L'article 151 té la redacció següent:

«Article 151.

Les abreviatures i blancs de què tracta l'article 25 de la Llei no es refereixen a les inicials, abreviatures i frases reconegudes comunament per tractament, títols d'honor, expressions de cortesia, de respecte o de bona memòria, ni es consideren blancs els espais que resultin al final d'una línia quan la següent comenci formant una clàusula diferent; però en aquest últim cas s'ha de cobrir el blanc amb una línia de tinta.

En els instruments públics no es poden emprar guarismes en cap cas i concepte sense que prèviament hagin estat posats en lletres. Se n'exceptuen els que impliquin expressió de quantitats que no afectin el valor o preu del contracte, o que constitueixin una referència numèrica de les dates i dades d'altres documents o notes d'inscripció en els registres o del pagament de l'impost.

En les actes notariais i en les pòlisses intervingudes es poden emprar guarismes per expressar quantitats i dates, si bé el notari, segons el seu parer, els pot posar en lletres fins i tot mitjançant una diligència estesa per ell, sota la seva responsabilitat. En cas de discrepància entre l'expressió en lletres i en guarismes preval l'expressió en lletres.»

Setanta-sis. Es modifica l'article 154, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 154.

Els instruments públics, a excepció de les pòlisses, s'estenen en el paper timbrat corresponent, començant cadascun en un full o plec diferent, segons s'utilitzi una classe de paper o una altra i, en tot cas, a la primera plana d'aquells. Al final de l'instrument, el notari hi ha d'expressar la numeració de tots els fulls o plecs utilitzats que ha de ser estrictament correlativa, llevat que amb caràcter excepcional i per una causa justificada que el notari ha d'expressar no es pugui fer així. Les signatures dels atorgants han de figurar a continuació del text de l'acte o negoci jurídic que s'autoritza o s'intervé, sense perjudici que quan el nombre d'atorgants ho exigeixi s'utilitzi un o més folis addicionals, amb la numeració igualment consignada pel notari.

Quan, perquè es tracta d'una província exceptuada de l'ús de paper segellat, o quan per alguna circumstància excepcional s'utilitzi paper comú sense senyal o numeració que l'identifiqui suficientment, els atorgants i testimonis, si s'escau, han de signar en tots els fulls o plecs.

No és necessària la signatura d'atorgants i testimonis en les particions i altres documents que es protocol·litzen, encara que estiguin estesos en paper comú, degudament reintegrat, si l'instrument públic mitjançant el qual es protocol·litzen ho està en paper timbrat o reuneix les condicions expressades.

A més, han de portar numeració correlativa tots els fulls, fins i tot els blancs, que constitueixen el protocol anual.»

Setanta-set. Es modifica l'article 156, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 156.

La compareixença de qualsevol escriptura ha d'indicar:

1r El número de protocol, la població en què s'atorga, i, si és fora de la població, l'aldea, mas o paratge, amb expressió del terme municipal. En cas d'autorització fora del despatx notarial s'hi ha d'indicar el lloc d'atorgament.

2n El dia, mes i any, i és facultatiu afegir altres dades cronològiques, a més de l'hora en els casos en què per disposició legal s'hagi de consignar.

3r El nom, cognoms, residència i col·legi del notari autoritzant, amb les oportunes indicacions de substitució, habilitació, requeriment especial exigint en certs casos i designació en torn oficial.

4t El nom, cognoms, edat, estat civil i domicili dels atorgants, excepte si es tracta de funcionaris

públics que intervinguin en l'exercici dels seus càrrecs, cas en què n'hi ha prou amb la indicació d'aquest i el nom i els cognoms.

S'ha d'expressar el veïnatge civil de les parts quan ho demanin els atorgants o quan afecti la validesa o eficàcia de l'acte o contracte que es formalitza, així com en el supòsit de l'article 161.

En la compareixença dels representants es pot indicar com a domicili el del representat o el de la sucursal, agència o delegació que constitueixi el seu centre de treball, i en la compareixença de professionals col·legiats, que intervinguin per raó de la seva professió, es pot indicar com a domicili el del seu despatx o estudi.

5è La indicació dels documents d'identificació dels compareixents, sens perjudici del que disposa l'article 163. Igualment s'ha de fer constar el número d'identificació fiscal quan ho disposi la normativa tributària.

6è Les circumstàncies esmentades respecte a les persones individuals o les que identifiquin les socials en representació de les quals comparegui algun atorgant, si no consten dels documents que s'incorporin o testimoniiïn, o si s'hi ha fet alguna variació.

7è La fe de coneixement pel notari o mitjans substitutius utilitzats, si no s'estima convenient consignar-la al final.

8è L'afirmació que els atorgants, segons el parer del notari, tenen la capacitat legal o civil necessària per atorgar l'acte o contracte a què es refereixi l'escriptura, en la forma que estableix aquest Reglament, així com, si s'escau, el judici exprés de suficiència de les facultats de representació.

9è La qualificació de l'esmentat acte o contracte amb el nom conegut que tingui en dret, llevat que no en tingui d'especial.

10è La professió o qualsevol altra dada personal, quan ho sol·liciti l'atorgant, el notari ho jutgi convenient perquè és significatiu que consti per a una identificació adequada, o quan les lleis o els reglaments ho exigeixin.»

Setanta-vuit. Es modifica l'article 157, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 157.

Les circumstàncies identificatives dels atorgants o compareixents s'han de fer constar pel que resulti dels documents d'identitat aportats i, si s'escau, de les seves manifestacions.

Quan l'atorgant sigui conegut amb un segon nom unit al primer, o amb un nom diferent, també s'ha d'expressar aquesta circumstància. Si se'n coneix un sol cognom, s'ha de fer constar així i no és necessari expressar-ne el segon quan per les altres dades resulti perfectament identificat. En cas de dubte, s'hi pot afegir la filiació.»

Setanta-nou. Es modifica l'article 158, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 158.

L'edat dels menors s'expressa per indicació de la data de naixement.

Si es tracta de majors d'edat, n'hi ha prou de consignar aquesta expressió, excepte quan sigui indispensable indicar el nombre d'anys complerts per a l'acte o contracte de què es tracti, ho exigeixi alguna disposició legal o reglamentària, o el notari ho jutgi convenient.

Les dades relatives a l'edat s'han de fer constar pel que figuri en el document d'identificació del compareixent, del que resulti de la representació o,

si es tracta de menors d'edat, pel que resulti de les declaracions dels compareixents, i s'ha d'acreditar aquesta circumstància, si hi ha dubte sobre això, amb el seu document d'identificació, amb una certificació del Registre civil o amb el llibre de família.»

Vuitanta. Es modifica l'article 159, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 159.

Les circumstàncies relatives a l'estat de cada compareixent s'expressen dient si és solter, casat, separat judicialment, viudo o divorciat.

També es pot fer constar a instància dels interessats la seva situació d'unió o separació de fet.

Si l'atorgant és casat, separat judicialment o divorciat, i l'acte o contracte afecta o pot afectar en el futur les conseqüències patrimonials del seu matrimoni actual o, si s'escau, anterior, s'ha de fer constar el nom i cognoms del cònjuge a qui afecti o pugui afectar, així com el règim econòmic matrimonial.

El notari ha de fer constar les circumstàncies a què es refereix aquest article pel que resulti de les manifestacions dels compareixents.

En tot cas, s'ha d'expressar el règim econòmic dels casats no separats judicialment. Si és el legal, és suficient la declaració de l'atorgant. Si és l'establert en capitulacions matrimonials és suficient, a tots els efectes legals, que s'acrediti al notari el seu atorgament en forma autèntica. El notari ha d'identificar l'escriptura de capitulacions i, si s'escau, la seva constància registral, i ha de testimoniar, breument, el règim acreditat, llevat que sigui algun dels que regula la llei, en què n'hi ha prou de fer constar quin dels règims és.

En les escriptures de capitulacions matrimonials el notari ha de fer constar que les modificacions del règim econòmic matrimonial realitzades durant el matrimoni no perjudicaran en cap cas els drets ja adquirits per tercers.»

Vuitanta-u. Es modifica l'article 161, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 161.

Respecte d'espanyols la nacionalitat i la seva identitat s'acrediten pel passaport o el document nacional d'identitat i el veïnatge, pel lloc d'atorgament, llevat que l'interessat manifesti una altra cosa. Respecte d'estrangers residents en territori nacional, la seva nacionalitat i identitat s'acrediten mitjançant el passaport o permís de residència expedit per l'autoritat espanyola. Finalment, respecte d'estrangers no residents la seva nacionalitat i identitat s'acredita mitjançant el passaport o qualsevol altre document oficial expedit per l'autoritat competent del seu país d'origen que serveixi als efectes d'identificació, cosa que l'autoritat consular corresponent ha de certificar en cas de dubte.

En tot cas, el document utilitzat ha de contenir la fotografia i la signatura de l'atorgant.»

Vuitanta-dos. Es modifica l'article 162, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 162.

Els que tinguin el seu veïnatge en un punt i la seva residència o domicili en un altre n'han de consignar expressament un per a les notificacions i diligències a què pugui donar lloc el compliment del negoci o acte documentat.»

Vuitanta-tres. Es modifica l'article 163, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 163.

És obligatori indicar els documents d'identitat per a la redacció de les escriptures quan ho exigeixi expressament la llei.

Se n'exceptuen els casos de testaments i aquells en què no es pugui diferir, segons el parer del notari, l'autorització de l'instrument.

No cal aportar documents d'identitat quan el compareixent manifesti que no en té i la finalitat del document atorgat sigui exclusivament i precisament la de fer manifestacions o atorgar poders en relació amb un expedient administratiu o judicial d'asil, acollida de refugiats, repatriació o un altre de semblant, sempre que quedi constància de l'empremta digital i de fotografia del compareixent.

Tampoc cal indicar el document d'identitat quan es tracti de funcionaris públics que intervinguin per raó del seu càrrec.»

Vuitanta-quatre. Es modifica l'article 164, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 164.

La intervenció de les atorgants s'expressa dient si ho fan pel seu propi nom o en representació d'un altre, cas en què s'han de ressenyar les dades identificatives del document del qual sorgeix la representació, excepte quan emani de la llei, cas en què s'ha d'expressar aquesta circumstància i no cal que la representació legal es justifiqui si consta per notorietat a l'autoritzant.

Si l'atorgant actua en representació voluntària d'una altra persona física o jurídica, el notari, abans de l'autorització de l'acte o negoci jurídic de què es tracti, ha de consultar l'Arxiu de Revocació de Poders o el que el substitueixi del Consell General del Notariat, a l'efecte de comprovar que no consta la revocació llevat que, sota la seva responsabilitat, no estimi necessari fer la consulta.

Si la representació no resulta prou acreditada segons el parer del notari autoritzant i tots els compareixents fan constar expressament la seva sol·licitud que s'autoritzi l'instrument amb aquesta excepció, el notari ha de ressenyar aquests punts i els mitjans necessaris per a la perfecció del judici de suficiència. En aquest cas, quan li siguin degudament acreditats, el notari autoritzant o el seu successor en el protocol ho han de fer constar així per diligència, expressant-hi el seu judici positiu de suficiència de les facultats expressades. En totes les còpies que s'expedeixin amb anterioritat a la diligència el notari ha de fer constar clarament que la representació no ha quedat prou acreditada.

També s'ha de fer constar el caràcter amb què intervenen els atorgants que només compareguin a l'efecte de completar la capacitat o de donar la seva autorització o consentiment per al contracte.»

Vuitanta-cinc. Es modifica l'article 165, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 165.

Quan algun dels atorgants concorri a l'acte en nom d'una societat, establiment públic, corporació o una altra persona social, s'ha d'expressar aquesta circumstància i s'ha de designar, a més de les relatives a la personalitat del representant, el nom de l'entitat i el seu domicili, dades d'inscripció i número d'identificació fiscal, si s'escau, i s'han d'indicar les dades del títol del qual resulti la representació. El representant ha de subscriure el document amb la

seva pròpia signatura i no és necessari que hi anteposi el nom ni faci servir la signatura o raó social de l'entitat que representa.»

Vuitanta-sis. Es modifica l'article 166, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 166.

En els casos en què sigui procedent, de conformitat amb l'article 164, el notari ha de ressenyar en el cos de l'escriptura que autoritzi les dades identificatives del document autèntic que se li hagi aportat per acreditar la representació al·legada i ha d'expressar obligatòriament que, segons el seu parer, són suficients les facultats representatives acreditades per a l'acte o contracte a què es refereix l'instrument. La ressenya pel notari de les dades identificatives del document autèntic i la seva valoració de la suficiència de les facultats representatives fan fe suficient, per si mateixes, de la representació acreditada, sota la responsabilitat del notari. En conseqüència, el notari no ha d'inserir ni transcriure, com a mitjà de judici de suficiència o en substitució d'aquest, cap facultat del document autèntic del qual neix la representació.

En els supòsits en què el document del qual resulti la representació figuri en protocol legalment a càrrec del notari autoritzant, l'exhibició de la còpia autèntica pot ser substituïda per la constància expressa del fet que l'apoderat està facultat per obtenir-ne còpia i que no consta nota de la seva revocació.

Han de ser units a la matriu, original o per testimoni, els documents complementaris de la representació quan ho exigeixi la llei i poden ser-ho aquells que el notari autoritzant jutgi convenient. En els casos d'unió, incorporació o testimoni parcial, el notari ha de donar fe que en el que s'ha omès no hi ha res que restringeixi ni, de cap forma, modifiqui o condicioni la part transcrita.»

Vuitanta-set. Es modifica l'últim paràgraf de l'article 168, que passa a tenir la redacció següent:

«Quan en la redacció d'alguna escriptura el notari hagi de qualificar la legalitat de documents atorgats en territori estranger, pot exigir a la seva satisfacció que se li acrediti la capacitat legal dels atorgants i l'observança de les formes i solemnitats establertes al país de què es tracti. Altrament, el notari ha de denegar la seva funció de conformitat amb l'article 145 d'aquest Reglament.»

Vuitanta-vuit. Es modifica l'article 169, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 169.

Quan per a la plena eficàcia de l'acte o negoci jurídic que es pretengui formalitzar sigui necessària la concurrència del consentiment del cònjuge o convivent no intervinents, el notari pot autoritzar el document sempre que, fent l'oportuna advertència a les parts, aquestes hi insisteixin i hi prestin la seva conformitat, cosa que s'ha de consignar expressament de conformitat amb l'article 164.»

Vuitanta-nou. Es modifica l'article 170, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 170.

En els documents subjectes a registre, el notari ha de fer la descripció dels béns que constitueixin el seu objecte expressant amb la màxima exactitud possible les circumstàncies que siguin imprescindibles per realitzar la inscripció.

A requeriment dels atorgants o quan el notari ho jutgi convenient, es poden afegir qualsevol altres circumstàncies descriptives no exigides per la legislació registral, que facilitin una determinació millor de l'objecte del negoci jurídic formalitzat.

Si es tracta de béns immobles, la descripció ha d'incloure la referència cadastral que els correspongui, així com la certificació cadastral descriptiva i gràfica, en els termes que estableix la normativa cadastral.»

Noranta. Es modifica l'article 171, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 171.

En la descripció dels immobles, els notaris han de rectificar les dades equivocades d'acord amb el que resulti de la certificació cadastral descriptiva i gràfica que reflecteixi la seva realitat material.

En fer la rectificació s'han de consignar amb les dades noves els que apareguin en el títol per a la identificació deguda de la finca amb els assentaments del Registre; i en els documents posteriors només és necessari consignar la descripció actualitzada, rectificand-la de nou si cal.»

Noranta-u. Es modifica l'article 175, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 175.

1. A l'efecte d'informar degudament les parts sobre l'acte o negoci jurídic, el notari, abans d'autoritzar l'atorgament d'una escriptura d'adquisició de béns immobles o constitució de dret real sobre aquests, n'ha de comprovar la titularitat i l'estat de càrregues.

2. El coneixement de la titularitat i estat de càrregues de l'immoble es fa per mitjans telemàtics en els termes que preveu la Llei hipotecària. Excepcionalment, en supòsits d'impossibilitat tècnica, es pot fer mitjançant un escrit amb el seu segell que es pot trametre per qualsevol procediment, fins i tot telefax, cas en què cal atènyer-se al que disposa l'apartat quart d'aquest article.

3. Sense perjudici que com a mitjà de preparació per a la redacció de l'escriptura s'accedeixi als llibres del Registre de la Propietat, el notari també ho ha de fer en el moment immediatament més pròxim a l'autorització de l'escriptura pública sota la seva responsabilitat. En qualsevol cas, s'hi ha d'accedir sense intermediació del registrador mitjançant l'ús de la signatura electrònica reconeguda del notari i en els termes que preveu l'article 222.10 de la Llei hipotecària.

Aquest accés només es pot fer en el compliment estricte de les funcions que la legislació vigent atribueix al notari.

El notari ha de testimoniar i incorporar a la matriu el contingut de l'accés telemàtic i indicar el dia i l'hora de l'accés.

4. Si s'utilitza telefax o qualsevol altre mitjà escrit, l'atorgament de l'escriptura s'ha de fer dins els deu dies naturals següents a la recepció pel notari de la informació registral, per bé que en aquest cas el notari ha d'advertir les parts de la possible existència de discordança entre la informació registral i els llibres del Registre, perquè no s'hi va accedir telemàticament en el moment de l'autorització.

La sol·licitud d'informació, que es pot referir a una o diverses finques, ha de contenir, a més del nom del notari, el seu domicili i número de telefax, la descripció de la finca o finques amb les dades registrals i situació coneguda de càrregues, o bé únicament una ressenya identificadora en què se'n

faci constar la naturalesa, terme municipal en què està situada, extensió i límits, amb expressió, segons els casos, de l'indret en què es troba si és rústica, nom de la localitat, carrer, plaça o barri, el número, si en té, i el pis o local, si és urbana, i si es coneixen, les dades registrals de la finca i les del titular registral o almenys les del transmissor.

Es pot sol·licitar la informació sense expressió de termini o per a un dia determinat dins els quinze naturals següents al de la petició.

5. S'exceptuen del deure a què es refereixen els apartats anteriors els supòsits següents:

a) Quan es tracti d'actes de liberalitat.

b) Quan l'adquirent del bé o beneficiari del dret es declari satisfet de la informació que resulta del títol, de les afirmacions del transmissor i pel pacte entre ells sempre que, a més, faci constar la urgència de la formalització de l'acte en l'escriptura que autoritzi i tot això sense perjudici que el notari pugui denegar la seva actuació si no considera prou justificada la urgència al·legada o si té dubtes sobre l'exactitud de la informació que té l'adquirent.»

Noranta-dos. L'article 177 té la redacció següent:

«Article 177.

El preu o valor dels drets es determina en efectiu, d'acord amb el sistema monetari oficial d'Espanya, i les quantitats també es poden expressar en moneda o valors estrangers, però reduint-los simultàniament a moneda espanyola. Igualment, els valors públics o industrials s'estimen en efectiu metàl·lic, d'acord amb els tipus oficials o contractuals.

Els notaris han d'identificar en les escriptures relatives a actes o contractes pels quals es constitueixin, declari, transmetin, gravin, modifiquin o extingueixin a títol oneros el domini i els altres drets reals sobre béns immobles el preu, fent constar si aquest es va rebre abans o en el moment de l'atorgament de l'escriptura, la quantia, així com el mitjà o mitjans de pagament utilitzats i l'import de cadascun d'aquests.

Respecte del moment del pagament, el notari ha de fer constar, si es va produir abans, la data o dates en què es va dur a terme i el mitjà de pagament que es va utilitzar en cadascuna.

Igualment, si l'atorgant es nega a identificar el mitjà de pagament, en tot o en part, el notari ha de fer constar aquesta circumstància en l'escriptura pública.

El notari ha de testimoniar en l'escriptura pública els xecs, instruments de gir o documents justificatius dels mitjans de pagament utilitzats, que li exhibeixin els atorgants.

Si els atorgants no poden acompanyar, en tot o en part del preu, els documents acreditatius del mitjà de pagament utilitzat, el notari no només ha de preguntar les causes per les quals no s'aporten els documents justificatius de pagament, sinó també les dates i els mitjans de pagament utilitzats, i ha de fer constar en l'escriptura, sota la responsabilitat en els termes que procedeixin dels atorgants, les seves manifestacions sobre això.

Si l'atorgant es nega a identificar en l'escriptura pública, en tot o en part, el mitjà de pagament utilitzat, el notari l'ha d'advertir, i ho ha de fer constar a l'escriptura pública, que subministrarà a l'Administració tributària, d'acord amb el que disposa l'article 17 de la Llei del notariat i a través del Consell General del Notariat, la informació relativa a l'escriptura.»

Noranta-tres. Es modifica l'article 178, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 178.

S'ha de fer constar al final o al marge de l'escriptura matriu, per mitjà d'una nota, que ha de ser transcrita en totes les còpies de qualsevol classe que es lliurin d'ara endavant:

1r L'escriptura o escriptures per les quals es cancel·lin, rescindeixin, modifiquin, revoquin, anul·lin o quedin sense efecte altres d'anteriors, de conformitat amb el que disposa l'article 1.219 del Codi civil.

2n Les de cessió de drets o subrogació d'obligacions.

3r Les d'adhesió a què es refereix el paràgraf 2n de l'article 176 anterior, quan aquella consti en escriptura independent.

4t Els endossaments que consten a la primera còpia de l'instrument públic d'actes o contractes no inscribibles en el Registre de la Propietat.

El notari que autoritzi alguna de les escriptures compreses en els tres primers números anteriors ho ha de comunicar telemàticament al notari en el protocol del qual hi hagi les matrius que continguin els negocis a què afecti la nova escriptura mitjançant el sistema d'informació central del Consell General del Notariat. El notari que rebí la comunicació ho ha de fer constar al marge per una nota indicativa de la data de la segona escriptura i el nom i residència del notari autoritzant. Si la matriu primitiva està al mateix protocol del notari autoritzant de l'últim document, ell mateix ha de posar la nota.

Quan al notari que custodiï el protocol en què consti l'escriptura matriu objecte de qualsevol de les notes que preveuen els números primer al quart d'aquest article, una persona interessada li presenti una còpia autèntica de l'escriptura esmentada i el requereixi per a això, ha de transcriure, al final de la còpia, la nota corresponent.

Si es tracta d'una escriptura de revocació de poder, el notari autoritzant de la revocació l'ha de comunicar telemàticament mitjançant el sistema d'informació central del Consell General del Notariat a l'Arxiu de Revocació de Poders del Consell General del Notariat. La comunicació s'ha de fer el mateix dia o l'hàbil següent al de l'autorització de l'escriptura. Així mateix, el notari ha de comunicar telemàticament i a través del mateix sistema d'informació al Consell General i per a l'Arxiu qualsevol cas d'extinció de poders que li consti fefaentment.»

Noranta-quatre. Es modifica l'article 179, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 179.

Els notaris que autoritzin o elevin a escriptura pública testaments en què consti alguna disposició de caràcter benèfic o beneficodocent, o que tingui per objecte fins d'interès general, com els d'assistència social, cívics, educatius, culturals, científics, esportius, sanitaris, de cooperació per al desenvolupament, de defensa del medi ambient o de foment de l'economia o de la recerca, de promoció del voluntariat, o qualsevol altres de naturalesa anàloga, han de trametre als òrgans administratius competents que exerceixin el protectorat sobre les fundacions creades per al compliment dels fins esmentats una còpia simple de la clàusula o clàusules testamentàries corresponents, tan bon punt tinguin coneixement de la mort del testador.

De la mateixa manera, els notaris que autoritzin o elevin a escriptura pública particions o manifesta-

cions d'herència fundades en testaments que continguin alguna disposició de les expressades en el paràgraf anterior han de notificar mitjançant acta, als òrgans administratius competents a què es refereix l'apartat anterior, el text íntegre del testament, amb càrrec a l'herència, i són responsables, si no ho fan, dels perjudicis que puguin ocasionar amb la seva negligència. No s'han d'admetre en cap registre o oficina les particions esmentades si no apareixen atorgades precisament en escriptura pública, i no hi consta el compliment del que està disposat.»

Noranta-cinc. Es modifica l'article 182, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 182.

Són incapaços o inhàbils per intervenir com a testimonis en l'escriptura:

1r Les persones amb discapacitat psíquica, els invidents, els sords i els muts.

2n El cònjuge o la persona amb una relació d'afectivitat anàloga i els parents dins el quart grau de consanguinitat o segon d'afinitat, del notari autoritzant o del notari autoritzat per actuar en el seu mateix despatx de conformitat amb l'article 42 d'aquest Reglament.

3r Els empleats del notari autoritzant o de l'autoritzat per actuar en el seu mateix despatx de conformitat amb l'article 42 d'aquest Reglament.

4t Els cònjuges i els parents dels atorgants, dins el quart grau de consanguinitat o segon d'afinitat.

5è Els que hagin estat condemnats per falsedat en document públic o mercantil o per fals testimoni.»

Noranta-sis. Es modifica l'article 183, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 183.

Els testimonis instrumentals són designats pels atorgants o, si aquests no ho fan, pel notari; però tant aquest, en el primer cas, com aquells, en el segon, es poden oposar al fet que ho siguin determinades persones, llevat dels casos en què per manament judicial o per disposicions especials s'estableixi el contrari.»

Noranta-set. Es modifica l'article 193, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 193.

Els notaris han de donar fe d'haver llegit a les parts i als testimonis instrumentals l'escriptura íntegra o d'haver-los permès que la llegeixin, a la seva elecció, abans que la signin, i als de coneixement el que es refereixi a ells, i d'haver advertit els uns i els altres que tenen el dret de llegir-la per si sols.

Als efectes de l'article 25 de la Llei del notariat, i amb independència del procediment de lectura, s'entén que aquesta és íntegra quan el notari hagi comunicat el contingut de l'instrument amb l'extensió necessària per tenir un coneixement just del seu abast i efectes, ateses les circumstàncies dels compareixents.

Igualment han de donar fe del fet que després de la lectura els compareixents han fet constar que han quedat degudament informats del contingut de l'instrument i que hi han prestat el seu lliure consentiment.

Si algun dels atorgants és completament sord o sordmut, l'ha de llegir per si sol; si no pot o no sap fer-ho cal que hi intervingui un intèrpret designat a l'efecte per l'atorgant coneixedor del llenguatge de signes, la identitat del qual ha de consignar el notari

i que ha de subscriure, així mateix, el document; si és cec, és suficient que presti la seva conformitat a la lectura feta pel notari.»

Noranta-vuit. Es modifica l'article 195, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 195.

S'han de signar les escriptures matrius d'acord amb el paràgraf segon de l'article 17 de la Llei, però si els atorgants o algun d'ells no sap o no pot signar, el notari ho ha d'expressar així i ha de signar pel que no ho faci la persona que ell designi o un testimoni, sense necessitat que escrigui en l'antefirma que ho fa per si sol i com a testimoni, o per l'atorgant o atorgants que no sàpiguen o no puguin fer-ho, i és el notari qui ha de tenir cura d'expressar aquests conceptes en el mateix instrument.

Els que subscriuguin un instrument públic, en qualsevol concepte, ho han de fer signant amb la forma que habitualment utilitzin.

El notari, a continuació de les signatures d'atorgants i testimonis, ha d'autoritzar l'escriptura i en general els instruments públics amb el signe, la signatura i la rúbrica. Al costat del signe ha d'estampar el segell oficial de la seva notaria.

No es concedeix autorització a cap notari per posar el signe i la signatura amb estampilla.»

Noranta-nou. Es modifica l'article 196, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 196.

Llevat que els interessats indiquin expressament el contrari, els documents susceptibles d'inscripció en els registres de la propietat, mercantils o de béns mobles es poden presentar en aquests registres per via telemàtica i amb signatura electrònica reconeguda del notari autoritzant, intervenent o responsable del protocol. El notari ha de trametre inexcusablement el document a través del Sistema d'Informació Central del Consell General del Notariat degudament connectat amb el Sistema d'Informació Corporatiu del col·legi de Registradors de la Propietat i Mercantils d'Espanya.

El notari ha de deixar constància a la matriu d'això i també, si s'escau, de la corresponent comunicació del registre destinatari.

Aquesta regla és aplicable respecte dels documents susceptibles d'inscripció en altres registres públics amb efectes jurídics quan els seus sistemes d'informació estiguin degudament connectats amb el del Consell General del Notariat.»

Cent. La secció 3a del capítol II del títol IV, que comprèn els articles 197 a 197 sexiens, passa a intitular-se:

«SECCIÓ 3a DE LES PÒLISSES»

Cent u. Es modifica l'article 197, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 197.

Poden ser intervingudes les pòlisses que documentin els actes i contractes a què es refereix l'article 144 d'aquest Reglament i reuneixin els requisits i consignin les circumstàncies legalment exigides, en general o per al contracte que continguin.

El notari només intervén l'original de la pòlissa que ha de conservar en el llibre registre d'operacions i, si s'escau, en el protocol ordinari. Es prohibeix que el notari es desprengui de l'original de la pòlissa, llevat dels supòsits legalment previstos.

Llevat dels casos de substitució reglamentària, respecte de la intervenció del mateix supòsit nego-

cial davant de diferents notaris, es pot emprar el sistema de pòlissa desdoblada consistent a estendre tantes pòlisses completes com notaris competents hi hagi. Cada notari ha de conservar la pòlissa que hagi intervingut en el seu llibre registre i, si s'escau, en el protocol ordinari.

La pòlissa, per ser intervinguda, ha d'expressar almenys els punts següents:

a) El lloc i data de la pòlissa, llevat que aquesta circumstància ja constin en el seu text.

b) El nom, cognoms, residència i col·legi del notari autoritzant, amb les indicacions oportunes de substitució, habilitació, requeriment especial exigint en certs casos i designació en torn oficial, així com el nom i cognoms del notari a qui, si s'escau, substitueixi i al llibre registre o protocol del qual s'ha d'incorporar la pòlissa intervinguda.

c) El nom i cognoms o la denominació dels contractants o intervinents, i el seu domicili i totes les altres dades que exigeixi la llei a l'efecte d'identificar-los. En el supòsit de representació o d'apoderament s'ha d'indicar el nom i cognoms de les persones físiques intervinents. La ressenya identificativa del document autèntic que s'hagi aportat per acreditar la representació i el judici de suficiència de les facultats representatives, si s'escau, que regula l'article 166 d'aquest Reglament. El notari pot fer constar totes les altres dades que consideri oportunes.

d) La qualificació de l'acte o contracte amb el nom conegut que tingui en dret o li atribueixin els usos mercantils, llevat que no tingui denominació especial.

e) El contingut de l'acte o negoci jurídic de què es tracti segons les manifestacions i acords dels atorgants.

f) La conformitat i aprovació dels atorgants al contingut de la pòlissa tal com apareix redactada, i les seves signatures. Els atorgants han de subscriure la pòlissa amb la seva pròpia signatura, sense que sigui necessari que el representant hi anteposi el nom, ni faci servir la signatura o raó social de l'entitat que representa. Tampoc no és necessari que signi més d'una vegada l'atorgant que intervingui en la pòlissa en diversos conceptes.

g) Si consta de diversos fulls, i també llevat que aquestes circumstàncies ja figurin en el text de la pòlissa, el nombre total de fulls, inclosos els annexos, que componen el text contractual, incloent-hi els documents units, si s'escau, que ha de numerar, rubricar i segellar.

Pel que fa a la consulta a l'Arxiu de Revocació de Poders cal atenir-se al que disposa l'article 164 del present Reglament.

Si la pòlissa presentada al notari perquè la intervingui no inclou algun dels requisits la constància dels quals és exigida per la llei o per aquest Reglament, els ha de fer constar el notari abans de la diligència d'intervenció.

Les pòlisses s'han d'estendre amb caràcters perfectament llegibles de manera que els tipus es marquin en el paper de forma indeleble. Als efectes dels marges dels costats esquerre i dret, necessaris per a l'enquadernació i reproducció posterior, són aplicables les normes que consten als tres primers paràgrafs de l'article 155 d'aquest Reglament. Igualment s'ha de deixar un espai en blanc de com a mínim 10 centímetres al principi del primer full de la pòlissa a l'efecte d'escriure-hi les determinacions que siguin procedents i, especialment i de manera visible, el número de l'assentament.

El notari pot redactar les circumstàncies relatives a l'atorgament de la pòlissa per les parts i a la intervenció notarial.

La intervenció de la pòlissa s'ha de fer per diligència, mitjançant la fórmula "Amb la meua intervenció", que el notari ha d'autoritzar amb el signe, la signatura i la rúbrica i estampant el seu segell. La diligència pot incorporar de manera succincta els punts que preveuen les lletres a) a g) precedents.

El notari pot annexar a la pòlissa folis d'ús exclusiu notarial de paper d'ús exclusiu per a documents notarians i ha d'identificar-hi la pòlissa a la qual s'annexen.

Si la pòlissa consta de diversos fulls n'hi ha prou que els atorgants signin al final del text contractual. El notari ha d'expressar en la diligència d'intervenció el nombre total de fulls que componen el text contractual i si s'escau els documents units, i ha de numerar tots els fulls, que el notari ha de rubricar i segellar.

Sense perjudici del que disposen els articles 272 i 283 d'aquest Reglament, la pòlissa s'ha d'incorporar al protocol o al llibre registre indicant a la capçalera el número de protocol o de llibre registre. També es pot incorporar mitjançant una diligència estesa en un foli annexat on ha de constar el número de protocol o de llibre registre i a més ha d'incloure una exposició succincta de la pòlissa que s'incorpora a aquest.

Intervinguda i incorporada la pòlissa al protocol o al llibre registre d'operacions, el notari en pot expedir trasllats a efectes únicament informatius, amb subjecció al que disposa l'article 224 d'aquest Reglament respecte de les còpies simples.»

Cent dos. S'afegeix un nou article 197 bis, amb la redacció següent:

«Article 197 bis.

Les pòlisses objecte d'intervenció s'han de subscriure en presència del notari.

Tanmateix, en els contractes realitzats per representants d'entitats financeres, en el que afecta exclusivament els atorgaments per aquestes entitats d'operacions pròpies del seu tràfic ordinari indicades en el paràgraf tercer de l'article 144 d'aquest Reglament, n'hi ha prou que el notari, si no hi concorren personalment, s'asseguri, prèviament a la intervenció, de la legitimitat de les signatures i de la suficiència dels poders dels representants, i ha de deixar constància a la pòlissa d'aquestes circumstàncies.

Mentre no es faci constar una altra cosa, s'entén que la signatura ha estat posada en presència del notari, en el mateix lloc i en la mateixa data de la intervenció.»

Cent tres. S'afegeix un nou article 197 ter, amb la redacció següent:

«Article 197 ter.

En les pòlisses objecte d'intervenció no es requereix la concurrència simultània davant el notari dels diferents atorgants, i pot tenir lloc en moments diferents, llevat que una disposició legal o reglamentària, o el notari o qualsevol dels interessats l'exigeixi.

En el cas d'atorgaments successius, el notari ha d'indicar en cadascun d'aquests, sota la rúbrica "Amb la meua intervenció", el nom de l'atorgant, la data de l'atorgament i qualsevol altra circumstància que consideri necessària i hi ha de posar el signe, la signatura i el segell. La incorporació al protocol o al llibre registre es produeix amb la primera intervenció del notari.

Entre la data del primer atorgament i la de l'últim mai no hi pot haver un termini superior a dos mesos. Si transcorre aquest termini i no es donen les circumstàncies necessàries per formalitzar i intervenir l'operació, el notari no la pot intervenir i, si s'escau, s'ha de tornar a atorgar i els interessats han de signar un nou document.»

Cent quatre. S'afegeix un nou article 197 quater, amb la redacció següent:

«Article 197 quater.

Com a conseqüència de l'article 17 bis de la Llei del notariat, l'expressió "Amb la meua intervenció" implica el control de legalitat pel notari i, en particular:

a) La identificació pel notari dels contractants pels seus documents d'identitat ressenyats, llevat que es consignin un altre mitjà d'identificació dels que estableix l'article 23 de la Llei del notariat.

b) La ressenya de les circumstàncies dels atorgants d'acord amb el que preveu l'article 197 bis, paràgraf segon, d'aquest Reglament.

c) El judici de capacitat dels atorgants per a l'acte o contracte intervingut i, si s'escau, que els poders especificats són suficients per a l'acte o contracte intervingut. Hi és aplicable el que preveu el segon paràgraf de l'article 164 d'aquest Reglament.

d) Que la qualificació de l'acte o contracte és la que hi consta, amb el nom conegut que tingui en dret o li atribueixin els usos mercantils, llevat que no tingui denominació especial.

e) Que el contingut del negoci jurídic de què es tracta es realitza d'acord amb les declaracions de voluntat dels intervinents.

f) Haver fet als atorgants les reserves i advertències legals en la forma que exigeixen les lleis o aquest Reglament. Amb tot, el notari hi pot incloure les reserves i advertències legals que consideri oportunes.

g) La conformitat i aprovació del contingut de la pòlissa tal com apareix redactada, pels atorgants, i que els mateixos atorgants o els testimonis instrumentals han estampat, si s'escau, la signatura davant el notari, o el judici de legitimitat de la signatura si es tracta de representants d'entitats financeres, quan estigui legalment permès.

Si és requerida l'actuació d'un notari i aquest es nega motivadament a intervenir, els interessats, si consideren injustificada la negativa, ho poden posar en coneixement de la Direcció General dels Registres i del Notariat, la qual, escoltat el notari, ha de resoldre en el termini de quinze dies. La resolució és susceptible de recurs d'alçada davant el ministre de Justícia.»

Cent cinc. S'hi afegeix un nou article 197 quinquies, amb la redacció següent:

«Article 197 quinquies.

Són aplicables a les pòlisses intervingudes les disposicions de la secció 1a i 2a anteriors sobre l'instrument públic, sens perjudici del que estableix l'article 152, paràgraf segon d'aquest Reglament i les especialitats que conté aquesta secció i les derivades de la seva naturalesa respectiva.

Es faculta la Direcció General dels Registres i del Notariat perquè, mitjançant una instrucció, pugui establir o modificar les determinacions físiques que quant a paper, numeració o forma de redacció, confecció i configuració formal, hagin de tenir les pòlisses als efectes del millor funcionament de protocols i llibres registres o per a l'expedició de còpies, testi-

monis o trasllats d'aquestes amb efectes únicament informatius.»

Cent sis. S'hi afegeix un nou article 197 sexiens, amb la redacció següent:

«Article 197 sexiens.

Els notaris poden intervenir o autoritzar les diferents declaracions canviàries, assegurant-se de la identitat, capacitat i declaració de voluntat dels atorgants, així com de les seves facultats si actuen en representació d'altres persones, i han de vetllar perquè s'estenguin, si s'escau, en el model oficial i amb el timbre corresponent.

La diligència d'intervenció ha de ser de l'estil següent o semblant: "amb la meua intervenció respecte del... (lliurament, acceptació, endossament, aval) del senyor/ la senyora... lloc, data, signe, signatura i rúbrica del notari i segell de la seva notaria".»

Cent set. A continuació de l'article 197 s'afegeix una secció 4a al capítol II del títol IV, que comprèn els articles 198 a 220, que s'intitula:

«SECCIÓ 4a ACTES NOTARIALS»

Cent vuit. Es modifica l'article 198, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 198.

1. Els notaris, prèvia instància de part en tot cas, han d'estendre i autoritzar actes en què es consignin els fets i les circumstàncies que presenciïn o els constin, i que per la seva naturalesa no siguin matèria de contracte.

Són aplicables a les actes notarials els preceptes de la secció segona, relatius a les escriptures matrius, amb les modificacions següents:

1r En la compareixença no es necessita afirmar la capacitat dels requeridors, ni es necessita cap altre requisit per requerir el notari a l'efecte que l'interès legítim de la part requeridora i la licitud de l'actuació notarial, llevat que, pel fet de tractar-se de l'exercici d'un dret, el notari hagi de fer constar de manera expressa la capacitat i legitimitat del requeridor als efectes del seu control de legalitat.

2n No exigeixen tampoc la dació de fe de coneixement, amb les excepcions que estableix el paràgraf anterior, i llevat del cas que la identitat de les persones sigui un requisit indispensable en consideració al seu contingut.

3r No requereixen unitat d'acte ni de context i es poden estendre en el moment de l'acte o posteriorment. En aquest cas es distingeix cada part de l'acta com a diligència diferent, amb expressió de l'hora i el lloc, i amb clàusula de subscripció especial i separada.

4t Les diligències, llevat que, havent-hi mitjans per a això, la persona amb qui s'entenguin demanar que es redactin en el lloc, les pot estendre el notari al seu estudi amb referència a les notes preses sobre el terreny, cosa que ha de fer constar, i aquella persona pot comparèixer a la notaria per assabentar-se del contingut de la diligència. Quan s'estengui la diligència en el lloc on es practiqui, el notari ha d'invitar a subscriure-la els que hi tinguin interès, així com qualsevol altra persona que estigui present a l'acte.

5è Les manifestacions contingudes en una notificació o requeriment i en la seva contestació tenen el valor que és procedent de conformitat amb la legislació civil o processal, però l'acta que les reculli no adquireix en cap cas la naturalesa ni els efectes de l'escriptura pública. No és necessari que

el notari doni fe de coneixement de les persones amb qui entengui la diligència ni de la seva identificació, llevat dels casos en què la naturalesa de l'acta exigeixi la identificació del notificat o requerit.

6è En tot cas i sigui quin sigui el tipus d'acta, el notari ha de comprovar que el seu contingut i el dels documents a què fa referència, amb independència del suport utilitzat, no és contrari a la llei o a l'ordre públic.

7è Les manifestacions verbals percebudes pel notari durant la realització d'una acta només es poden recollir en l'acta prèvia advertència pel notari a l'autor de l'existència i finalitat de l'acta, del caràcter potestatiu de la manifestació i de la possibilitat de diferir-la a la compareixença en la notaria en els dos dies hàbils següents al lliurament de la cèdula o còpia de l'acta que les insta. El requeriment per estendre l'acta no es pot referir en cap cas a converses telefòniques ni pot comprendre la realització de preguntes per part del notari.

Quan l'acta s'hagi de realitzar a l'interior d'un establiment, el notari ha d'advertir la persona responsable, o que consideri més idònia, de la seva condició i de l'objecte de l'acta i només hi ha de consignar els fets que comprovi una vegada autoritzada la seva actuació. Si la hi nega, s'ha de limitar a fer-ho constar així.

8è Les actes notariales les han de signar els requeridors i les ha de signar i rubricar el notari, llevat que algun d'aquells no pugui o no sàpiga signar, cas en què s'ha de fer constar així. En queden exceptuats els supòsits d'urgència lliurement apreciats pel notari.

9è Els notaris s'han d'abstenir de donar fe d'incidències ocorregudes en actes públics sense posar-ho en coneixement de la persona que els presideixi, però aquesta no es pot oposar al fet que aquests, una vegada complert aquest requisit, exerceixin les funcions pròpies del seu ministeri; si aquesta s'hi oposa, s'ha de limitar a fer-ho constar així.

2. Quan un notari sigui requerit per deixar constància de qualsevol fet relacionat amb un arxiu informàtic no és necessari transcriure'n el contingut en suport paper, i n'hi ha prou que s'indiqui a l'acta el nom de l'arxiu i la seva identificació d'acord amb les normes tècniques dictades pel Ministeri de Justícia. Les còpies que s'expedeixen de l'acta han de reproduir únicament la part escrita de la matriu i s'hi ha d'adjuntar una còpia en suport informàtic no alterable segons els mitjans tecnològics adequats de l'arxiu esmentat. La Direcció General dels Registres i del Notariat, de conformitat amb l'article 113.2 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, ha de determinar els suports en què s'ha de realitzar l'emmagatzematge i la periodicitat amb la qual se n'ha de traslladar el contingut a un suport nou, tecnològicament adequat, que en garanteixi en tot moment la conservació i lectura.»

Cent nou. A continuació de l'article 198 del Reglament s'afegeix una subsecció 1a a la secció 4a del capítol II del títol IV, que s'intitula:

«Subsecció 1a Actes de presència»

Cent deu. Es modifica l'article 199, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 199.

Les actes notariales de presència acrediten la realitat o veritat del fet que motiva la seva autorització.

El notari ha de redactar el concepte general en un o diversos actes, segons el que presencii o percebi pels seus propis sentits, en els detalls que inte-

ressin al requeridor, si bé no es pot estendre a fets la constància dels quals requereixi coneixements pericials.

En l'autorització d'actes de presència que constatin fets susceptibles de publicitat comercial, el notari, en expressar l'abast concret de la fe pública notarial, ha de fer constar que aquesta no es pot estendre a coses o fets diferents dels que han estat objecte de la seva percepció personal.

Es prohibeix l'ús publicitari de qualsevol acta que no s'hagi instat expressament amb la finalitat de tal ús i, si s'escau, és necessària l'aprovació prèvia, per part del notari autoritzant, dels textos i imatges en què es concreti la publicitat. El nom del notari no ha d'aparèixer en publicació autoritzada dels textos i imatges esmentats. El notari també n'ha de denegar l'autorització quan pugui induir a confusió els consumidors i usuaris sobre l'abast de la intervenció notarial. El Consell General del Notariat ha de crear un arxiu telemàtic de lliure consulta pels notaris i els usuaris en què consti la intervenció notarial i les bases dels concursos per als quals es requereixi la intervenció. El notari requerit ha d'advertir el requeridor de la incorporació d'aquesta acta a l'arxiu telemàtic indicat als efectes de l'exercici dels drets a què es refereix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal. Si s'hi nega, no pot fer constar la intervenció notarial en l'arxiu esmentat.»

Cent onze. Es modifica l'article 200, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 200.

També són matèria de les actes de presència:

1r El lliurament de documents, efectes, diners o altres coses, així com els oferiments de pagament. El text d'aquestes actes ha d'incloure, en el que sigui pertinent, la transcripció del document lliurat, la descripció completa de la cosa, la naturalesa, les característiques i notes individuals dels efectes.

2n El fet de l'existència d'una persona, prèvia identificació per part del notari.

3r L'exhibició al notari de documents o de coses amb la finalitat que, examinats, els descriguin en l'acta tal com resultin de la seva percepció.

4t De conformitat amb el que estableix l'article 114.2 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, els notaris han de deixar constància en acta, a sol·licitud dels interessats, tant de les comunicacions electròniques rebudes d'aquests com de les que, a requeriment dels interessats, enviïn els notaris a tercers. La Direcció General dels Registres i del Notariat queda habilitada per regular mitjançant una instrucció la forma en què el notari ha d'emmagatzemar al seu arxiu electrònic el contingut de les actes a què es refereix aquest paràgraf, i ha de determinar els suports en què s'ha de fer l'emmagatzematge i la periodicitat amb què se n'ha de traslladar el contingut a un suport nou, tecnològicament adequat, que en garanteixi en tot moment la conservació i lectura.»

Cent dotze. A continuació de l'article 200 del Reglament s'afegeix una lletra (a) a la subsecció 1a de la secció 4a del capítol II del títol IV, que s'intitula:

«a. Actes de remissió de documents per correu.»

Cent tretze. Es modifica l'article 201, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 201.

El simple fet de l'enviament de cartes o altres documents per correu ordinari, procediment tele-

màtic, telefax o qualsevol altre mitjà idoni es pot fer constar mitjançant una acta, que ha d'acreditar el contingut de la carta o document i, segons el mitjà utilitzat, la data de lliurament, o la remissió per un procediment tècnic adequat i, si s'escau, l'expedició del corresponent resguard d'imposició com a certificat, lliurament o remissió, així com la recepció pel notari de l'avis correcte, o del document o comunicació de recepció.

En la carta o documents remesos sempre ha de quedar constància de la intervenció notarial.

Les successives actuacions notariales a què es refereix aquest article s'han de fer constar per diligències.

Les actes de remissió de documents no confeixen dret a contestar en la mateixa acta i a costa del requeridor.

El notari no ha d'admetre requeriments per a enviament de sobres tancats el contingut dels quals no aparegui reproduït a l'acta.»

Cent catorze. A continuació de l'article 201 del Reglament s'afegeix una lletra (b) a la subsecció 1a de la secció 4a del capítol II del títol IV, que s'intitula:

«b. Actes de notificació i requeriment».

Cent quinze. Es modifica l'article 202, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 202.

Les actes de notificació tenen per objecte transmetre a una persona una informació o una decisió de qui sol·licita la intervenció notarial, i les de requeriment, a més, intimar el requerit perquè adopti una determinada conducta.

El notari, discrecionalment, i sempre que d'una norma legal no en resulti el contrari, pot efectuar les notificacions i els requeriments enviant al destinatari la cèdula, còpia o carta per correu certificat amb avis de recepció.

Sempre que no s'utilitzi el procediment a què fa referència el paràgraf anterior, el notari s'ha de presentar al domicili o lloc en què s'ha de practicar la notificació o el requeriment, segons la designació efectuada pel requeridor, donant a conèixer la seva condició de notari i l'objecte de la seva presència. Si no hi està present el requerit, es pot fer càrrec de la cèdula qualsevol persona que es trobi en el lloc designat i faci constar la seva identitat. Si ningú no es fa càrrec de la notificació, s'ha de fer constar aquesta circumstància. Si l'edifici té porter, es pot entendre la diligència amb ell.

La diligència s'ha de formalitzar mitjançant lliurament de cèdula que, subscripta pel notari amb mitja signatura almenys, ha de contenir el text literal de la notificació o el requeriment i expressar el dret de contestació del destinatari i el seu termini, d'acord amb l'article 204. Si la diligència s'entén amb una persona diferent d'aquest, s'ha de lliurar la cèdula en un sobre tancat en què s'ha de fer constar la identitat del notari i el domicili de la notaria. El notari ha d'advertir en tot cas el receptor de l'obligació de fer arribar en poder del destinatari el document que li lliura, i ha de consignar a la diligència aquest fet, l'advertència i la resposta que rebí.

Es pot estendre la cèdula en paper comú i no cal deixar a la matriu cap nota de la seva expedició; és suficient indicar el caràcter amb què s'expedeix i la data del lliurament.

El notari, sempre que no pugui lliurar la cèdula, l'ha d'enviar per correu certificat amb acusament de recepció, tal com estableix el Reial decret 1829/1999,

de 3 de desembre, o per qualsevol altre procediment que permeti deixar constància fefaent del lliurament.

La diligència es pot practicar en qualsevol lloc diferent del designat, sempre que el destinatari s'hi presti i el notari l'identifiqui.

Si s'ha aconseguit formalitzar l'acta, s'ha de fer constar així, la manera com s'ha produït la notificació i la identitat de la persona amb la qual s'ha entès la diligència; si aquesta es nega a manifestar la seva identitat o la seva relació amb el destinatari o a fer-se càrrec de la cèdula, també s'ha de fer constar. Si s'ha utilitzat el correu, o qualsevol altre mitjà d'enviament dels que preveu aquest article, s'han de consignar successivament les diligències corresponents.

La notificació o el requeriment queden igualment formalitzats i es tenen per fets en qualsevol de les formes expressades en aquest article.»

Cent setze. Es modifica l'article 203, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 203.

Quan l'interessat, el seu representant o la persona amb qui s'hagi entès la diligència es negui a recollir la cèdula o presenti resistència activa o passiva a rebre-la, s'ha de fer constar així i s'ha de considerar realitzada la notificació. També s'ha de fer constar qualsevol circumstància que faci impossible al notari lliurar la cèdula; en aquest cas s'ha de procedir de la forma que preveu el paràgraf sisè de l'article 202.»

Cent disset. Es modifica l'article 204, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 204.

El requerit o notificat té dret a contestar davant el notari dins de la mateixa acta, però sense introduir en la contestació altres requeriments o notificacions que hagin de ser objecte d'una acta separada.

La contestació s'ha de fer d'una sola vegada, sota la signatura de qui contesta, i en el termini improrrogable dels dos dies hàbils següents a aquell en què s'hagi practicat la diligència o rebut l'enviament postal. No s'ha de consignar a l'acta cap contestació que doni el destinatari abans d'haver estat advertit pel notari del seu dret a contestar i del termini reglamentari per fer-ho.

A aquests efectes no es consideren dies laborables els dissabtes.

Els drets i les despeses notariales de la contestació són a càrrec del requeridor, però si la seva extensió passa del doble del requeriment o notificació inicials, l'excés és a càrrec de qui contesta.

El notari no pot lliurar còpia d'una acta de notificació o requeriment sense fer-hi constar la contestació, si n'hi ha. Tampoc no pot expedir, abans que caduqui el termini, còpia de l'acta pendent de contestació, llevat que ho sol·liciti, sota la seva responsabilitat, qui tingui interès legítim per exercir tot seguit qualsevol acció o dret, la qual cosa s'ha de fer constar a la clàusula de subscripció de la còpia i a la nota d'expedició que s'ha de consignar a la matriu, entenent-se reservat el dret a contestar mentre no caduqui el termini.»

Cent divuit. S'hi afegeix un paràgraf a l'article 206, amb la redacció següent:

«Article 206.

Els notaris, llevat dels casos taxativament previstos a la llei, no han d'acceptar requeriments dirigits a autoritats públiques, judicials, administratives i funcionaris, sense perjudici que puguin deixar constàn-

cia en acta notarial de presència de la realització pels particulars d'accions o actuacions que els competeixin d'acord amb les normes administratives.»

Cent dinou. A continuació de l'article 206 del Reglament s'afegeix una lletra (c) a la subsecció 1a de la secció 4a del capítol II del títol IV, que s'intitula:

«c. Actes d'exhibició de coses o documents».

Cent vint. A continuació de l'article 207 del Reglament s'afegeix una subsecció 2a a la secció 4a del capítol II del títol IV, que s'intitula:

«Subsecció 2a Actes de referència»

Cent vint-i-u. A continuació de l'article 208 del Reglament s'afegeix una subsecció 3a a la secció 4a del capítol II del títol IV, que s'intitula:

«Subsecció 3a Actes de notorietat»

Cent vint-i-dos. Es modifica l'últim paràgraf de l'article 209, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 209.

Per acta de notorietat es poden legitimar fets i situacions de tot tipus, la justificació dels quals, sense oposició de part interessada, es pugui realitzar per mitjà de qualsevol altre procediment no litigiós. La declaració que posi fi a l'acta de notorietat ha de ser ferma i eficaç, per si sola, i inscriptible on correspongui, sense cap tràmit o aprovació posterior. El requeriment a què es refereix el requisit primer s'ha de formalitzar mitjançant una acta amb la data i el número de protocol del dia del requeriment. Conclou la tramitació de l'acta s'ha d'incorporar al protocol com a instrument independent en la data i sota el número que correspongui en el moment de la terminació, deixant-ne constància a l'acta que reculli el requeriment.»

Cent vint-i-tres. Es modifiquen les regles 5a i 6a de l'article 209 bis, que passen a tenir la redacció següent:

«5a En l'acta ha de constar necessàriament, almenys, la declaració de dos testimonis que asseverin que de ciència pròpia o per notorietat els consten els fets positius i negatius la declaració de notorietat dels quals es pretén. Els testimonis poden ser, si s'escau, parents del mort, sigui per consanguinitat o afinat, quan no tinguin interès directe en la declaració. També s'han de practicar les proves proposades pel requeridor així com les que s'estimin oportunes, en especial les dirigides a acreditar la nacionalitat i veïnatge civil i, si s'escau, la llei estrangera aplicable.

6a Ultimades les diligències anteriors, i transcorregut el termini que preveu la regla 3a, el notari ha de fer constar el seu judici de conjunt sobre si queden acreditats per notorietat els fets en què es basa la declaració d'hereus.

En cas afirmatiu ha de declarar quins parents del causant són els hereus abintestat, sempre que tots ells siguin d'aquells en què la declaració correspon al notari. En la declaració s'han d'expressar les circumstàncies d'identitat de cadascun i els drets que per llei li corresponen en l'herència.»

Cent vint-i-quatre. Es modifica l'article 210, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 210.

En la tramitació de les actes de notorietat complementàries del títol públic de conformitat amb els

articles 205 de la Llei hipotecària i 298 del seu Reglament s'han d'observar els requisits següents:

1r Amb caràcter previ, el notari requerit ha d'obtenir del col·legi notarial o del Consell General del Notariat un document acreditatiu d'haver-se autoritzat o no una altra acta de notorietat complementària de títol públic d'adquisició, relativa a la mateixa finca. Aquest document es pot obtenir en suport paper o electrònic mitjançant la corresponent aplicació telemàtica. En cas que sigui positiva la informació, el notari s'ha d'abstenir d'acceptar i ha de fer saber a l'interessat la causa de la denegació.

2n L'acta té per objecte comprovar i declarar la notorietat del fet que el transmissor o causant de les finques que es pretenen immatricular és tingut com a propietari d'aquestes en el terme municipal on radiquen.

3r És notari hàbil per formalitzar-la qualsevol que sigui competent per actuar en la població en el terme municipal de la qual hi ha la finca objecte d'immatriculació, i en cas de pertànyer a més d'un, qualsevol dels notaris amb competència en algun d'aquests, indistintament.

4t El requeriment al notari per instruir l'acta l'ha de fer una persona que demostrï interès legítim a acreditar els fets que constitueixen el seu objecte.

5è El notari ha de practicar, per comprovar la notorietat pretesa, totes les proves que consideri necessàries, siguin proposades o no pel requeridor, i especialment les següents:

a) Documental. L'interessat ha de presentar al notari:

1r El títol públic d'adquisició que l'acta ha de complementar.

2n Els documents que posseeixi relatius a la titularitat de la finca pel transmissor o causant, com ara certificacions cadastrals, rebuts, acreditació del pagament de l'impost de béns immobles, documents privats i altres, de qualsevol naturalesa.

3r Quan sigui exigible, la certificació cadastral descriptiva i gràfica de les finques, en termes totalment coincidents amb la descripció d'aquestes en el títol públic que s'ha de complementar, i de les quals resulti a més que la finca consta al cadastre a favor del transmissor o adquirent.

4t Certificació o nota simple informativa del Registre de la Propietat acreditativa del fet que la finca que es pretén immatricular no està inscrita en el Registre de la Propietat.

b) Testifical. Així mateix, ha de constar a l'acta necessàriament, almenys, la declaració de dos testimonis, veïns del lloc, que asseverin que de ciència pròpia o per notorietat els consta que el transmissor o causant és tingut com a propietari en el terme municipal en què radica la finca.

c) Edictes. S'han de publicar edictes que comuniquin la tramitació de l'acta, el seu objecte i la finca o finques a què es refereix, amb la finalitat que qualsevol interessat, en el termini de vint dies naturals, pugui al·legar el que consideri oportú en defensa dels seus drets, i el notari ha d'interrompre la instrucció de l'acta, quan sigui procedent, per aplicació del número cinquè de l'article 209 del Reglament notarial.

Els edictes s'han de fixar al tauler d'anuncis de l'ajuntament de la població a què correspongui la finca.

6è El notari autoritzant de l'acta de notorietat a què es refereix el present article ha de posar en coneixement del respectiu col·legi notarial o Consell

General del Notariat, el mateix dia en què hagi admès el requeriment, la iniciació de la tramitació de l'acta, mitjançant comunicació, en suport paper o electrònic, en què s'ha d'indicar:

- a) Data del requeriment.
- b) Dades personals del transmissor o causant que suposadament és tingut com a propietari.
- c) Descripció de la finca a què es refereix l'acta.

Així mateix i de la mateixa manera, el notari autoritzant ha de comunicar al col·legi notarial o al Consell General del Notariat la conclusió de l'acta, amb expressió del seu resultat.

En els col·legis notariais o en el Consell General del Notariat s'ha de portar un fitxer o arxiu informatitzat de les actes de notorietat complementàries de títol públic d'adquisició, integrat per les comunicacions trameses pels notaris.»

Cent vint-i-cinc. A continuació de l'article 210 del Reglament s'afegeix una subsecció 4a a la secció 4a del capítol II del títol IV, que s'intitula:

«*Subsecció 4a Actes de protocol·lització*»

Cent vint-i-sis. L'article 215 té la redacció següent:

«Article 215.

Els documents privats el contingut dels quals sigui matèria de contracte es poden protocol·litzar per mitjà d'una acta quan algun dels contractants vulgui evitar que s'extraviïn i donar autenticitat a la seva data, cas en què s'ha d'expressar que la protocol·lització s'efectua sense cap dels efectes de l'escriptura pública i només als efectes de l'article 1.227 del Codi civil.

Quan no siguin matèria d'acte o contracte es poden protocol·litzar mitjançant una acta als efectes que manifestin els interessats.

Els documents privats subjectes a l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, i a l'impost de successions i donacions, no poden ser objecte d'acta de protocol·lització si no contenen la nota que correspongui de l'oficina liquidadora o entitat bancària col·laboradora.»

Cent vint-i-set. A continuació de l'article 210 del Reglament s'afegeix una subsecció 5a a la secció 4a del capítol II del títol IV, que s'intitula:

«*Subsecció 5a Actes de dipòsit davant de notari*»

Cent vint-i-vuit. Es modifica l'article 216, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 216.

Els notaris poden rebre en dipòsit els objectes, valors, documents i quantitats que se'ls confiïn, com a penyora de contractes o bé per custodiar-los.

L'admissió de dipòsits és voluntària per part del notari, que pot imposar condicions al dipositant, llevat que el dipòsit notarial estigui establert en alguna llei, cas en què cal atènyer-se al que s'hi disposi.

El dipòsit notarial de documents que estiguin estesos en suport informàtic es regeix a més per les normes següents:

1r El suport digital que contingui un document electrònic s'ha de lliurar en dipòsit al notari, pel termini i les condicions que aquest convingui amb el requeridor o requeridors; en l'acta de dipòsit, o en el document al qual hagi de quedar unit, n'hi ha prou de fer referència al dipòsit amb ressenya de les característiques del document electrònic i del seu

suport, com ara la data, el format i l'extensió, si en té, la unitat de mesura, si s'escau, així com les altres característiques tècniques que permetin identificar-los.

2n La Direcció General dels Registres i del Notariat, en els termes que preveu l'article 113.3 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, pot acordar, quan les innovacions tècniques ho facin aconsellable, el trasllat sistemàtic del contingut de documents informàtics dipositats a un nou suport, més adequat per a la conservació, lectura o reproducció, i dictar les normes que garanteixin la fiabilitat de les còpies. En tot cas, s'ha de citar els interessats, els quals s'hi poden oposar retirant el document.

També es pot realitzar, amb la mateixa finalitat, el trasllat a un nou suport a instància de la persona que va dipositar el document o els seus drethavents. El trasllat del contingut del document s'ha de fer per mitjans tècnics adequats que assegurin la fiabilitat de la còpia.

Quan escaigui la devolució d'un dipòsit s'ha d'estendre a la mateixa acta una nota expressiva d'haver-ho efectuat, signada per la persona que hagi imposit el dipòsit o per qui en tingui el dret o ostenti la seva representació legal o voluntària.

Quan el dipòsit estigui constituït sota alguna condició convinguda amb un tercer, el notari no n'ha de fer la devolució mentre no se li acrediti suficientment el compliment de la condició estipulada.

Per a la devolució del dipòsit el sol·licitant ha d'acreditar al notari el dret que l'assisteix.

El notari ha de rebutjar tot dipòsit que pretengui constituir-se en garantia d'un acte o contracte contrari a les lleis o a l'ordre públic.

Si l'objecte dipositat és un programa informàtic el contingut del qual no pot ser raonablement conegut pel notari, aquest només ha d'admetre el dipòsit si el requeridor dipositant manifesta que el contingut d'aquell programa no és contrari a la llei o a l'ordre públic.»

Cent vint-i-nou. Es modifica l'article 217, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 217.

Quan els notaris acceptin els dipòsits en metàl·lic, valors, efectes i documents a què es refereix l'article anterior, se n'ha d'estendre una acta que han de signar el dipositador o la persona a qui li demani, si no sap o no pot signar, i el notari. En aquesta acta s'hi han de consignar les condicions proposades pel notari i acceptades pel dipositant per a la constitució i devolució del dipòsit, com també tot el que calgui per identificar-lo.

Els dipòsits dels objectes en què sigui necessari identificar-los s'han de lliurar al notari, tancant-los i segellant-los en presència seva d'una manera que ofereixi garanties que no s'obriran. Respecte dels dipòsits en efectiu a què es refereix aquest article, el notari no pot obtenir per si sol, el dipositador o un tercer rendiment de les quantitats dipositades. Amb aquesta finalitat, ha d'obrir un compte específic no remunerat, sense que el notari pugui desenvolupar funcions de gestió respecte de l'esmentat efectiu, xec o fons.

Sempre que el notari ho consideri convenient per a la seva seguretat, pot conservar els dipòsits que se li confiïn en un banc, i en caixa de lloguer arrendada a nom seu com a notari, i ho ha d'advertir al dipositant i consignar-ho a l'acta. Aquesta caixa només la pot obrir el notari o el seu substitut legal, o mitjançant una ordre escrita de la junta directiva del col·legi notarial respectiu o de la Direcció General, si

s'escau. Queda exceptuat el que s'ha previst anteriorment.»

Cent trenta. A continuació de l'article 217 del Reglament s'afegeix una subsecció 6a a la secció 4a del capítol II del títol IV, que s'intitula:

«Subsecció 6a Document fefaent de liquidació»

Cent trenta-u. Es modifica l'article 218, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 218.

Quan per despatxar una execució per l'import del saldo resultant de les operacions derivades de contractes formalitzats en escriptura pública o en pòlissa intervinguda, de conformitat amb l'article 572.2 de la Llei d'enjudiciament civil, sigui necessari adjuntar a la demanda executiva, a més del títol executiu, el document fefaent que acrediti que s'ha practicat la liquidació en la forma pactada per les parts en el dit títol, tal com estableix l'article 573.1.2a de la Llei d'enjudiciament civil, el notari ho ha de fer constar mitjançant un document fefaent en què s'expressi la liquidació, que es regeix per les normes generals i, especialment, per les següents:

1r Juntament amb el requeriment, que es pot fer mitjançant una carta dirigida al notari, el qual ha de legitimar la signatura del remitent i incorporar-la a l'acta, l'entitat creditora ha de lliurar o remetre al notari el títol amb efectes executius de l'escriptura pública o de la pòlissa intervinguda que hagi de servir de títol per a l'execució o, si s'escau, testimoni notarial d'aquests documents, llevat que el contingut del títol executiu resulti del seu protocol o llibre registre, així com una certificació expedida per ella, en què s'especifiqui el saldo exigible al deutor, a més dels extractes comptables corresponents, degudament signats, que permetin al notari efectuar les verificacions tècniques oportunes. Queda incorporada al document fefaent la certificació del saldo i s'ha d'inserir o unir testimoni literal o en relació dels documents comptables que han servit per a la seva determinació.

2n Si en el contracte no s'han reflectit, de forma explícita, els tipus d'interès o comissions aplicables, l'entitat requeridora ha d'acreditar al notari quins han estat aquests, i s'ha de fer constar tot això a l'acta de liquidació.

3r El notari ha de comprovar, i expressar en el document fefaent, que en el títol executiu les parts van acordar emprar el procediment que estableix l'article 572.2 de la Llei d'enjudiciament civil per fixar la quantia líquida del deute.

4t Amb els documents comptables presentats el notari ha de comprovar si la liquidació s'ha practicat, segons el seu parer, en la forma pactada per les parts en el títol executiu.

Si el saldo és correcte, el notari ha de fer constar per diligència el resultat de la seva comprovació, expressant:

a) Les dades i referències que permetin identificar les persones interessades, el títol executiu i la documentació examinada pel notari.

b) Que, segons el seu parer, la liquidació s'ha efectuat de conformitat amb el pacte per les parts en el títol executiu. Així mateix pot fer constar qualsevol precisió de caràcter jurídic, comptable o financer que el notari consideri oportú.

c) Que el saldo especificat a la certificació expedida per l'entitat creditora, que s'ha d'incorporar

a l'acta de liquidació, coincideix amb el que apareix en el compte obert al deutor.

d) Que el document fefaent comprensiu de la liquidació s'estén als efectes que preveuen els articles 572.2 i 573.1.2n de la Llei d'enjudiciament civil.»

Cent trenta-dos. Es modifica l'article 219, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 219.

Els notaris, a requeriment de part interessada, poden autoritzar actes de liquidació relatives a qualssevol comptes o contractes no compresos a l'article anterior. Aquesta classe d'actes, segons l'abast del requeriment, han de contenir els apunts comptables i el saldo final, així com l'expressió de les condicions en què s'ha practicat la liquidació.

Aquestes actes de liquidació s'han d'acomodar als requisits formals, materials i de registre establerts a l'article anterior, amb les especialitats derivades del requeriment.»

Cent trenta-tres. A continuació de l'article 217 del Reglament s'afegeix una subsecció 6a a la secció 4a del capítol II del títol IV, que s'intitula:

«Subsecció 6a Actes de subhastes»

Cent trenta-quatre. Es modifica l'article 220, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 220.

1. Les actes notarial de subhasta es regeixen per les normes generals i per les regles següents:

1a El requeriment al notari l'ha de fer el propietari del bé o dret a subhastar, una persona legitimada per disposar-ne, o el representant d'aquell o d'aquest.

El requeridor ha de presentar al notari el plec de condicions a què s'ha de subjectar la subhasta, que s'ha d'unir a l'acta, i en el qual necessàriament s'han de consignar: la descripció de la cosa a subhastar i el seu estat de càrregues i d'arrendaments; el tipus de subhasta; el dipòsit que sigui necessari per prendre-hi part; el procediment de subhasta; el termini per presentar els sobres tancats; el lloc, dia i hora de realització de la subhasta; la possibilitat de fer, si s'escau, una segona i una tercera subhasta, els seus tipus, lloc i dates; els llocs o diaris en què s'ha d'anunciar la subhasta, i la durada o antelació; si s'admeten postures en qualitat de cedir a un tercer; el termini en què s'ha de completar el pagament del preu, i totes les condicions o altres aspectes lícits que es considerin oportuns. El plec de condicions ha de respectar les mínimes que estableix el present article.

El requeridor ha d'asseverar sota la seva responsabilitat, i acreditar al notari, la propietat de la cosa que se subhasta o la seva legitimació per disposar-ne; la seva llibertat o estat de càrregues; situació arrendatícia i possessòria; l'estat físic en què es troba, obligacions pendents, i totes les circumstàncies que influeixin en el seu valor, així com, si s'escau, la representació, voluntària, orgànica o legal amb què actuï el requeridor. Per a tot això, i perquè consti a l'acta, el notari ha d'aplicar les normes que conté aquest Reglament per als instruments públics.

El notari no ha d'acceptar el requeriment fins que, estudiada la documentació presentada, i solucionada o completada si s'escau, hagi identificat el requeridor, apreciat la seva capacitat legal per al requeriment que efectua, comprovat la concurrència

de les autoritzacions, consentiments o requisits necessaris i estimat, de conformitat amb l'article 145 d'aquest Reglament, que no hi concorre cap altra causa de denegació de funcions.

2a La subhasta s'ha d'anunciar amb deu dies d'antelació com a mínim respecte de l'assenyalat per dur-la a terme i, si s'escau, per a la presentació dels plecs que contenen les postures.

L'anunci s'ha de fer com a mínim en la forma següent, segons la quantia del tipus de la primera subhasta:

a) Fins a 6.000 euros al tauler d'anuncis de l'ajuntament en què estiguin situats tots o la majoria dels béns.

b) Fins a 60.000 euros en un dels diaris de més circulació de la localitat respectiva i, si no, de la província.

c) Fins a 120.000 euros al butlletí oficial de la província o, si no, de la comunitat autònoma respectiva.

d) I de més de 120.000 euros al "Butlletí Oficial de l'Estat".

L'anunci ha de contenir, com a mínim, l'expressió succinta de l'objecte de la subhasta; local, dia, hora i notari autoritzant de la subhasta; tipus de licitació; local en què estan de manifest al públic la documentació i el plec de condicions, i aquell en què, si s'escau, pot ser visitada la cosa que se subhasta. S'hi pot afegir la indicació del local, dia i hora en què tindrien lloc la segona i la tercera subhastes, si són procedents, i els seus tipus.

Iniciada la publicació de la subhasta, el requeridor no pot desistir de la seva rogació.

3a Sempre que el requeridor de la subhasta no sigui el propietari de la cosa que se subhasta o el seu representant, el requeriment s'ha d'efectuar a un notari competent territorialment per raó del domicili del propietari o de la situació del bé o de la major part dels béns objecte de la subhasta.

El tipus de la licitació en la primera subhasta que no estigui contractualment establert, l'ha de fixar en aquest cas un perit oficial designat pel requeridor; si no n'hi ha, s'ha de prendre com a tipus el valor més gran dels dictaminats per dos perits pràctics, igualment designats pel requeridor. En tot cas els perits han de comparèixer davant el notari per lliurar els seus dictàmens i ratificar-s'hi, i per acreditar, si s'escau, la seva titulació. El tipus de la segona subhasta ha de ser el setanta-cinc per cent del tipus de la primera; la tercera subhasta, quan sigui procedent, s'ha de fer sense subjecció a tipus.

El notari ha de notificar al propietari del bé, llevat que sigui el mateix requeridor, la tramitació de la subhasta i tot el contingut que, d'acord amb la regla anterior, ha de tenir l'anunci, així com el procediment seguit per fixar el tipus de subhasta, i l'ha de requerir perquè comparegui en l'acta en defensa dels seus interessos. La diligència s'ha de practicar de conformitat amb l'article 202 d'aquest Reglament, al domicili fixat contractualment o, si no, en l'habitual del notificat, i si no es coneix, en el que resulti de document o registre públic.

4a Si el propietari de la cosa o un tercer que es consideri amb dret a això compareixen i s'oposen a la realització de la subhasta, el notari ha de fer constar succintament a la diligència corresponent la seva petició i les raons i documents que hi addueixin i els ha de reservar els seus possibles drets perquè els exerxeixin judicialment.

5a La subhasta s'ha de fer pel procediment de sobres tancats, que s'han de lliurar al notari amb

tres dies laborables d'antelació a l'assenyalat per a l'acte de subhasta, juntament amb el dipòsit necessari per prendre-hi part o resguard d'haver-lo consignat en una entitat de crèdit.

Aquest dipòsit puja al deu per cent del tipus de licitació que no passi de tres mil euros, més el cinc per cent de l'excés si s'escau.

6a La subhasta s'ha d'efectuar davant el notari en el lloc, dia i hora, i pel procediment anunciat, amb subjecció estricta al plec de condicions.

El notari n'ha d'estendre la diligència corresponent, en la qual sintèticament s'han de recollir els aspectes de transcendència jurídica; les reclamacions que s'hagin presentat i la reserva dels drets corresponents davant els tribunals de justícia; la persona del millor postor i el preu que hagi ofert; el judici del notari del fet que en la subhasta s'han observat les normes legals que la regulen i el plec de condicions sota el qual ha estat convocada, i l'adjudicació de la cosa subhastada pel requeridor o per la mesa.

Si aquests no hi concorren, és suficient el judici del notari perquè la subhasta quedi conclosa, i la cosa adjudicada.

L'adjudicatari ha de signar la diligència, després que el notari l'hagi identificat i hagi apreciat la seva capacitat conforme amb la legislació notarial.

7a La tramitació i l'acte de subhasta només poden ser interromputs per manament judicial.

8a En diligències successives, i dins els terminis assenyalats en el plec de condicions, s'han de fer constar la devolució dels dipòsits fets per prendre part en la subhasta per persones que no n'hagin resultat adjudicatàries; la cessió de la rematada a un tercer, si s'escau; el pagament de la resta del preu per l'adjudicatari, i el lliurament pel notari al requeridor de les quantitats que hagi percebut de l'adjudicatari.

9a Si la cosa subhastada és immoble, el requeridor, de conformitat amb el que disposa l'article 1280.1r del Codi civil, ha d'atorgar davant el notari escriptura pública de venda a favor de l'adjudicatari en el moment que aquest completi el pagament del preu. S'ha de fer el mateix en els altres casos en què la Llei exigeix un document públic com a requisit de validesa o eficàcia de la transmissió, així com en qualsevol altre cas en què l'adjudicatari ho sol·liciti. En els altres supòsits, la còpia autoritzada de l'acta serveix de títol al més-dient.

2. Les subhastes voluntàries es poden convocar amb la reserva del dret del requeridor a aprovar la rematada al seu arbitri, o sota altres condicions especials, i tot això s'ha de consignar als anuncis.

El requeridor, en el plec de condicions, pot incrementar o disminuir els anuncis de la subhasta o la seva antelació; fixar lliurement el tipus de subhasta; augmentar, disminuir o suprimir el dipòsit previ; ordenar un procediment diferent de subhasta; reduir a una sola, o a dues, el nombre de subhastes, i prendre qualsevol altres determinacions anàlogues a les expressades.

En tota la resta, s'apliquen a les subhastes voluntàries les regles generals establertes per a les subhastes notariales en el número anterior d'aquest article.

3. Les subhastes que es facin en compliment d'una disposició legal, d'una resolució judicial o administrativa, o d'una clàusula contractual o testamentària, es regeixen en primer lloc per les normes que estableixin respectivament, i si no, per les del present article.

4. Es poden encomanar les subhastes als col·legis notarians, cas en què aquests han de designar, per torn, els notaris que les han de portar a terme, i es poden celebrar en els locals habilitats a l'efecte pels col·legis notarians.»

Cent trenta-cinc. La secció 4a («De les còpies») del capítol II del títol IV, que comprèn els articles 221 a 249, passa a numerar-se com a secció 5a, amb la redacció següent:

«Secció 5a De les còpies»

Cent trenta-sis. Es modifica l'article 221, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 221.

Es consideren escriptures públiques, a més de la matriu, les còpies d'aquesta mateixa expedides amb les formalitats de dret. Igualment, tenen el mateix valor les còpies de pòlisses incorporades al protocol. Les còpies han de reproduir o traslladar fidelment el contingut de la matriu o pòlissa. Els documents incorporats a la matriu es poden fer constar a la còpia per relació o transcripció.

Les còpies autoritzades poden ser totals o parcials i poden constar en suport paper o electrònic. Les còpies autoritzades en suport paper han de dur el signe i la signatura del notari que les expedeix; si són en suport electrònic, han d'estar autoritzades amb la signatura electrònica reconeguda del notari que les expedeix.»

Cent trenta-set. Es modifica l'article 222, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 222.

Només el notari en poder del qual es trobi legalment el protocol està facultat per expedir còpies o altres trasllats o exhibir-lo als interessats.

Ni d'ofici ni a instància de part interessada els tribunals no poden decretar que els secretaris judicials estenguin, per diligència o testimoni, còpies d'actes, escriptures matrius i pòlisses, sinó que sota la seva responsabilitat les han d'exigir al notari que les hagi de donar, d'acord amb la Llei del notariat i el present Reglament, és a dir, justificant davant el notari, i segons el parer d'aquest amb la documentació necessària, el dret dels interessats a obtenir-les, i sempre que la finalitat de la petició sigui la que prescriu l'article 256 de la Llei d'enjudiciament civil. Per a les confrontacions o reconeixements d'aquestes còpies s'ha d'observar el que disposa el paràgraf tercer de l'article 32 de la Llei.»

Cent trenta-vuit. Es modifica l'article 224, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 224.

1. A més de cadascun dels atorgants, segons l'article 17 de la Llei, tenen dret a obtenir còpia, en qualsevol moment, totes les persones a favor de les quals resulti algun dret de l'escriptura o pòlissa incorporada al protocol, ja sigui directament, ja sigui adquirit per un acte diferent d'aquella, i els qui acreditin, segons el parer del notari, que tenen un interès legítim en el document.

2. Els notaris també han de donar còpies simples sense efectes de còpia autoritzada, però només a petició de part amb dret a aquesta. En cap cas es pot fer constar en la còpia simple la signatura dels atorgants. S'habilita el Consell General del Notariat perquè estableixi les característiques del paper per a còpia simple que s'ha de fer servir quan s'expedeixi, i les quantitats que obtingui el Consell per la seva utilització tenen

caràcter d'ingrés corporatiu. Amb aquesta finalitat el Consell, per si sol o a través dels col·legis notarians, ha de proveir els notaris del dit paper.

El Consell ha de comunicar a la Direcció General dels Registres i del Notariat les característiques de l'esmentat paper, així com de les seves modificacions, que s'entenen admeses si la Direcció no resol el contrari en el termini de quinze dies comptats des d'aquesta comunicació.

3. Igualment han de donar lectura del contingut de documents del seu protocol als qui hi demostrin, segons el seu parer, un interès legítim.

4. Les còpies electròniques, autoritzades i simples, s'entenen sempre expedides a tots els efectes, fins i tot l'aranzelari, pel notari titular del protocol del qual formin part les matrius corresponents i no perden el seu caràcter, valor i efectes pel fet que el seu trasllat a paper el realitzi el notari al qual s'hagin enviat. Aquestes còpies només es poden expedir per trametre-les a un altre notari o a un registrador o a qualsevol òrgan judicial o de les administracions públiques, sempre en l'àmbit de la seva respectiva competència i per raó del seu ofici. El notari que expedeixi la còpia autoritzada electrònica ha de ser el mateix que la trameti.

En l'expedició de les còpies autoritzades electròniques s'ha de fer constar expressament la finalitat per a la qual s'expedeix, i només són vàlides per a aquesta finalitat, i el destinatari, i s'ha de deixar constància d'aquestes circumstàncies per nota a la matriu.

Les còpies autoritzades electròniques, una vegada expedides, tenen un termini de validesa de seixanta dies a comptar de la data de l'expedició. Transcorregut aquest termini es pot expedir una nova còpia electrònica amb la mateixa finalitat que la caducada. L'expedició d'aquesta nova còpia autoritzada electrònica amb idèntic destinatari i finalitat no merita cap aranzel.

El trasllat a paper de les còpies autoritzades expedides electrònicament, quan així es requereixi, només el pot fer el notari al qual s'hagin tramès, perquè conservin l'autenticitat i la garantia notarial. Aquest trasllat s'ha d'estendre en folis timbrats de paper d'ús exclusiu notarial, amb expressió del nom, cognoms i residència, notari que expedeix la còpia, data de l'expedició i de trasllat a paper i números dels folis que comprèn, sota la seva signatura, segell i rúbrica.

El notari destinatari d'una còpia autoritzada electrònica pot, segons la seva finalitat:

1r Incorporar a la matriu autoritzada per ell el trasllat a paper d'aquella, fent-ho constar al cos de l'escriptura o acta o a la diligència corresponent.

2n Traslladar-la a suport paper en els termes indicats, deixant constància en el llibre indicador, mitjançant una nota expressiva, del nom, cognoms i residència del notari autoritzant de la còpia electrònica, la seva data i número de protocol, així com els folis en què s'estén el trasllat i la data.

3r Ressenyar-ne el contingut en el que sigui legalment procedent a l'escriptura o acta matriu o pòlissa intervinguda.

Una vegada realitzat el trasllat a paper, el notari ha de remetre telemàticament al qui hagi expedit la còpia electrònica el trasllat a paper, perquè aquell ho faci constar per nota a la matriu.

La coincidència de la còpia autoritzada expedida electrònicament amb l'original matriu és responsabilitat del notari que l'expedeix electrònicament, titular del protocol del qual forma part la matriu corresponent. La responsabilitat de la coincidència de la còpia autoritzada electrònica amb la traslla-

dada al paper és responsabilitat del notari que ha fet el dit trasllat.

De conformitat amb l'article 17 bis de la Llei del notariat, els registradors, així com els funcionaris competents dels òrgans jurisdiccionals i administratius, destinataris de les còpies autoritzades electròniques notariales les poden traslladar a suport paper dins el seu termini de vigència, únicament i exclusivament als efectes d'incorporar-les als expedients o arxius que corresponguin per raó del seu ofici en l'àmbit de la seva respectiva competència. Al peu del trasllat a paper, els funcionaris esmentats han d'indicar el seu nom i cognoms, càrrec, data del trasllat, nombre de folis que l'integren i el seu limitat efecte a aquesta incorporació a l'expedient o arxiu.

La Direcció General dels Registres i del Notariat pot determinar el format telemàtic en què s'ha d'expedir la còpia autoritzada electrònica, utilitzant per a això criteris de seguretat.

Pel que fa a les còpies simples electròniques, aquestes es poden trametre a qualsevol interessat quan constin fefaentment al notari la seva identitat i interès legítim, i per a la tramesa ha de fer servir un procediment tecnològic adequat que en garanteixi la confidencialitat fins al destinatari.»

Cent trenta-nou. Es modifica l'article 225, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 225.

Les còpies de testaments sol·licitades per les administracions públiques, en ocasió d'expedients o informes sobre solvència o en procediments de constrenyiment sobre béns de determinades persones a les quals el testament reconegui drets hereditaris, s'han d'expedir només parcialment, limitades a les clàusules patrimonials en què aquelles siguin beneficiàries, i prèvia justificació fefaent de la mort del testador i de l'existència dels expedients i procediments esmentats.

Les notificacions que preveu l'article 223 del Codi civil s'han de fer mitjançant testimoni en relació relatiu a la designació de tutors.»

Cent quaranta. Es modifica l'article 226, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 226.

En vida de l'atorgant, només aquest o el seu apoderat especial poden obtenir còpia del testament.

Mort el testador, tenen dret a còpia:

a) Els hereus instituïts, els legataris, marmessors, comptadors partidors, administradors i altres persones a qui en el testament es reconegui algun dret o facultat.

b) Les persones que, si no hi hagués testament o fos nul, serien cridades en tot o en part en l'herència del causant en virtut d'un testament anterior o de les regles de la successió intestada, inclosos, si s'escau, l'Estat o la comunitat autònoma amb dret a succeir.

c) Els legitimaris.

Les còpies de testaments revocats només es poden expedir als efectes limitats d'acreditar el seu contingut, deixant constància expressa de la seva falta de vigor.»

Cent quaranta-u. Es modifica l'article 228, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 228.

Quan es tracti de còpies de testaments autoritzats pels rectors de Catalunya, no s'han de lliurar les

còpies, encara que es tracti de segones o ulteriors, sense la protocol·lització prèvia de la matriu d'acord amb la legislació civil que correspon.»

Cent quaranta-dos. Es modifica l'article 230, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 230.

Es pot demanar còpia per carta o una altra comunicació adreçada al notari, i si a aquest li consta l'autenticitat de la sol·licitud o apareix la signatura legitimada i, si s'escau, legalitzada, ha d'expedir la còpia per lliurar-la a la persona designada o remetre-la per correu i certificada al sol·licitant, sense responsabilitat per la remissió.»

Cent quaranta-tres. Es modifiquen els dos primers paràgrafs de l'article 233, amb la redacció següent:

«Article 233.

Als efectes de l'article 517.2.4t de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, es considera títol executiu la còpia que l'interessat sol·liciti que se li expedeixi amb aquest caràcter. Expedida la còpia, el notari ha d'inserir mitjançant una nota a la matriu la data d'expedició i l'interessat que la va demanar. En tot cas, a la còpia de qualsevol escriptura que contingui una obligació exigible en judici s'hi ha de fer constar si s'expedeix o no amb eficàcia executiva i, si s'escau i si té aquest caràcter, que amb anterioritat no se li ha expedit còpia amb eficàcia executiva.

Expedida una còpia amb eficàcia executiva, només pot obtenir una nova còpia amb aquesta eficàcia el mateix interessat amb subjecció al que disposa l'article 517.2.4t de la Llei d'enjudiciament civil.»

Cent quaranta-quatre. Es modifica el paràgraf primer de l'article 237, que passa a tenir la redacció següent:

«És còpia parcial la que expedeix el notari a instància de part legitimada per sol·licitar-la reproduint o traslladant part de la matriu, atès el seu contingut, el requeriment i l'interès del sol·licitant.»

Cent quaranta-cinc. Es modifica l'article 241, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 241.

En el peu o subscripció de la còpia s'ha de fer constar, a més de les circumstàncies expressades als articles 233, 238 i 244, la seva correspondència amb el protocol, el concepte en què la té qui l'expedeix, si no és el mateix autoritzant; la persona a instància de la qual es lliura i, si s'escau, el fonament del seu interès legítim, el nombre de plecs, o folis, classe, sèrie i numeració, lloc i data, i han d'anar autoritzades amb el signe, la signatura, la rúbrica i el segell del notari, que ha de rubricar tots els fulls, en què ha de constar el seu segell.

També s'han de ressenyar, rubricar i segellar el foli o plec que s'afegeixi a la còpia per a la consignació de notes pels registres i oficines públiques.

En les còpies de testament no demanades per l'atorgant o apoderat especial s'ha de fer esment del fet que s'ha acreditat al notari o li consta de ciència pròpia la mort del testador i, si s'escau, el parentiu dels peticionaris o el seu dret a obtenir-les, en cas que no resulti justificat en el testament.

Quan es tracti de còpies autoritzades de pòlisses expedides a l'efecte de la seva execució, a més de les mencions que preveu el primer paràgraf d'aquest article, s'ha de fer constar en el peu que aquestes coincideixen exactament amb l'original, i s'entén així complet el requisit de conformitat de la pòlissa a què

fa referència l'article 517.2.5è de la Llei d'enjudiciament civil, tot això sense perjudici d'aportar, si s'ha pactat així, la certificació a què es refereix l'article 572.2 de la Llei d'enjudiciament civil.

Tant en el peu de còpia d'escriptures i actes com en els testimonis, a més del seu segell, el notari hi ha d'imposar el segell de seguretat creat a aquest efecte pel Consell General del Notariat.»

Cent quaranta-sis. Es modifica l'article 243, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 243.

Les còpies en suport paper no poden contenir interpolacions, ratllades, raspadures o esmenes, ni tan sols en el peu o subscripció. Quan s'adverteixin errors o omissions, s'han de reparar mitjançant una diligència posterior autoritzada de la mateixa manera que la còpia fent constar, a més, per nota al marge d'aquesta, la rectificació.»

Cent quaranta-set. Es modifica l'article 244, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 244.

En el peu o marge de la matriu, o en la següent si no hi queda espai, s'ha d'anotar l'expedició de la còpia fent constar la seva classe, caràcter, persona per a qui s'ha expedit, data i nombre dels plecs o folis, i s'ha d'autoritzar la nota amb mitja signatura del notari.

S'han de fer constar per nota a la matriu, a sol·licitud dels interessats o quan li consti al notari, les circumstàncies d'haver-se pagat els impostos i les dades d'inscripció al registre corresponent.»

Cent quaranta-vuit. Es modifica l'article 248, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 248.

Els notaris estan obligats a expedir les còpies que sol·licitin els qui siguin part legítima per a això, encara que no els hagin estat satisfets els honoraris meritats per la matriu, sense perjudici que per fer efectius aquests honoraris utilitzin l'acció que els correspongui d'acord amb les lleis.»

Cent quaranta-nou. Es modifica l'article 249, que té la redacció següent:

«Article 249.

1. Els notaris han de lliurar les còpies en el termini més breu possible, donant preferència a les més urgents. En tot cas, s'han d'expedir en els cinc dies hàbils posteriors a l'autorització.

2. Si es tracta de còpies autoritzades que continguin actes susceptibles d'inscripció al Registre de la Propietat o al Registre Mercantil, de conformitat amb l'article 112 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, tret que l'interessat manifesti el contrari s'han de presentar telemàticament.

En conseqüència, el notari ha d'expedir i trameure la còpia autoritzada electrònica en el termini més breu possible i, en tot cas, el mateix dia d'autorització de la matriu o, si no, el dia hàbil següent. Se n'exceptua el supòsit d'impossibilitat tècnica, del qual ha de quedar constància a la còpia que s'expedeixi en suport paper de la causa o causes que justifiquen aquesta impossibilitat, cas en què es pot presentar mitjançant telefax en els termes que preveu l'apartat següent. El notari ha de fer constar a la matriu mitjançant una diligència la data i l'hora de l'acusament de recepció digital del registre corresponent, sense perjudici de fer constar aquests punts, si s'escau, en el llibre indicador.

El notari és responsable dels danys i perjudicis que es causin a l'interessat com a conseqüència del retard en l'expedició d'una còpia electrònica i la seva presentació telemàtica, excepte en els supòsits d'impossibilitat tècnica.

3. Sens perjudici del que disposa l'apartat precedent, el notari pot remetre per telefax el mateix dia de l'atorgament al Registre de la Propietat competent una comunicació segellada i subscripta, si s'escau, d'haver autoritzat una escriptura susceptible de ser inscrita per la qual s'adquireixin béns immobles o es constitueixi un dret real sobre aquests, i en els altres casos en què ho sol·liciti algun atorgant, o ho consideri convenient el notari. Si s'escau, el notari és responsable dels danys i perjudicis que es causin com a conseqüència de la presentació telemàtica de qualsevol títol relatiu al mateix bé i dret amb anterioritat a la presentació per telefax de la comunicació, tret que s'hagi utilitzat aquesta via per impossibilitat tècnica o com a conseqüència d'haver-ho sol·licitat l'interessat. Aquesta comunicació dóna lloc al corresponent assentament de presentació i hi han de constar testimoniades en relació, almenys, les dades següents:

a) La data de l'escriptura matriu i el seu número de protocol.

b) La identitat dels atorgants i el concepte en què intervenen.

c) El dret a què es refereixi el títol que es pretén inscriure.

d) La descripció identificadora de l'immoble fent constar la seva naturalesa i el terme municipal en què està situat, amb expressió de la referència cadastral i, segons els casos, de l'indret en què es troba si és rústic, nom de la localitat, carrer, plaça o barri, el número si en té, i el pis o local, si és urbà i, llevat dels supòsits d'immatriculació, les dades registrals.

El notari ha de fer constar a l'escriptura matriu, o a la còpia si ja està expedida, la confirmació de la recepció pel registrador i la seva decisió de practicar o no l'assentament de presentació, que aquest ha d'enviar el mateix dia o l'endemà hàbil.»

Cent cinquanta. S'afegeix una secció 6a al capítol II del títol IV, que comprèn l'article 250, que s'intitula:

«Secció 6a Testimonis del llibre registre»

Cent cinquanta-u. Es modifica l'article 250, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 250.

Als efectes del que disposa l'article 517.2.5è de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, es considera títol executiu el testimoni expedit pel notari de l'original de la pòlissa degudament conservada al seu llibre registre acompanyada, si s'ha pactat així, de la certificació a què es refereix l'article 572.2 de la Llei d'enjudiciament civil esmentada.

Els testimonis del llibre registre s'expedeixen prèvia la petició d'una persona amb dret a sol·licitar-la i en un termini no superior a deu dies hàbils. Hi tenen dret els contractants o atorgants, els seus dret-havents, els seus apoderats amb poder suficient i l'autoritat judicial, així com les persones a favor de les quals resulti de la pòlissa o del document algun dret, ja sigui directament, ja sigui adquirit per un acte diferent d'aquella, i els qui acreditin, segons el parer del notari, que hi tenen un interès legítim.

Els testimonis només els pot expedir el notari, respecte dels llibres registre de la seva notaria, el seu substitut, successor, habilitat o l'arxiver de pro-

tocols si es tracta de llibres dipositats a l'arxiu del col·legi notarial.

En tot testimoni de pòlissa i, si s'escau, d'assentament del llibre registre, s'hi ha de fer constar:

1r El nom i cognoms del notari que l'expedeix així com, si s'escau, el caràcter amb què actua.

2n La indicació del sol·licitant a petició del qual s'expedeix.

3r La referència al número i data a què correspon l'assentament del llibre registre objecte de testimoni.

4t El contingut literal, total o parcial, o en extracte, de l'assentament a què es refereix el testimoni, segons que correspongui, i es pot utilitzar qualsevol procediment de reproducció.

5è La seva finalitat o no executiva. Si se sol·licita amb efecte executiu s'ha de fer constar a la pòlissa mitjançant una nota i, així mateix, al testimoni, que l'interessat no n'ha sol·licitat un altre amb aquest caràcter.

6è El lloc, data de l'expedició, dació de fe pública i signe, signatura, rúbrica i segell del notari.

L'expedició del testimoni s'ha de fer constar a l'assentament del llibre registre i amb expressió de la persona per a qui s'ha expedit i la data, i s'ha d'autoritzar la nota amb mitja signatura. Quan en la mateixa data s'expedeixin diversos testimonis del mateix document s'ha de registrar l'expedició de tots en una sola nota.

Sense perjudici dels seus efectes previstos a la Llei d'enjudiciament civil, el testimoni del llibre registre relatiu a la incorporació d'un document intervingut té el mateix valor i eficàcia que aquest, llevat que les lleis disposin una altra cosa.

Els testimonis en extracte acrediten els punts que hi estan compresos, a instància del sol·licitant, i el notari ha d'indicar si en la part omesa hi ha cap element que pugui afectar, modificar o alterar els efectes dels punts certificats.

Els testimonis no han d'incloure en cap cas signatures dels atorgants, i els són aplicables, en el que siguin compatibles amb la seva naturalesa relatives a documents no matrius, les disposicions referents a les còpies contingudes a la secció 4a anterior. Els testimonis s'han d'estendre en folis de paper exclusiu per a documents notariais i s'hi ha de superposar el segell de seguretat. Si no és possible expedir un testimoni en foli de paper exclusiu notarial, es pot estendre en paper comú, cas en què, i a més dels aspectes que preveu aquest article, s'han de signar i segellar tots i cadascun dels folis utilitzats.

Si es tracta de llibres registre dipositats als col·legis notariais, els testimonis de les pòlisses els expedeixen els notaris arxivers.

Les juntes directives dels col·legis, a fi de complir millor la seva funció, poden disposar que, en districtes notariais, diferents del de residència del col·legi, els llibres registre que tinguin en dipòsit siguin custodiats per un notari en exercici en aquells. Les disposicions esmentades de les juntes directives poden ser revocades en qualsevol moment. Tant les disposicions com les revocacions s'han de posar en coneixement del Consell General. Els notaris als quals s'encomani la custòdia dels llibres registre estan facultats per expedir per designació de la junta directiva testimonis dels documents que continuen.

L'import aranzelari a percebre per aquests testimonis es considera ingrés del col·legi.»

Cent cinquanta-dos. A continuació de la rúbrica del capítol III del títol IV s'introdueix una secció 1a, que comprèn els articles 251 a 254, amb la redacció següent:

«SECCIÓ 1a TESTIMONIS PER EXHIBICIÓ»

Cent cinquanta-tres. Es modifica l'article 251, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 251.

Mitjançant els testimonis per exhibició els notaris efectuen la reproducció autèntica dels documents originals que els són exhibits amb aquesta finalitat o donen fe de la coincidència dels suports gràfics que els són lliurats amb la realitat que observin.

El testimoni per exhibició no implica el judici del notari sobre l'autenticitat o autoria del document testimoniari. Si l'original testimoniari és al seu torn una còpia d'un altre document, el testimoni tampoc no implica la concordança entre tots dos, llevat que el notari la faci constar expressament.

Aquests testimonis també es poden utilitzar per donar fe de la presència d'una persona davant el notari.»

Cent cinquanta-quatre. Es modifica l'article 252, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 252.

No poden ser testimoniats:

1r Els documents matrius que conformen el protocol, sense més excepcions que les que preveu aquest Reglament. Els documents units a una matriu poden ser objecte de testimoni identificant-hi la matriu a la qual estan incorporats.

2n Els redactats en una llengua que no sigui oficial en el lloc d'expedició del testimoni i que el notari desconeixi, llevat que els acompanyi la traducció oficial.

Els documents privats que hagin de ser obligatòriament presentats davant l'Administració tributària només poden ser testimoniats quan consti la seva presentació.»

Cent cinquanta-cinc. Es modifica l'article 253, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 253.

Els notaris poden testimoniar en suport paper, sota la seva fe, les comunicacions o notificacions electròniques rebudes o efectuades d'acord amb la legislació notarial, i han d'emmagatzemar en un suport informàtic adequat les procedents d'altres notaris, registradors de la propietat i mercantils i altres òrgans de l'Administració estatal, autonòmica, local i judicial.

La Direcció General dels Registres i del Notariat ha de determinar els suports en què s'ha d'efectuar l'emmagatzematge i la periodicitat amb la qual se n'ha de traslladar el contingut a un suport nou, tecnològicament adequat, que en garanteixi en tot moment la conservació i lectura.»

Cent cinquanta-sis. Es modifica l'article 254, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 254.

Quan en una escriptura matriu o en una pòlissa hagi de servir com a document complementari algun que estigui en el protocol o llibre registre a càrrec del notari autoritzant o dels seus antecessors, aquest el pot inserir, relacionar o reproduir totalment o parcialment en aquella, referint-se a la corresponent matriu o assentament sense necessi-

tat d'obtenir-ne còpia o testimoni independent, i n'hi ha prou que ho faci constar així a l'original.

El notari també pot fer referència en el document que autoritzi o intervingui a l'existència del document complementari en el protocol o llibre registre i reproduir-lo únicament a les còpies que expedeixi.»

Cent cinquanta-set. A continuació de l'article 254 s'introdueix una secció 2a en el capítol III del títol IV, que comprèn l'article 255, amb la redacció següent:

«SECCIÓ 2a TESTIMONI PER VIGÈNCIA DE LLEIS»

Cent cinquanta-vuit. Es modifica l'article 255, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 255.

Els notaris poden expedir testimonis l'objecte dels quals sigui acreditar a l'estranger la legislació vigent a Espanya o l'estatut personal del requeridor.»

Cent cinquanta-nou. A continuació de l'article 255 s'introdueix una secció 3a en el capítol III del títol IV, que comprèn els articles 256 a 263, amb la redacció següent:

«SECCIÓ 3a TESTIMONIS DE LEGITIMACIÓ DE SIGNATURES»

Cent seixanta. Es modifica l'article 256, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 256.

La legitimació de signatures és un testimoni que acredita el fet que una signatura ha estat posada en presència del notari, o el judici d'aquest sobre la seva pertinença a una persona determinada.

El notari no assumeix responsabilitat pel contingut del document les signatures del qual legitimi.»

Cent seixanta-u. Es modifica l'article 257, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 257.

La nota de "Vist i legitimat", amb la data i tots els elements d'autorització notarial posats al peu de qualsevol document oficial, o expedit per un funcionari públic en l'exercici del seu càrrec, és testimoni del fet que el notari considera com a autèntiques, per coneixement directe o identitat amb altres d'indubtables, les signatures dels funcionaris autoritzants, i que aquests, segons les seves notícies, es troben en l'exercici dels seus càrrecs en la data del document.»

Cent seixanta-dos. Es modifica l'article 258, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 258.

Només poden ser objecte de testimonis de legitimació de signatures els documents i les certificacions que hagin complert els requisits que estableix la legislació fiscal, sempre que aquests documents no siguin dels que comprèn l'article 1280 del Codi civil, o qualsevol altre precepte que exigeixi l'escriptura pública com a requisit d'existència o d'eficàcia. En queda exceptuat el que disposa l'article 207 d'aquest Reglament.

No poden ser objecte dels testimonis esmentats la prestació unilateral de garanties, ni els contractes de caràcter mercantil que l'article 144 d'aquest Reglament defineix com a propis de les pòlisses quan hi hagi pluralitat de parts amb interessos contraposats.»

Cent seixanta-tres. Es modifica l'article 259, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 259.

El notari pot basar el testimoni de legitimació en el fet que la signatura ha estat posada en presència seva, en el reconeixement fet en presència seva pel signant, en el seu coneixement personal, en la confrontació amb una altra signatura original legitimada o en la confrontació amb una altra signatura que consti en el protocol o llibre registre al seu càrrec, i ha de ressenyar expressament a la diligència de testimoni el procediment utilitzat.

Dins de l'àmbit dels documents susceptibles de testimoni, només poden ser legitimades quan siguin posades o reconegudes en presència del notari les signatures de lletres de canvi i altres documents de gir, de pòlisses d'assegurança i reassegurança i, en general, les dels documents utilitzats en la pràctica comercial o que continguin declaracions de voluntat.»

Cent seixanta-quatre. Es modifica l'article 260, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 260.

Si el qui ha de subscriure un document que ha de ser legitimat no sap o no pot signar, o en qualsevol altre supòsit en què escaigui la legitimació de l'empremta dactilar, l'interessat, prèvia la seva identificació, ha d'imprimir l'empremta dactilar en la forma que preveu l'article 191 d'aquest Reglament en presència del notari, el qual ho ha de fer constar a la diligència de testimoni.»

Cent seixanta-cinc. Es modifica l'article 261, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 261.

1. El notari pot legitimar les signatures electròniques reconegudes posades en els documents en format electrònic compresos en l'àmbit de l'article 258. Aquesta legitimació notarial té el mateix valor que la que efectuï el notari respecte de documents en suport paper. La legitimació notarial de signatura electrònica queda subjecta a les regles següents:

1a El notari ha d'identificar el signatari i comprovar la vigència del certificat reconegut en què es basi la signatura electrònica generada per un dispositiu segur de creació de signatura.

2a El notari ha de presenciar la signatura pel signatari de l'arxiu informàtic que contingui el document.

3a La legitimació s'ha de fer constar mitjançant una diligència en format electrònic, estesa pel notari amb signatura electrònica reconeguda.

2. La legitimació a què es refereix l'apartat anterior s'entén sense perjudici dels altres procediments de legitimació, diferents del notarial, que preveu la legislació vigent.»

Cent seixanta-sis. Es modifica l'article 262, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 262.

Per realitzar testimonis o legitimacions el notari ha d'apreciar en els sol·licitants un interès legítim en la seva pretensió. Igualment ha de conèixer el contingut dels documents testimoniats a l'efecte d'apreciar l'interès legítim i que el contingut no és contrari a les lleis o a l'ordre públic. En cas contrari, o si no aprecia l'interès legítim, ha de denegar fundadament el que s'hagi sol·licitat, i és aplicable el

que preveu l'últim paràgraf de l'article 145 d'aquest Reglament.

La diligència del testimoni s'ha d'estendre en el mateix document testimoniati. Si no és possible s'ha d'unir a aquest un foli de paper exclusiu per a documents notariais en què s'ha de fer la diligència, ressenyant en el document testimoniati la numeració del foli que la conté. En un cas i en l'altre, si el document conté diversos folis objecte de testimoni, sigui d'exhibició o de legitimació de les signatures que aquests contenen, ha de constar en tots la identificació del foli que conté la diligència o la referència a l'assentament corresponent en el llibre indicador. Si el testimoni està totalment estès en folis de paper exclusiu per a documents notariais, n'hi ha prou de ressenyar la seva numeració a la diligència.

Els testimonis per exhibició s'han de fer en paper d'ús exclusiu per a document notarial, llevat que el format del document testimoniati ho impedeixi.

En la diligència de testimoni s'ha de fer constar lloc, data, signe, signatura, rúbrica i segell del notari i el de seguretat creat pel Consell General del Notariat. Si el document consta al llibre indicador s'ha de ressenyar el número que li correspon.»

Cent seixanta-set. Es modifica l'article 263, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 263.

També tenen la consideració de testimonis les reproduccions obtingudes pel notari de documents exhibits per incorporar-los a un instrument públic, així com les legitimacions de signatures practicades al cos de l'instrument esmentat.

Aquests testimonis no s'incorporen al llibre indicador.»

Cent seixanta-vuit. A continuació de l'article 263 s'introdueix una secció 4a en el capítol III del títol IV, que comprèn l'article 264, amb la redacció següent:

«SECCIÓ 4a DISPOSICIONS COMUNES A LES SECCIONS ANTERIORS»

Cent seixanta-nou. Es modifica l'article 264, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 264.

Els notaris han de portar un llibre indicador per a cada any natural, integrat per dues seccions, a la primera pàgina de cadascuna de les quals han de posar una nota d'obertura, i a la final, una altra de tancament, totes dues autoritzades amb signatura sencera.

La secció primera d'aquest llibre s'ha de portar mitjançant assentaments numerats amb caràcter consecutiu per a cada anualitat, autoritzats amb mitja signatura, que han de contenir la data i les circumstàncies necessàries per a la identificació deguda de l'actuació que motivi l'assentament.

No és necessària la inclusió en els supòsits en què el trasllat a paper d'una còpia electrònica hagi quedat incorporat a una escriptura o acta matriu, així com dels acusaments de recepció digitals que constin per nota en una escriptura o acta matriu.

En aquesta secció s'anoten:

a) La data de trasllat a paper de les còpies electròniques indicant la identitat del notari que expedeix la còpia autoritzada electrònica, de conformitat amb els paràgrafs quart i cinquè de l'article 17 bis de la Llei del notariat.

b) Els testimonis en suport paper de les comunicacions o notificacions electròniques rebudes o

efectuades pels notaris conforme a la legislació notarial que es relacionin directament amb un determinat document autoritzat o intervingut.

c) Les legitimacions de signatures electròniques reconegudes en els documents en format electrònic, previstes a l'article 261 d'aquest Reglament. En aquests casos el notari ha de deixar constància de la identitat dels particulars les signatures electròniques reconegudes dels quals han estat legitimades i, si s'escau, la data de remissió de l'arxiu informàtic a un registre públic i les dades de presentació que el registrador envii al notari emparades amb la seva signatura electrònica reconeguda; quan aquestes actuacions es realitzin en la data del testimoni s'han de fer constar mitjançant un assentament complementari, amb numeració pròpia, relacionat amb el principal.

La secció segona d'aquest llibre s'ha de portar mitjançant la incorporació de fulls numerats en què s'han de reproduir els documents testimoniats que constitueixen el seu àmbit. Aquesta secció comprèn els testimonis per exhibició, de vigència de lleis, de legitimació de signatures, les certificacions de saldo i d'assentament que es facin en suport paper.

El notari, sota la seva responsabilitat, pot excloure la incorporació dels testimonis per exhibició que tinguin per objecte documents suficientment identificables.

La incorporació de la reproducció al llibre indicador pressuposa la dació de fe de coincidència respecte del testimoni corresponent per part del notari.

Transcorregut un any des del tancament anual de cadascuna de les seccions el notari les pot reproduir en un arxiu informàtic que en garanteixi la conservació i reproducció, cas en què ha de destruir el suport paper corresponent.»

Cent setanta. A continuació de l'article 264 s'introdueix una secció 5a en el capítol III del títol IV, que comprèn els articles 265 a 271, amb la redacció següent:

«SECCIÓ 5a LEGALITZACIONS»

Cent setanta-u. Es modifica l'article 265, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 265.

Per la legalització es declara que el signe, signatura i rúbrica d'un notari estès en un document coincideix amb el que habitualment fa servir i figura registrat al col·legi notarial. És competent per efectuar la legalització el degà del col·legi notarial, el membre o els membres de la junta directiva a qui a aquests efectes faculti expressament i el delegat o subdelegat d'aquella a qui expressament el degà atribueixi aquesta competència.»

Cent setanta-dos. Es modifica l'article 266, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 266.

Per a la legalització s'han d'emprar les fórmules que preveuen els tractats internacionals o la següent: "El degà de l'Il·lustre Col·legi Notarial va legalitzar el signe, la signatura i la rúbrica que antecedeixen, del notari. N.N. (Aquí la data)".

Aquesta fórmula s'ha d'utilitzar sempre que la signatura legalitzada sigui igual, segons sembla, a la que el notari acostuma a usar, i que en la data del document es trobi en exercici del càrrec, sense que li consti res en contra.

Quan la legalització es posi o conclougui en un plec o foli diferent, s'hi ha de fer una relació suc-

cinta del document, el signe, la signatura i la rúbrica del qual s'hagin legalitzat, i, si s'escau, el número del plec o foli en què apareguin les signatures legalitzades.»

Cent setanta-tres. Es modifica l'article 267, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 267

Les legalitzacions han de dur sobreposat un segell dels col·legis notariaus, així com el segell de seguretat creat pel Consell General del Notariat, amb les característiques que determini aquest òrgan.

La junta directiva ha de disposar les tirades d'aquests dos tipus de segells, els únics que es poden unir a les legalitzacions i de què ha d'estar proveït el col·legi notarial.»

Cent setanta-quatre. Es modifica l'article 268, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 268.

Quan es tracti de documents que hagin de tenir efecte a l'estranger i el cònsol del país respectiu no legalitzi directament la signatura del notari autoritzant, el degà del col·legi notarial, o qui el substitueixi, fent constar necessàriament en aquest cas la seva qualitat de degà accidental, ha de legalitzar la signatura del notari.

La signatura dels degans la legalitza la Direcció General.

A aquest efecte, les juntes directives han de trametre a la Direcció General la signatura del degà i de qui legalment el substitueixi, perquè puguin ser comprovades.»

Cent setanta-cinc. Es modifica l'article 269, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 269.

El que disposa l'article anterior s'entén sense perjudici de la legalització realitzada mitjançant la postil·la que estableix el Reial decret 2433/1978, de 2 d'octubre, dictada en aplicació del Conveni internacional de l'Haia de 5 d'octubre de 1961.»

Cent setanta-sis. Es modifica l'article 270, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 270.

Cap degà o substitut als efectes de legalitzacions es pot negar a legalitzar sense una causa justa; però si prudentment dubta del signe i la signatura, pot diferir la seva legalització durant vint-i-quatre hores, a fi d'esvair els dubtes.

Si no ho aconsegueix, es pot negar a legalitzar, i ha de retenir el document i donar-ne part immediatament a la junta directiva, amb expressió de la causa, perquè adopti amb urgència les mesures que siguin procedents.»

Cent setanta-set. La secció 1a del capítol IV del títol IV, que comprèn els articles 272 a 288, tots dos inclusivament, porta com a rúbrica la següent:

«SECCIÓ 1a DELS PROTOCOLS, DEL LLIBRE REGISTRE
I DELS ÍNDEXS»

Cent setanta-vuit. Es crea una subsecció 1a, rubricada «Dels protocols», dins de la secció 1a del capítol IV del títol IV, que comprèn els articles 272 a 282, tots dos inclusivament.

Cent setanta-nou. L'article 272 té la redacció següent:

«Article 272.

El protocol notarial comprèn els instruments públics i altres documents incorporats cada any al protocol, comptat des de l'u de gener fins al trenta-u de desembre, tots dos inclusivament, encara que en el seu transcurs hagi vacat la notaria i s'hagi nomenat un nou notari.

Així mateix s'incorporen al protocol les pòlisses sempre que el notari ho hagi comunicat així al col·legi notarial en els terminis i la forma que preveu l'article 283 d'aquest Reglament.

Les pòlisses incorporades al protocol s'han de numerar de conformitat amb el que preveu la normativa notarial.

Les juntes directives dels col·legis notariaus, donant compte a la Direcció General, poden autoritzar els notaris de les poblacions en què s'autoritzi habitualment un nombre d'instruments elevat, per obrir, a més del protocol ordinari, un especial de protestes de lletres de canvi i d'altres documents mercantils, amb numeració pròpia i amb obertura i tancament en les mateixes dates indicades en el paràgraf anterior. La Direcció General pot donar instruccions especials sobre la conservació i enquadernació d'aquest protocol.»

Cent vuitanta. A continuació de l'article 282 s'introdueix una subsecció 2a en la secció 1a del capítol IV del títol IV, que comprèn l'article 283, amb la redacció següent:

«Subsecció 2. Del llibre registre»

Cent vuitanta-u. Es modifica l'article 283, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 283.

Els notaris estan obligats a portar i conservar un llibre registre d'operacions mercantils amb els requisits que estableixen les lleis i aquest Reglament. El llibre registre consta de dues seccions. La secció A està constituïda per la col·lecció, ordenada per dates, de les pòlisses originals de contractes mercantils intervingudes durant un any, que s'ha d'enquadernar per anys en un o més toms. Amb aquesta finalitat, es presumeix que les pòlisses s'incorporen al llibre registre, llevat que el notari comuniqui al col·legi notarial que opta per incorporar-les al protocol. Aquesta comunicació s'ha de fer el mes de desembre, per a la totalitat de l'any immediatament posterior, i no pot ser modificada durant aquest. A la secció B s'assenten per ordre de data i correlativament les intervencions dels documents originals que per la seva naturalesa no es pugui conservar en poder del notari l'original.

Les condicions de confecció, tenidoria i conservació del llibre registre són les mateixes establertes per al protocol, quan no s'oposin a la naturalesa i els requisits dels documents incorporats.

El llibre registre té caràcter de registre oficial.

El contingut del llibre registre no pot ser revelat pel notari excepte en els mateixos supòsits que el protocol.

El notari ha de custodiar a la seva oficina, sota la seva responsabilitat, el seu llibre registre i, precisament en aquesta oficina, s'han de dur a terme les confrontacions procedents amb els mateixos requisits que s'estableixen per a la confrontació de protocol.

Els documents i, si s'escau, assentaments a què es refereix el paràgraf primer d'aquest article s'han d'incorporar o practicar en el llibre registre per ordre

cronològic en cadascuna de les seves seccions numerats correlativament, començant cada any natural pel número u, sense que el cessament del notari i la presa de possessió del substitut interrompi la numeració. El pas d'un tom a un altre s'ha de fer respectant la correlació de números i dates.

Al principi de cada any natural s'ha d'efectuar una diligència d'obertura del llibre registre i al final de l'últim document i, si s'escau, assentament de cada any natural una diligència de tancament.

Al final del tom del llibre registre d'operacions corresponent a la secció A s'ha d'expressar el nombre de pòlisses i de folis de què consta. Al tom relatiu a la secció B s'ha d'expressar el nombre d'assentaments i de folis de què consta.

Quan sigui procedent, es poden fer anotacions en els fulls del llibre registre, manualment, de forma mecanogràfica o utilitzant qualsevol altre procediment de reproducció. El notari ha d'autoritzar les anotacions amb mitja signatura.

El llibre registre s'ha de portar al dia, sense fer-hi interpolacions, ratllades, raspades o esmenes. Quan s'adverteixin errors o omissions, s'han d'estendre assentaments de rectificació o complementaris, amb data corrent, i fer la corresponent nota al marge de l'assentament originari.

Els toms s'han de numerar correlativament a partir de la unitat. Cada tom no pot excedir els sistents fulls.

L'enquadernació s'ha de fer pels procediments tècnics que impedeixin que, en un ús normal dels llibres, els fulls que els componen puguin arribar a desprendre's o separar-se'n.

Les seccions A i B del llibre registre d'operacions s'han d'enquadernar en toms separats i s'ha de donar a cada pòlissa o assentament el número correlatiu que correspongui en la secció respectiva.

En tot el que no regula aquest article, són aplicables al llibre registre les normes establertes sobre els aspectes materials del protocol ordinari, incloses les relatives a la confecció i remissió d'índexs, quan ho permeti la seva naturalesa respectiva.»

Cent vuitanta-dos. A continuació de l'article 283 se suprimeix el text «b. Dels índexs» i s'introdueix una subsecció 3a a la secció 1a del capítol IV del títol IV, que comprèn els articles 284 a 288, amb la redacció següent:

«*Subsecció 3a Dels índexs*»

Cent vuitanta-tres. Es modifica l'article 284, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 284.

Els notaris han de remetre índexs dels documents protocol·litzats, intervinguts i altres assentaments del llibre registre a les juntes directives, que els han d'arxivar sota la seva més estricta responsabilitat. Si no hi ha hagut activitat durant el període de què es tracti, el notari ha d'enviar una certificació negativa. Els índexs s'han de trametre en suport informàtic, mitjançant signatura electrònica reconeguda dels notaris i a través de la xarxa telemàtica que el Consell General del Notariat tingui establerta de conformitat amb el que disposa l'article 107 de la Llei 24/2001. Aquests índexs tenen la mateixa consideració, quant a la informació que contenen, que el protocol, del qual es consideren part.

Així mateix, el notari ha de vetllar per la més estricta veracitat dels índexs, així com per la seva correspondència amb els documents públics autoritzats i intervinguts, i són responsables de qualsevol discrepància que hi hagi entre aquells i aquests.

Igualment, són responsables de l'incompliment dels terminis de remissió dels índexs.

El notari ha de confeccionar un índex en suport paper per enquadrar-lo al final del protocol, per formar-ne d'aquesta manera l'índex cronològic. Aquest índex i la seva enquadració s'han d'efectuar el mes de gener de cada any, respecte dels documents autoritzats o intervinguts l'any precedent.

El notari ha de conservar els corresponents fitxers electrònics comprensius dels índexs, en un suport tecnològicament segur, amb subjecció a les mateixes obligacions i responsabilitats del protocol. S'habilita el Consell General del Notariat perquè acordi les característiques tècniques de conservació.

Els índexs en suport informatitzat s'han de trametre a les juntes directives quinzenalment. Amb aquesta finalitat, els del dia 1 al 15 de cada mes s'han de trametre abans del dia 22 del mateix mes, i els del dia 16 al 30, abans del 7 del mes següent. S'habilita la Direcció General dels Registres i del Notariat perquè mitjançant una instrucció pugui reduir el termini indicat. Aquests índexs s'han de trametre mitjançant signatura electrònica reconeguda dels notaris i a través de la xarxa telemàtica que el Consell General del Notariat tingui establerta de conformitat amb el que disposa l'article 107 de la Llei 24/2001.

Sense perjudici del que disposa l'article 286 d'aquest Reglament, els col·legis notariais han de conservar els índexs sota la seva més estricta responsabilitat.»

Cent vuitanta-quatre. Es modifica l'article 285, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 285.

El Ministeri de Justícia ha de determinar el contingut bàsic dels índexs amb independència del seu suport, i pot delegar en el Consell General del Notariat el desenvolupament d'aquest contingut, així com la incorporació de noves dades que s'hagin d'expressar respecte de cada instrument.

En qualsevol cas, en els índexs s'ha d'expressar, respecte de cada instrument, el número d'ordre, el lloc de l'atorgament, la data, el nom i cognoms o denominació social de tots els atorgants i requeridors i dels testimonis quan n'hi hagi i el domicili d'aquells; l'objecte i la quantia del document i el nombre de folis que comprèn i, si s'escau, el nom del notari autoritzant que actuï per substitució del titular del protocol. També s'hi han d'expressar les dades relatives a la subjecció del document al torn de repartiment, si s'escau, i a les aportacions corporatives.

En la formalització de l'índex anual en suport paper, els notaris s'han d'acomodar al model que determini el Consell General del Notariat. Respecte dels índexs informatitzats, també competeix al Consell General del Notariat determinar les característiques tècniques d'elaboració, remissió i conservació.

En tota aquesta matèria s'ha d'observar el que disposa la legislació especial en matèria de protecció de dades.»

Cent vuitanta-cinc. Es modifica l'article 286, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 286.

Als efectes de la col·laboració deguda amb les administracions públiques, es crea l'índex únic informatitzat notarial. N'és titular i responsable el Consell General del Notariat, com a conseqüència de la seva dependència jeràrquica respecte de la

Direcció General dels Registres i del Notariat, de conformitat amb l'article 336 del Reglament notarial, així com de la dependència dels notaris respecte del Consell a través de les juntes directives dels col·legis notarians, en virtut del que disposa l'article 307 del Reglament notarial.

L'índex únic informatitzat és l'agregació dels índexs informatitzats que han de confeccionar i trametre els notaris a les seves juntes directives. Els col·legis notarians han de remetre aquests índexs informatitzats al Consell General del Notariat la tercera setmana de cada mes els del precedent.

S'habilita el Consell General del Notariat perquè tracti l'índex únic informatitzat als efectes de la remissió de la informació de què es tracti a les autoritats judicials i administracions públiques que d'acord amb la llei hi tinguin dret, com a conseqüència del deure de col·laboració del notari en la seva condició de funcionari.

En tot cas, el Consell General del Notariat pot accedir a aquesta informació als efectes estadístics.»

Cent vuitanta-sis. Es modifica el paràgraf cinquè de l'article 304, que passa a tenir la redacció següent:

«Quan l'ajuntament d'un cap de districte no proporcioni un local adequat per instal·lar-hi l'arxiu, la junta directiva, a proposta de l'arxiver, pot acordar que es traslladi a la capital del col·legi, a la de la província o a una altra població del territori del col·legi on es disposi d'un local suficient per conservar els protocols. A aquest efecte, les juntes directives poden construir, adquirir o arrendar edificis en aquestes poblacions, a fi d'instal·lar-hi degudament els arxius, i sol·licitar als ajuntaments i altres corporacions públiques l'ajuda econòmica necessària per fer-ho.»

Cent vuitanta-set. Es modifica l'article 307, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 307.

Els notaris, en la seva organització jeràrquica, depenen del ministre de Justícia, de la Direcció General dels Registres i del Notariat, de les juntes directives dels col·legis notarians i, a través d'aquests, del Consell General del Notariat.»

Cent vuitanta-vuit. Es modifica l'ordinal setè de l'article 313, que passa a tenir la redacció següent:

«7è Exercir l'alta inspecció i vigilància en totes les notaries, col·legis notarians, Consell General del Notariat i arxius generals de protocols.»

Cent vuitanta-nou. Es modifica l'article 314, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 314.

Els col·legis notarians són corporacions de dret públic, emparades per la llei i reconegudes per l'Estat, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat per al compliment dels seus fins. En l'exercici de les funcions públiques atribuïdes respecte de la prestació de la funció pública notarial, queden subordinats jeràrquicament al ministre de Justícia i a la Direcció General dels Registres i del Notariat.

Són fins essencials d'aquestes corporacions l'ordenació de l'exercici de la professió, sense perjudici de les atribucions del Govern, del ministre de Justícia, de la Direcció General dels Registres i del Notariat i del Consell General del Notariat, la representació exclusiva d'aquella, la defensa dels interessos professionals dels col·legiats i el compliment de la funció social que correspon al notari.

Els col·legis notarians, per a l'exercici dels seus fins, tenen atribuïdes amb caràcter general en el seu àmbit territorial les funcions de col·laborar amb l'Administració, a sol·licitud d'aquesta o per iniciativa pròpia; estar representats en els seus consells o organismes consultius quan escaigui; organitzar activitats i serveis comuns d'interès per als col·legiats en l'àmbit formatiu, cultural, assistencial, de previsió i altres d'anàlegs. Especialment els correspon:

1. Exercir en el seu àmbit territorial la representació i defensa de la professió notarial davant l'Administració, institucions, tribunals, entitats i particulars, amb legitimitat per ser part en qualsevol litigi que afecti els interessos professionals i exercir el dret de petició conforme a la llei.

2. Ordenar en el seu àmbit territorial respectiu l'activitat professional dels notaris en les matèries següents: atenció correcta al públic, temps i lloc de la prestació, concurrència lleial i publicitat, continuïtat de la prestació de funcions, fins i tot en dies festius i períodes de vacances. Tanmateix, en l'exercici d'aquesta competència la junta directiva ha de complir els acords i les circulars del Consell General del Notariat, com també el que disposi aquest quan la matèria objecte d'aquesta ordenació per la seva transcendència o interès afecti un àmbit territorial superior al del col·legi respectiu. Així mateix, i en els termes previstos legalment han de corregir les infraccions disciplinàries dels seus col·legiats, sens perjudici de les facultats del ministre de Justícia i de la Direcció General dels Registres i del Notariat.

3. Adoptar les mesures conduents a evitar l'intrusisme professional.

4. Conciliar les postures dels col·legiats. Igualment, i si s'escau, dirimir les qüestions que per motius professionals se susciten entre els col·legiats quan li ho sol·licitin. No obstant això, s'exclouen d'ambdues actuacions les qüestions que pel fet d'afectar la funció pública notarial hagin de decidir els col·legis notarians en l'exercici de les competències que la legislació notarial els atribueix.

5. Complir i fer complir als col·legiats les lleis generals i especials, el Reglament notarial, els reglaments de règim interior, així com les normes i decisions adoptades pels òrgans jeràrquics competents, incloses les circulars d'ordre intern del Consell General del Notariat que es refereixin a aspectes d'ordenació de la funció pública notarial.

Els col·legis notarians es regeixen per la legislació notarial i, en el que no hi estigui previst i no constitueixi una especialitat derivada de l'exercici de la funció pública notarial atribuïda als notaris o als col·legis, per la dels col·legis professionals. El Reglament notarial té el caràcter de regulador de l'activitat pública notarial i d'estatut general de la professió.

Cadascun dels notaris d'Espanya ha d'estar integrat, amb caràcter exclusiu, al col·legi al territori del qual pertanyi la població on tingui la residència reglamentària.

Són òrgans dels col·legis la junta general, la junta directiva i el degà.

El degà ostenta la representació del col·legi.»

Cent noranta. L'article 315 té la redacció següent:

«Article 315.

La junta general es reuneix a la capital del col·legi quan la convoca la junta directiva, que ho ha de fer almenys un cop l'any per aprovar els comptes de l'any anterior i el pressupost del corrent. També l'ha de convocar sempre que ho sol·liciti més de la

desena part dels col·legiats, i ha d'expressar a la sol·licitud els assumptes a tractar i la informació que ha de donar la junta directiva sobre aquests assumptes. En aquest últim cas la junta general s'ha de convocar perquè tingui lloc dins el termini màxim d'un mes, comptat des de la sol·licitud.

L'anunci de la convocatòria, amb expressió de l'ordre del dia, s'ha de fer per escrit amb almenys quinze dies d'antelació, llevat de casos d'urgència, en què s'ha de fer per telegrama enviat quaranta-vuit hores abans. També es pot fer l'enviament per mitjans telemàtics, cas en què ha de ser signat electrònicament i remès a les adreces de correu corporatiu dels membres del col·legi. En aquest anunci es pot indicar que, a falta de quòrum, es farà la junta en segona convocatòria, una hora després, com a mínim, de la fixada per a la primera.

Presideix la junta general el degà i, amb ell, constitueixen la mesa els membres de la junta directiva, la qual pot designar escrutadors, si ho estima procedent, en qualsevol moment de la sessió. Actua de secretari el que ho és de la junta directiva, que estén acta de la sessió i la signa amb el president.

Tots els notaris del col·legi tenen el dret d'assistir, amb veu i vot, procurant que no quedi desatès el servei públic. També tenen el dret de conferir la seva representació per escrit a un altre col·legiat.

Perquè es consideri legalment constituïda la junta general és necessària la concurrència, en primera convocatòria, almenys de la meitat dels col·legiats en exercici. En segona convocatòria, queda constituïda la junta sigui quin sigui el nombre de notaris concurrents.

Competeix a la junta general:

1r Aprovar comptes i pressupostos.

2n Aprovar els actes d'adquisició, alienació i tots els que signifiquin constitució, modificació o extinció de drets reals sobre béns immobles.

3r Appreciar la justificació de les causes invoca-des pels membres de la junta directiva per admetre la seva renúncia a exercir el càrrec.

4t Adoptar acords sobre censura de la gestió de la junta directiva. La censura pot ser simple o qualificada, i aquesta última comporta el cessament de la junta. Si es tracta de censura simple s'exigeix per incloure-la en l'ordre del dia la signatura de com a mínim el cinc per cent dels notaris amb dret a vot. Si és qualificada, aquest percentatge és com a mínim del deu per cent.

La petició de la convocatòria s'ha de fer per escrit signat pels sol·licitants, que en el cas de censura simple ha de ser el cinc per cent dels col·legiats, i en el de qualificada, el deu per cent, amb expressió de la causa de la moció. La junta ha de ser convocada únicament a aquest efecte i s'hi poden consumir els torns en pro i en contra que es considerin necessaris.

5è Adoptar acords sobre mocions de confiança que els sotmeti la junta directiva sobre aprovació o rebuig d'actuacions específiques ja realitzades, en curs o merament projectades, que no hagin estat votades anteriorment per la junta general. La no aprovació té el caràcter de censura simple.

6è Proposar a la junta de degans l'adopció d'acords sobre matèries d'interès general per al notariat quan siguin de la seva competència, o proposar-ne l'elevació a la Direcció General, o al ministre de Justícia quan siguin de la competència d'aquests.

7è Elaborar els reglaments o estatuts de règim interior del col·legi.

8è Acordar l'augment o reducció del nombre de censors de la junta directiva en els termes que preveu l'article 318.

9è Adoptar els acords sobre assumptes que sotmeti a la seva consideració la junta directiva i qualssevol altres previstos en les lleis i els reglaments.

Els acords s'adopten per majoria simple de vots, llevat dels dels números 4t i 5è d'aquest article, per als quals es requereix el vot favorable d'almenys un terç dels col·legiats.»

Cent noranta-u. Es modifica l'article 316, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 316.

Constitueixen ingressos dels col·legis notariais:

1r Els derivats dels seus patrimonis respectius, i les donacions, subvencions i llegats que se'ls facin.

2n La participació en l'import íntegre dels segells de legitimacions i legalitzacions, conforme estableixi la legislació vigent, i l'import total de les legalitzacions i postil·les que efectuïn els membres de la junta directiva amb aquest caràcter.

3r La quota fixa anual que ha d'aportar cada col·legiat, el pagament de la qual pot ser fraccionat per les juntes directives. No obstant això, i respecte de notaries d'entrada aquesta quota es pot bonificar previ acord de la junta directiva en un percentatge no superior al 50%. Excepcionalment i prèvia sol·licitud fundada de l'interessat, la junta directiva, mitjançant un acord motivat, pot eximir del pagament de la quota fixa.

En tot cas, la junta directiva pot acordar la modificació de la quota fixa anual atenent l'evolució dels costos als quals està destinada. Si es pretén una elevació superior a aquests costos, la junta directiva l'ha de sotmetre a l'aprovació de la junta general del col·legi notarial.

4t Una quantitat mensual que en cap cas pot tenir caràcter progressiu, ni es pot determinar d'acord amb el volum d'ingressos dels notaris. En la determinació d'aquesta quota és necessari que la junta directiva del col·legi identifiqui el servei i finançament que exigeixi aquest.

5è Les quotes suplementàries que calguin per costejar el sosteniment de serveis específics.

Quan aquests serveis, per la seva naturalesa o per la població en què es prestin, beneficiïn només una part dels col·legiats, les quotes han de ser de càrrec exclusiu d'aquests.

6è Les quantitats que les juntes generals determinin en aprovar un pressupost extraordinari d'acord amb la facultat segona de l'article 328.

7è Qualsevol altre ingrés reconegut per la legislació en vigor o la que la substitueixi, sense perjudici de la seva adscripció a fins determinats legalment.»

Cent noranta-dos. Es modifica l'article 317, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 317.

Els col·legis notariais poden elaborar, en junta general, reglaments de règim interior en les matèries que siguin de la seva competència. Aquests reglaments els ha d'aprovar el Consell General del Notariat, que ho ha de fer en el termini de trenta dies, sempre que aquells estiguin d'acord amb el present Reglament. Una vegada aprovats, les juntes directives han de donar compte del seu text a la Direcció General dels Registres i del Notariat. El Consell General del Notariat ha de denegar motivadament la

seva autorització, i el seu acord pot ser objecte de recurs en els terminis i la forma previstos per al d'alçada davant la Direcció General dels Registres i del Notariat quant a la interpretació i aplicació de la legislació notarial. En la votació relativa a l'aprovació del Reglament de règim interior no hi ha de participar el degà del col·legi al qual es refereixi el Reglament.»

Cent noranta-tres. Es modifica l'article 318, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 318.

La junta directiva de cada col·legi està integrada per un mínim de tres i un màxim de nou membres. Està composta necessàriament d'un degà president, un censor i un secretari. La junta general del col·legi ha de determinar el nombre de membres de la junta directiva, així com l'existència d'un vicedegà, el nombre de censors, tresorer i vicesecretaris, i n'ha de donar compte a la Direcció General.

Al degà, el substitueix el vicedegà; a tots dos, els censors pel seu ordre; aquests se substitueixen mútuament; al tresorer, un censor, el vicedegà o el degà, i al secretari, un vicesecretari, i si no hi ha aquest, un censor o el tresorer. No obstant això, i en tot cas, el degà pot delegar les funcions del seu càrrec, per a actuacions concretes, en qualsevol membre de la junta directiva.

Tots els càrrecs de la junta són gratuïts, honorífics i voluntaris. Els membres de la junta directiva cessen en l'exercici del seu càrrec pel transcurs del mandat, per renúncia que ha de ser acceptada per la junta general, per pèrdua de la qualitat de col·legiat i per elecció per a un altre càrrec de la mateixa junta, així com per la que estableix el penúltim paràgraf de l'article 353 i les que ho siguin de suspensió en l'exercici del càrrec de notari de conformitat amb aquest Reglament.»

Cent noranta-quatre. Es modifica l'article 319, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 319.

El mandat de la junta directiva és de quatre anys i els membres poden ser reelegits per períodes iguals, sigui per al mateix càrrec o per a un de diferent.

La renovació de la junta és total o parcial. És total en els supòsits de transcurs del mandat previst o perquè s'ha aprovat la seva censura qualificada. En els dos casos, la junta cessant segueix desenvolupant les seves funcions bàsiques fins a la presa de possessió de la nova junta. La renovació és parcial quan afecta un o diversos dels membres de la Junta. En cas de renovació parcial, l'elegit exerceix la seva funció pel temps que resti fins a completar el període normal de quatre anys.

Tots els càrrecs de la junta directiva es proveeixen mitjançant elecció, per majoria de vots, i són elegits com a membres de la junta directiva els integrants de la candidatura que obté més vots. No es pot incloure en més d'una candidatura un mateix notari sigui per al mateix càrrec de la junta directiva o per un de diferent.

L'elecció pot ser ordinària o extraordinària. És ordinària l'elecció que es produeix com a conseqüència del transcurs del mandat. En qualsevol altre supòsit, l'elecció és extraordinària.

Són electors i poden ser candidats tots els notaris que estiguin col·legiats el dia de la convocatòria de les eleccions.»

Cent noranta-cinc. Es modifica l'article 320, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 320.

Competeix a les juntes directives la convocatòria d'eleccions per proveir la seva renovació, sigui total o parcial. Si la renovació és parcial, l'anunci de la convocatòria ha d'expressar tots els càrrecs que s'han de proveir.

L'anunci de la convocatòria per a elecció ordinària s'ha de fer en els deu primers dies de setembre de l'any en què expiri el mandat de la junta directiva. Si es tracta d'elecció extraordinària, l'anunci s'ha de fer dins els vint dies següents a la data en què s'hagi acordat la censura qualificada de la junta o en què s'hagi produït la vacant, amb l'única excepció que restin tres mesos o menys per a l'elecció ordinària, cas en què cal atènyer-se a aquesta i s'ha de posar en coneixement de la Direcció General dels Registres i del Notariat.

Durant els deu dies següents al de l'anunci de la convocatòria s'ha de procedir a formar les candidatures i presentar-les a la junta directiva. Quan el degà pretengui ser reelegit per tercer o ulterior mandat consecutiu, la candidatura en la qual estigui inclòs ha de ser presentada per almenys el vint-i-cinc per cent dels col·legiats. Les candidatures han d'expressar el nom del candidat o candidats i el càrrec per al qual se'ls proposa. Les candidatures han d'incloure tots els càrrecs objecte d'elecció; altrament, seran rebutjades.

Si durant l'anterior termini s'ha presentat una sola candidatura, s'ha d'obrir un altre termini extraordinari de cinc dies, a comptar de l'expiració d'aquell, perquè es puguin presentar altres candidatures.

La junta directiva, conclòs el termini de presentació de candidatures, les ha de fer públiques, i pot fer servir amb aquesta finalitat els mitjans telemàtics o qualsevol altre procediment que en permeti la difusió i el coneixement entre els col·legiats. En qualsevol cas, la junta directiva, el dia hàbil immediatament posterior, ha de comunicar al Consell General del Notariat les candidatures, ja es tracti d'elecció ordinària o extraordinària, i s'han de publicar el mateix dia o l'hàbil immediatament posterior en el lloc web del Consell General del Notariat.

Una vegada publicades les candidatures en el lloc web del Consell, s'hi pot recórrer en contra davant el mateix Consell durant els dos dies hàbils següents. El Consell ha de traslladar el recurs a la candidatura objecte de recurs perquè aquesta al·legui el que convingui al seu dret en el termini d'un dia hàbil. La resolució del Consell exhaureix la via administrativa.

L'elecció ordinària té lloc el tercer diumenge del mes de novembre següent, i l'extraordinària, el tercer diumenge següent a aquell en què es publiciti la candidatura en el lloc web del Consell.

El programa d'actuació de les candidatures només es pot posar de manifest en el període comprès entre la publicació de les candidatures en el lloc web del Consell el dia anterior al diumenge fixat per a l'elecció.

Una vegada fixat el diumenge en què s'ha de celebrar una elecció extraordinària, si abans d'iniciar-se la setmana precedent a l'esmentat dia es produeix una vacant imprevista, es pot ajornar l'elecció per un període màxim de dos mesos, a l'efecte de complir el que disposa aquest article.

S'habilita la Direcció General dels Registres i del Notariat perquè determini mitjançant una instrucció

les regles i els requisits als quals s'ha de subjectar l'emissió del vot electrònic.»

Cent noranta-sis. L'article 321 té la redacció següent:

«Article 321.

Totes les eleccions s'han de fer a la capital del col·legi. Les ordinàries, el dia, hora i local assenyalats a la convocatòria, i en les extraordinàries la junta directiva ha d'anunciar aquestes circumstàncies tan aviat com sigui possible, de conformitat amb el que preveu l'article anterior.

Han de constituir la mesa, almenys, tres membres de la junta directiva, i l'ha de presidir el degà o qui legalment el substitueixi.

Qui encapçali cadascuna de les candidatures presentades pot designar un escrutador, la identitat del qual s'ha de fer saber a la junta directiva, almenys dos dies hàbils abans del dia de l'elecció. En qualsevol cas hi ha d'haver com a mínim dos escrutadors, que ha de nomenar la mesa en defecte de designació.

Els escrutadors han de tenir la qualitat d'electors.

La mesa ha de tenir paperetes de totes les candidatures. Les paperetes s'han de confeccionar d'acord amb un model externament uniforme per a totes les candidatures presentades, aprovat per la junta directiva, de manera que, una vegada doblegades, no es puguin distingir les unes de les altres.

La votació, sempre secreta, s'ha de fer personalment o per correu. El vot emès per correu s'envia sota sobre doble. L'exterior es dirigeix al degà, i el sobre interior, que conté la papereta doblegada, ha d'expressar el nom i la residència de l'elector i ha d'anar autoritzat amb la seva signatura i rúbrica. Comprovades aquestes per un membre de la junta directiva, prèvia confrontació si s'escau amb el llibre a què es refereix l'article 36, el secretari de la mateixa junta o qui faci les seves funcions ha de fer una relació dels sobres rebuts fins a les catorze hores del dia anterior al de la votació, únics que hi seran admesos.

Durant una hora els electors presents han de votar mitjançant una papereta que han de lliurar doblegada al president, el qual, davant el mateix votant, l'ha de dipositar a l'urna destinada a l'efecte, situada a la vista de tots.

Acabada la votació dels presents, el president de la mesa ha d'obrir els sobres enviats per correu i dipositar les paperetes a l'urna.»

Cent noranta-set. Es modifica l'article 322, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 322.

Per realitzar l'escrutini, el president ha d'extraure les paperetes de l'urna i les ha de llegir en veu alta, una per una, de la qual cosa han de prendre nota els escrutadors. Són nul·les les paperetes que no continguin el nom del candidat o el càrrec per al qual és votat.

Fet l'escrutini i publicat el resultat, si hi ha conformitat i no se suscita cap reclamació, s'han d'inutilitzar totes les paperetes extretes de l'urna. Si no hi ha conformitat, s'ha de repetir l'escrutini i consignar-ne el resultat i les diferències que hi hagi.

En cas d'empat s'entén guanyadora la candidatura que inclogui com a candidat a degà el de més antiguitat en la carrera. Si es tracta d'una elecció extraordinària per cobrir un altre lloc de la junta s'aplica el mateix criteri.

Els dubtes sobre la intel·ligència o validesa de vots o sobre el resultat de l'escrutini els ha de resoldre a l'acte la mesa.

No s'admet discussió sobre cap de les protestes o reclamacions que es facin durant l'elecció, però la mesa, tanmateix, ha d'acordar sobre aquestes el que consideri convenient, abans o després de verificat l'escrutini.

El president ha de proclamar els noms dels candidats electes i el càrrec pel qual han estat elegits.

S'ha d'estendre acta de tot això, en la qual s'han de consignar els acords sobre la intel·ligència i validesa dels vots, el resultat de l'escrutini i les reclamacions o protestes que s'hagin fet.»

Cent noranta-vuit. Es modifica l'article 324, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 324.

L'endemà de l'elecció, la junta directiva ha de participar el resultat a la Direcció General i al Consell General del Notariat i fixar la data de la presa de possessió dels elegits, que ha de tenir lloc dins el termini de trenta dies, comptats des de la data de l'elecció.

Una vegada els elegits hagin pres possessió dels seus càrrecs, s'ha de comunicar a la Direcció General i al president del Consell General del Notariat i a tots els notaris del col·legi.»

Cent noranta-nou. Es modifica l'article 325, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 325.

La junta directiva s'ha de reunir quan el degà estimi que ho requereix la necessitat del despatx dels assumptes pendents, sempre almenys una vegada al mes, i quan ho sol·licitin dos vocals de la mateixa junta.

La junta directiva de cada col·legi s'ha de reunir ordinàriament en la població que sigui capital del col·legi, sense perjudici de la possibilitat de fer les reunions en qualsevol localitat del col·legi notarial quan ho acordi per majoria.»

Dos-cents. Es modifica l'article 326, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 326.

Per a la constitució vàlida de la junta és necessària la presència del degà, el secretari i, almenys, un o dos censors, depenent de si el nombre dels membres de la junta és de tres o més. El degà i el secretari poden ser substituïts per qui correspongui legalment.

Els acords de les juntes directives s'adopten per majoria i s'han de consignar en acta, i resol en cas d'empat el vot de qualitat del president. Una vegada aprovada aquesta, l'han de subscriure almenys el secretari i el president assistents a la sessió en què es van prendre els acords.

Les deliberacions de la junta són secretes. Els seus acords només es poden fer públics quan estigui legalment previst o ho decideixi la junta directiva que, així mateix, ha de determinar el mitjà i l'àmbit de publicitat.»

Dos-cents u. Es modifica l'article 327, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 327.

Correspon a la junta directiva, com a òrgan de govern i execució, l'exercici de totes les funcions atribuïdes al col·legi per al compliment dels seus fins, llevat de les que estan reservades a la junta general.

Especialment són obligacions de la junta directiva:

1a Vetllar per la més estricta disciplina dels notaris en el compliment dels seus deures funcionals, col·legials i corporatius, i corregir les seves infraccions, de conformitat amb el que disposa el règim disciplinari.

2a Ordenar en el seu àmbit territorial respecte l'activitat professional dels notaris en les matèries següents: atenció correcta al públic, temps i lloc de la prestació, concurrència lleial i publicitat, continuïtat de la prestació de funcions, fins i tot en dies festius i períodes de vacances. No obstant això, en l'exercici d'aquesta competència la junta directiva ha de complir els acords i les circulars del Consell General del Notariat, així com el que disposi el mateix Consell quan la matèria objecte d'aquesta ordenació per la seva transcendència o interès afecti un àmbit territorial superior al del col·legi respectiu.

3a Organitzar els serveis necessaris per a l'execució dels fins del col·legi i impulsar i vigilar la seva activitat.

4a Gestionar i administrar els béns del col·legi en general, disposar-ne, i proposar a la junta general la inversió i disposició sobre immobles.

5a Representar els drets i administrar els interessos del col·legi. A aquest fi, abans del 31 de març de cada any, ha de formalitzar i sotmetre a l'aprovació de la junta general el pressupost ordinari d'ingressos i despeses del col·legi per a l'exercici corrent i els comptes de l'anterior. L'exercici econòmic ha de coincidir amb l'any natural.

En el pressupost ordinari s'hi han de consignar en partides separades les diferents classes d'ingressos, i s'han d'expressar, també separades les unes de les altres, les partides de despeses que s'autoritzin, amb la quantitat assignada per a cadascuna. Entre les partides de despeses s'han de consignar necessàriament quantitats per a biblioteques i organització d'arxius, sense que el concepte d'«Imprevistos» pugui excedir el 15 per 100 del total del dit pressupost.

La junta directiva pot fer transferències d'unes partides a altres quan ho consideri convenient per a les necessitats del col·legi.

6a Informar els col·legiats que ho sol·licitin sobre les qüestions en què tinguin interès legítim i, així mateix, informar tots els col·legiats assistents, en junta general, almenys un cop l'any, de totes les qüestions d'interès col·lectiu que puguin afectar-los a ells o al col·legi en l'ordre corporatiu, col·legial, professional o cultural i de les quals la Junta tingui coneixement.

7a Subministrar al públic, fins i tot a través dels mitjans de comunicació social, informació general sobre matèries directament relacionades amb l'activitat notarial i, en particular, la informació que, segons les circumstàncies, resulti adequada per conèixer i salvaguardar millor els drets dels particulars.

8a Complir i executar els acords de la junta general.»

Dos-cents dos. Es modifica la regla sisena de l'article 328, que passa a tenir la redacció següent:

«6a Acordar el pagament en tot o en part, segons els fons de què disposi el col·legi, de les expenses que hagi fet un notari per salvar el seu protocol, o el d'un altre notari, d'inundació, incendi o una altra força major. Si s'ha produït una mort, inutilitat o lesió, es pot acordar, a més, la concessió a aquell o als seus familiars, per una sola vegada, d'auxilis extraordinaris complementaris en la quantia que determini la junta ateses les circumstàncies.»

Dos-cents tres. Es modifica l'article 329, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 329.

El degà, a més del seu caràcter representatiu i de les funcions que preveuen altres articles del Reglament, té les de convocar la junta directiva i presidir aquesta junta, la general i les comissions especials a què assisteixi, i dirigir les deliberacions i discussions; ha d'impulsar i coordinar les activitats de la junta directiva i vigilar el compliment de tots els serveis. Ha de tenir cura de la bona conservació dels béns del col·legi i és l'ordinador de pagaments, si bé pot delegar amb caràcter general en el tesorer aquesta última comesa.

No es pot fer cap pagament sense que ho ordeni el degà o el tesorer o qui legalment els substitueixi.

El vicedegà exerceix les funcions que li delega el degà i assumeix les d'aquest en casos d'absència, malaltia, incompatibilitat o vacant.

El secretari porta i custodia la documentació oficial del col·legi i els llibres d'actes, les estén, expedix certificacions amb el vistiplau del degà i remet comunicacions sota la direcció d'aquest.

El tesorer porta la comptabilitat, formalitza anualment els comptes, redacta el pressupost, fent constar en tants comptes separats com diferents siguin els conceptes que tinguin els ingressos del col·legi i les despeses relatives a cada concepte i, si s'escau, ordena els pagaments; confecciona l'inventari de béns i verifica la caixa.

Els censors actuen com a vocals de la junta i exerceixen les funcions que el degà els delega i les altres que preveu el Reglament.

Els vicesecretaris substitueixen el secretari i també poden exercir les funcions que els deleguen el degà i la junta directiva.»

Dos-cents quatre. Es modifica l'article 331, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 331.

Les juntes directives i el degà també tenen la facultat d'acordar inspeccions a les notaries sempre que ho considerin convenient als efectes que preveu aquest Reglament, que han de practicar immediatament quan hi hagi indicis racionals d'anomalies que s'hagin de corregir. Les juntes directives han d'elaborar cada any un pla d'inspecció de notaries del territori, que ha de ser aprovat per la Direcció General. A aquest efecte han de designar per a cada inspecció dos notaris, un dels quals ha d'actuar com a secretari. Qualsevol forma de resistència a una inspecció dona lloc a l'obertura immediata d'expedient de correcció disciplinària, sense perjudici que la Junta adopti totes les mesures que consideri pertinents perquè la inspecció es porti a efecte.

Previ acord de la junta directiva, el degà pot sol·licitar a altres col·legis notariaus que li permetin designar notaris del seu col·legi com a inspectors. El col·legi notarial on exerceixi la seva funció el notari inspeccionat pot acordar l'abonament d'indemnitzacions per raó de servei als notaris col·legiats d'un altre col·legi, com a conseqüència de les despeses en què incorrin en l'exercici de la seva funció. Amb aquesta finalitat, en cada col·legi notarial s'ha d'establir una llista de notaris que puguin ser designats com a inspectors. La llista no pot ser inferior a cinc i s'ha de renovar cada any. Els inspectors es poden servir de l'ajuda de perits, fins i tot de notaris jubilats, per dur a terme la seva funció.»

Dos-cents cinc. L'article 332 té la redacció següent:

«Article 332.

En cada districte notarial i per facilitar el compliment de les seves funcions, les juntes directives han de designar un notari amb el caràcter de delegat i un altre com a subdelegat, i poden nomenar diversos subdelegats quan ho considerin necessari per al servei. Les juntes han de donar compte d'aquests nomenaments a la Direcció General.

Els càrrecs de delegat i subdelegat duren quatre anys, però la Junta pot reelegir els mateixos notaris.

Aquests càrrecs són honorífics, gratuïts i obligatoris per als notaris de menys de seixanta anys d'edat i també per als més grans quan al districte només n'hi hagi un.

Les juntes directives, quan hi hagi motiu per a això i donant-ne compte a la Direcció, poden separar dels seus càrrecs els delegats i subdelegats.

A instància del delegat, i amb l'informe previ dels notaris afectats, les juntes directives poden autoritzar l'obertura d'una oficina especial perquè hi quedi instal·lada la delegació, sempre que les necessitats del servei o de l'organització notarial ho aconsellin. L'acord raonat de la Junta ha d'incloure, en cas que sigui favorable a l'obertura, totes les mesures que consideri oportunes a l'efecte del seu règim.»

Dos-cents sis. Es modifica l'article 334, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 334.

Les resolucions o acords de les juntes poden ser objecte de recurs en els terminis i la forma previstos per al d'alçada davant la Direcció General quan es refereixin a la interpretació i aplicació de la regulació notarial.»

Dos-cents set. Es modifica l'article 336, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 336.

El Consell General del Notariat té la condició de corporació de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat. En l'exercici de les funcions públiques atribuïdes respecte de la prestació de la funció pública notarial queda subordinat jeràrquicament al ministre de Justícia i a la Direcció General dels Registres i del Notariat. Els seus fins essencials són: col·laborar amb l'Administració, mantenir l'organització col·legial, coordinar les funcions dels col·legis notarians i assumir-les en els casos legalment establerts, dictar circulars d'ordre intern de compliment obligatori per als col·legis i els notaris en les matèries a què es refereix l'article 344 d'aquest Reglament, i ostentar la representació unitària del notariat espanyol.

Formen part del Consell General tots els degans dels col·legis notarians d'Espanya. En cas de vacant del càrrec de degà d'algun col·legi notarial, és membre del Consell General qui faci les seves funcions.

Es relaciona amb el Ministeri de Justícia per mitjà de la Direcció General dels Registres i del Notariat.

El Consell General té la seu a Madrid.»

Dos-cents vuit. S'afegeix un tercer paràgraf a l'article 337, amb la redacció següent:

«El temps de durada dels càrrecs de president i de vicepresident coincideix amb el del mandat com a degà. La condició de president i de vicepresident no és delegable en cap cas.»

Dos-cents nou. Es modifica l'article 338, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 338.

El Ple es reuneix quan ho acordi ell mateix i, a més, sempre que ho determini el president, per iniciativa pròpia o a petició fundada de qualsevol degà. S'ha de convocar el Ple, almenys, amb dos dies hàbils d'antelació a la data en què tingui lloc. A la convocatòria s'hi ha d'incloure l'ordre del dia. El president, per motius d'urgència, pot modificar l'ordre del dia fins al dia immediatament hàbil de la celebració i ha de comunicar tot seguit la modificació als membres del Ple. Aquest queda vàlidament constituït si hi concorre la majoria absoluta dels membres.

A les sessions del Ple, hi han d'assistir els degans personalment. En cas d'impossibilitat poden designar com el seu delegat, precisament per escrit, amb expressió de la causa i per a la sessió particular de què es tracti, un membre de la junta directiva del seu col·legi. El Ple pot delegar a la Comissió Permanent l'exercici de les competències que entengui oportunes, a excepció de l'aprovació de circulars d'ordre intern, que només competeix al Ple.»

Dos-cents deu. L'article 339 té la redacció següent:

«Article 339.

La Comissió Permanent està integrada pel president, el vicepresident i tres degans designats pel Ple. Es reuneix totes les vegades que sigui necessari, prèvia convocatòria del president, per iniciativa pròpia o a petició fundada de qualsevol dels seus membres. Queda vàlidament constituïda per actuar en cada cas amb l'assistència de la majoria absoluta dels seus components. S'ha de donar compte immediatament dels seus acords a tots els degans.

Pot exercir les competències que li delegui el Ple del Consell i assumir-ne les funcions en casos d'urgència. Els acords adoptats per la Comissió Permanent en virtut de delegació del Consell han d'expressar aquest caràcter, s'entenen adoptats per l'òrgan que delega, i poden ser objecte de recurs en els termes que preveu l'article 343 d'aquest Reglament. S'ha de donar compte de la resta dels seus acords a tots els degans.

No és delegable la condició de membre de la Comissió Permanent, que es té amb caràcter personal per tot el temps que el designat exerceixi el càrrec de degà.»

Dos-cents onze. L'article 340 té la redacció següent:

«Article 340.

El Consell General elegeix un secretari, a proposta del president. El secretari ha de ser notari. El seu cessament es produeix per acord del Consell, a proposta així mateix del president. Se n'ha de comunicar la designació i el cessament al Ministeri de Justícia tan aviat com sigui possible.

Són funcions del secretari estendre acta de les sessions del Ple i de la Comissió Permanent, expedir certificacions amb el vistiplau del president, custodiar la documentació de la Junta, auxiliar el president en l'execució dels acords i en la preparació de l'ordre del dia de les sessions i dirigir la tasca del personal del Consell, tant de seccions tècniques com de l'oficina administrativa.

A proposta conjunta del president i del secretari, el Consell designa un o diversos vicesecretaris i els remou, si s'escau. Qualsevol de les funcions del secretari pot ser delegada per aquest en un vicesecre-

tari, sempre en qüestions determinades. El vicesecretari, o un dels vicesecretaris, actua com a tresorer.

El Consell pot encomanar serveis determinats a seccions delegades del Consell, integrades per notaris o personal especialitzat. El director de cadascuna de les seccions ha d'utilitzar la denominació de delegat o director de la secció corresponent i ha de retre compte de la seva actuació al Consell a través del president.

Igualment, pot crear la unitat especialitzada que preveu l'article 17.6 de la Llei del notariat a l'efecte de col·laborar eficaçment amb les administracions públiques i, especialment, amb les autoritats judicials, administratives i policials competents pel que fa a la lluita contra el frau tributari i a aquests efectes pot sol·licitar al notari la informació i les dades necessàries. Creada la dita unitat, el notari li ha de prestar auxili en l'exercici de les seves funcions i ha de facilitar a aquesta unitat especialitzada qualsevol informació que li requereixi per a l'exercici de la seva funció d'examen.»

Dos-cents dotze. Es modifica l'article 341, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 341.

Per a l'adopció vàlida d'acords s'exigeix la presència de la meitat més un dels degans i hi ha d'assistir el president o vicepresident en la seva substitució i el secretari o vicesecretari que el substitueixi.

Els acords del Ple han de ser adoptats amb el vot favorable de la majoria dels assistents, i resol en cas d'empat el vot de qualitat del president.

Les deliberacions del Ple són secretes. Els seus acords només es poden fer públics quan estigui legalment previst o ho decideixi el Ple que, així mateix, ha de determinar el mitjà i àmbit d'aquesta publicitat. Respecte de la Comissió Permanent cal atènyer-se al que disposa l'article 339 d'aquest Reglament.

Totes les sessions del Ple i de la Comissió Permanent s'han de fer en el lloc en què per majoria simple acordin els seus membres.»

Dos-cents tretze. Es modifica l'article 342, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 342.

Els acords adoptats pel Consell General són immediatament executius. L'execució correspon al president o a la Comissió Permanent, llevat que, en casos especials, s'hagi acordat que la porti a efecte un o diversos degans o bé el secretari.»

Dos-cents catorze. Es modifica l'article 343, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 343.

Els acords o resolucions del Consell General, hagin estat adoptats pel Ple o per la Comissió Permanent prèvia delegació d'aquell, són impugnables davant el ministre de Justícia, quan es refereixin a la interpretació i aplicació de la regulació notarial en els terminis i la forma previstos per al d'alçada.»

Dos-cents quinze. Es modifica l'article 344, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 344.

Són funcions del Consell General les següents:

A) 1. Facilitar i organitzar la comunicació entre col·legis notariais; coordinar les seves actuacions i dirimir, dins de les seves facultats, proposant en un altre cas la seva resolució, els conflictes que puguin sorgir entre ells.

2. Adoptar les mesures necessàries perquè els col·legis compleixin les resolucions del Consell General dictades en matèria de la seva competència.

3. Completar provisionalment amb els col·legiats més antics les juntes directives dels col·legis quan es produeixin les vacants de més de la meitat dels càrrecs. La junta provisional, constituïda així, ha d'exercir les seves funcions fins que prenguin possessió els designats en virtut d'elecció.

Igualment, el Consell pot designar una junta gestora per als col·legis en què no es presenti cap candidatura vàlida per cobrir tots els llocs de la junta directiva. La dita junta l'han d'integrar tres notaris de l'àmbit territorial del col·legi respectiu i els seus càrrecs són obligatoris per als notaris designats. Constituïda aquesta junta, el Consell ha de comunicar a la Direcció General la identitat dels seus integrants i càrrecs. En tot cas, aquesta junta ha de convocar eleccions tan aviat com sigui possible.

4. Vetllar pel compliment exacte de les disposicions vigents per part dels col·legis i dels notaris. A aquests efectes, i en l'àmbit de les disposicions que regeixen la funció pública notarial, pot dictar circulars d'ordre intern de compliment obligatori per als col·legis i notaris. El projecte de circular ha de ser sotmès a consulta prèvia de la Direcció General dels Registres i del Notariat. Transcorreguts deu dies hàbils des de la seva remissió sense que la Direcció General hi practiqui objecció, s'entén aprovada. Aquest termini es pot reduir a dos dies hàbils per raons d'urgència que ha de motivar el Consell en la seva comunicació a la Direcció General i aquesta ho ha d'apreciar. En tot cas, les circulars s'han de publicar a la pàgina web del Consell.

5. Aprovar els reglaments de règim interior dels col·legis.

6. Organitzar activitats i serveis comuns d'interès per als notaris, i entre aquests els culturals, assistencials, de previsió i altres d'anàlegs, i proveir, si s'escau, al seu sosteniment econòmic. En aquest sentit, ha de regular tots els aspectes relatius a la «Revista de Dret Notarial», organitzar el servei de pagament d'indemnitzacions per les responsabilitats civils contretes pels notaris en l'exercici del seu càrrec i el denominat «Servei Quirúrgic», i portar a terme de manera continuada estudis sociològics sobre la implantació del servei notarial en la societat nacional i, en funció dels seus resultats, proposar o adoptar, segons els casos, les mesures conduents a procurar el grau òptim d'implantació en cada circumstància.

7. Estimular, protegir i vigilar, conforme a les competències atribuïdes per les lleis, la millor organització i conservació dels arxius.

8. Procurar l'harmonia i la col·laboració entre tots els notaris a fi d'evitar conflictes entre notaris de col·legis diferents.

9. Exercir el dret a mostrar-se part en la causa contra qualsevol notari que l'article 62 del Reglament notarial concedeix a la junta directiva, si la junta corresponent no l'exerceix i sempre amb l'informe previ d'aquesta.

10. Organitzar cursos per a la formació de postgraduats o de pràctica notarial, afavorint especialment la formació contínua i sistemàtica dels empleats de notaries.

11. Determinar el seu règim economicofinancer mitjançant l'aprovació dels seus propis pressupostos i la fixació equitativa de les aportacions de tots els col·legis notariais. Igualment ha d'establir, si s'escau, les compensacions institucionals que consideri procedent, per als càrrecs del Consell que

s'entengui oportú, a fi de garantir la deguda dedicació dels càrrecs a les seves obligacions corporatives.

B) 1. Ostentar la representació i defensa de la professió notarial davant l'Administració, institucions, tribunals, entitats i particulars, amb legitimitat per ser part en tots els litigis que afectin els interessos professionals, i exercir el dret de petició conforme a la llei.

2. Assumir la representació del notariat espanyol davant les entitats similars en altres nacions, i designar així mateix les persones i delegacions que correspongui.

3. Emetre informe en tots els casos en què el Ministeri de Justícia ho consideri convenient i en especial en les reformes que afectin l'ingrés en el notariat i el règim de les oposicions i, en particular, el programa o temari de les oposicions lliures.

4. Designar o proposar, si s'escau, els degans i notaris que hagin de figurar com a vocals de la Junta de Patronat de la Mutualitat Notarial i dels òrgans rectors d'altres entitats en els casos legalment establerts.

5. Participar en els consells o organismes consultius de l'Administració en les matèries de competència de la professió notarial.

C) 1. Emetre informe preceptivament de tot projecte de modificació de la legislació sobre col·legis professionals, així com els projectes de llei o de disposicions de qualsevol rang que es refereixin a les condicions generals de la funció notarial.

2. Emetre informe dels projectes de disposicions generals de caràcter fiscal que afectin directament i concretament la professió notarial en els termes que preveu la legislació estatal o autonòmica corresponent.

3. Emetre informe en els recursos governatius contra qualificacions dels registradors de la propietat o mercantils, sempre que la Direcció General ho sol·liciti i es tracti de matèries que afectin el notariat o la funció notarial.

4. Emetre informe, a petició de les juntes directives dels col·legis notarians o de la Direcció General dels Registres i del Notariat, en les impugnacions d'honoraris fetes d'acord amb els aranzels notarians i en els casos de consultes a què es refereix l'article 70 del Reglament notarial.

5. Exercir totes les funcions que li encomani l'Administració i col·laborar-hi mitjançant la realització d'estudis, emissió d'informes, elaboració d'estadístiques i altres activitats relacionades amb els seus fins que li puguin sol·licitar o acordi formular per iniciativa pròpia, i especialment col·laborar amb el Ministeri de Justícia i amb la Direcció General dels Registres i del Notariat en tot el que es refereixi a la funció notarial.

6. Proposar a l'Administració, i en especial a la Direcció General dels Registres i del Notariat, l'adopció de mesures o les resolucions i disposicions de caràcter general que consideri convenientes per al notariat.

7. Col·laborar amb l'Administració perquè es compleixin les condicions exigides a l'efecte de la presentació i proclamació de candidats per als càrrecs de les juntes directives dels col·legis notarians.

8. Consultar a la Direcció General els dubtes que tingui sobre l'aplicació de les disposicions de caràcter notarial i elevar consultes als organismes competents sobre l'aplicació de les lleis quan es relacionin directament amb l'actuació notarial, i verificar-ho per mediació del Ministeri de Justícia si es refereixen a la funció.

9. Elevar consulta vinculant a la Direcció General dels Registres i del Notariat respecte dels actes o negocis susceptibles d'inscripció als registres de la propietat, mercantil i de béns mobles, de conformitat amb l'article 103 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre.

10. Evacuar les consultes que els col·legis o els notaris li formulin sobre assumptes tècnics de la professió. La resolució de les consultes ha de ser objecte de publicació en el lloc web del Consell.

D) 1. Vetllar per l'ètica i la dignitat professional en la pràctica de la funció notarial i pel respecte degut als drets dels particulars, promovent la correcció de tot el que pugui atemptar contra aquests principis, i amb aquest fi està facultat per fer visites d'inspecció als col·legis notarians i per proposar a la Direcció General dels Registres i del Notariat, si escau, l'obertura d'expedients disciplinaris.

2. Instruir els expedients de correcció disciplinària promoguts contra les juntes directives per causa d'infraccions mutualistes.

3. Adoptar les mesures conduents a evitar l'intrusisme professional.

E) Qualsevol altra establerta a les lleis i els reglaments.

L'exercici de totes les funcions establertes als apartats anteriors correspon al Ple del Consell General, si bé per acte exprés de delegació d'aquell, general o específica, les pot exercir la Comissió Permanent, de conformitat amb el que preveu l'article 339 d'aquest Reglament. Igualment, i mitjançant acord de les dues terceres parts dels seus membres, el Ple pot delegar l'execució d'alguna de les seves competències en un o diversos dels seus integrants.»

Dos-cents setze. Es modifica l'article 346, que té la redacció següent:

«Article 346.

El règim disciplinari dels notaris es regeix pel que estableix l'article 43.dos de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, i pel que preveu el present Reglament. Supletòriament, a falta de normes especials, s'aplica el que disposen les normes reguladores del règim disciplinari dels funcionaris civils de l'Estat, excepte pel que fa a la tipificació de les infraccions.

La Direcció General dels Registres i del Notariat pot acordar les visites d'inspecció que consideri necessàries en relació amb l'actuació dels col·legis notarians.»

Dos-cents disset. Es modifica l'article 347, que té la redacció següent:

«Article 347.

Les faltes comeses pels notaris en l'exercici de la seva activitat pública es consideren infraccions molt greus, greus o lleus, de conformitat amb el que estableixen els articles següents.

Les infraccions prescriuen al cap de quatre mesos, en el cas d'infraccions lleus; al cap de dos anys les infraccions greus i al cap de quatre anys les infraccions molt greus, computats des de la comissió.

Els mateixos terminis són necessaris en els mateixos supòsits per a la prescripció de les sancions, computats des de l'endemà del dia que esdevingui ferma la resolució en què s'imposin.

La incoació de procediment penal no és obstacle per iniciar un expedient disciplinari pels mateixos fets, però no s'hi ha de dictar resolució mentre no hagi recaigut sentència o acte de sobreseïment fermes en la causa penal.

En tot cas, la declaració de fets provats continguda a la resolució que posa fi al procediment penal vincula la que es dicti en l'expedient disciplinari, sense perjudici de la diferent qualificació jurídica que pugui merèixer en una via o en l'altra.

Només pot recaure sanció penal i disciplinària sobre els mateixos fets quan no hi hagi identitat de fonament jurídic i de bé jurídic protegit.»

Dos-cents divuit. Es modifica l'article 348, que té la redacció següent:

«Article 348.

Són infraccions molt greus:

a) Les conductes constitutives de delictes dolos relacionades amb la prestació de la fe pública que causin dany a l'Administració o als particulars declarades en sentència ferma.

b) Les conductes que hagin comportat sanció administrativa, en resolució ferma, per infracció greu de disposicions en matèria de prevenció de blanqueig de capitals, tributària, de mercat de valors o altres previstes a la legislació especial que hi sigui aplicable, sempre que la infracció estigui directament relacionada amb l'exercici de la seva professió.

c) L'autorització o intervenció de documents contraris al que disposen les lleis o els seus reglaments, a les seves formes i regles essencials sempre que en derivin perjudicis greus per a clients, per a tercers o per a l'Administració.

d) L'actuació del notari sense observar les formes i regles de la presència física.

e) La reincidència per la comissió d'infraccions greus en el termini de dos anys sempre que hagin estat sancionades per resolució ferma.

f) L'incompliment greu de les normes sobre incompatibilitats que contenen la Llei 5/2006, de 10 d'abril, de regulació dels conflictes d'interessos dels membres del Govern i alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat, i la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.

g) La percepció de drets aranzelaris amb infracció de les disposicions per les quals es regeixin aquells.

h) L'incompliment del deure de fidelitat a la Constitució en l'exercici de la seva professió.

i) Qualsevol actuació professional que suposi discriminació per raó de raça, sexe, religió, llengua, opinió, lloc de naixement, veïnatge o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

j) La violació de neutralitat o independència polítiques, utilitzant les facultats atribuïdes per influir en processos electorals de qualsevol naturalesa i àmbit, així com l'obstaculització a l'exercici de les llibertats públiques i drets sindicals.

k) L'incompliment de les obligacions de custòdia i ús de la signatura electrònica reconeguda del notari, així com l'obligació de denunciar la pèrdua, extraviament o deteriorament o situació que posi en risc el secret o la unicitat del dispositiu segur de creació de signatura d'acord amb el que disposa la legislació sobre l'ús de signatura electrònica de notaris i registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles.»

Dos-cents dinou. Es modifica l'article 349, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 349.

Són infraccions greus:

a) Les conductes que hagin comportat sanció administrativa, en resolució ferma, per infracció de

disposicions en matèria de prevenció de blanqueig de capitals, tributària, de mercat de valors, o altres previstes a la legislació especial que hi sigui aplicable, sempre que la infracció estigui directament relacionada amb l'exercici de la seva professió i no constitueixi falta molt greu.

b) La negativa injustificada a prestar funcions requerides, així com l'absència injustificada més de dos dies del lloc de residència, sempre que causi dany a tercers; en particular, es considera als efectes d'aquesta infracció de negativa injustificada a la prestació de funcions requerides la denegació injustificada per part del notari a autoritzar un instrument públic.

c) Les conductes que impedeixin prestar amb imparcialitat, dedicació i objectivitat les obligacions d'assistència, assessorament i control de legalitat que la legislació vigent atribueixi als notaris o que posin en perill els deures d'honoradesa i independència necessaris per a l'exercici públic de la seva funció.

d) Els enfrontaments greus i reiterats del notari amb autoritats, clients o altres notaris, en el lloc, zona o districte on exerceix la seva funció, a causa d'actituds no justificades d'aquell.

e) L'incompliment greu i reiterat de qualssevol deures imposats per la legislació notarial o per acord corporatiu vinculant, així com l'impagament de les despeses col·legials acordades per reglament.

f) La reincidència per la comissió d'infraccions lleus en el termini de dos anys sempre que hagin estat sancionades per resolució ferma.

g) La falta de rendiment que afecti el funcionament normal del servei i no constitueixi falta molt greu.

h) La falta d'obediència deguda a les juntes directives i al Consell General del Notariat.

i) L'incompliment i la falta d'obediència a les instruccions i resolucions de caràcter vinculant de la Direcció General dels Registres i del Notariat, així com la falta de respecte o menyspreu a aquest centre directiu.»

Dos-cents vint. Es modifica l'article 350, que té la redacció següent:

«Article 350.

És infracció disciplinària lleu, si no escau qualificar-la de greu o molt greu, l'incompliment dels deures i obligacions imposats per la legislació notarial o, sobre la seva base, per resolució administrativa o acord corporatiu. Si es tracta de l'incompliment d'un acord corporatiu, és necessari que el notari prèviament hagi estat requerit per a la seva observança per l'òrgan corporativament competent.

El requeriment ha de citar expressament el precepte, donar un termini per complir-lo i advertir el notari que, si no ho fa, pot incórrer en infracció disciplinària lleu.»

Dos-cents vint-i-u. Es modifica l'article 351, que té la redacció següent:

«Article 351.

Tenen la consideració d'infracció greu les següents infraccions en què puguin incórrer els membres o delegats del Consell General del Notariat, els de les juntes directives dels col·legis notarians, així com els arxivers de protocols:

a) L'incompliment greu o reiterat dels seus deures, sempre que suposi infracció d'un precepte legal, reglamentari o corporatiu.

b) La negativa o resistència a complir instruccions, circulars, resolucions o actes administratius de compliment obligatori i les greus insuficiències o deficiències en el compliment.

c) L'incompliment o compliment defectuós d'acords corporatius regularment adoptats, si hi ha dol o negligència greu.

Si la infracció es reitera en el transcurs del seu mandat, té la qualificació de molt greu.

Sense perjudici del que disposa l'article 354 d'aquest Reglament, la sanció als membres de la junta directiva dels col·legis notariais o del Consell General només la pot imposar el director general dels Registres i del Notariat.»

Dos-cents vint-i-dos. Es modifica l'article 352, que té la redacció següent:

«Article 352.

Les sancions que es poden imposar als notaris, sense perjudici del que preveuen la llei i la reglamentació notarial en relació amb la trava de la seva fiança, són les següents:

- a) Advertència.
- b) Multa.
- c) Suspensió dels drets d'absència, llicència o translació voluntària fins a dos anys.
- d) Postergació de l'antiguitat en la carrera cent llocs o en la classe fins a cinc anys.
- e) Translació forçosa.
- f) Suspensió de funcions fins a cinc anys.
- g) Separació del servei.

En la sanció de multa hi ha una escala de tres trams: menor, entre 601 i 3.005 euros; mitjana entre 3.005 i 12.020 euros, i major entre 12.020 euros i 30.050 euros.

En cas de reiteració es pot multiplicar la quantia fins a un màxim del cent per cent de la multa a pagar.»

Dos-cents vint-i-tres. Es modifica l'article 353, que té la redacció següent:

«Article 353.

Les infraccions molt greus se sancionen amb multa en l'últim tram, translació forçosa, suspensió de funcions i separació del servei.

Les infraccions greus se sancionen amb multa a partir del tram mitjà de l'escala, amb suspensió dels drets reglamentaris d'absència, llicència o translació voluntària i amb postergació.

Les infraccions lleus només es poden sancionar amb advertència, amb multa de tram menor o amb suspensió dels drets reglamentaris d'absència, llicència o translació voluntària.

Les sancions es graduen atenent en cada cas concret, essencialment, la transcendència que tingui per a la prestació de la funció notarial la infracció comesa, l'existència d'intencionalitat o reiteració i l'entitat dels perjudicis ocasionats.

La imposició d'una sanció per infracció greu o molt greu comporta, com a sanció accessòria, la privació de l'aptitud per ser elegit membre de les juntes directives mentre no s'hagi obtingut rehabilitació.

El notari separat del servei causa baixa en l'escalafó i perd tots els seus drets, excepte els derivats de la previsió notarial, en els casos en què correspongui.»

Dos-cents vint-i-quatre. Es modifica l'article 354, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 354.

Són òrgans competents en la imposició de sanció les juntes directives dels col·legis notariais, la

Direcció General dels Registres i del Notariat i el ministre de Justícia.

Les juntes directives poden imposar les sancions d'advertència i multa en els trams menor i mitjà.

La Direcció General dels Registres i del Notariat és l'òrgan competent per imposar les sancions no reservades a les juntes directives excepte la separació del servei.

La separació del servei només la pot imposar el ministre de Justícia.»

Dos-cents vint-i-cinc. Es modifica l'article 355, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 355.

En tot el que no preveu el present títol quant al règim disciplinari dels notaris s'aplica supletòriament, a falta de normes especials, el que disposen les normes reguladores del règim disciplinari dels funcionaris civils de l'Estat, llevat del que es refereix a la tipificació de les infraccions i, específicament, el que estableix el Reglament de règim disciplinari dels funcionaris de l'Administració de l'Estat, aprovat pel Reial decret 33/1986, de 10 de gener, o la norma que el substitueixi.»

Dos-cents vint-i-sis. Es modifica l'article 356, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 356.

El procediment disciplinari s'inicia en virtut d'acord de l'òrgan competent que tingui coneixement dels fets i que poden ser les juntes directives dels col·legis notariais, la Direcció General dels Registres i del Notariat o el ministre de Justícia. L'òrgan competent per incoar el procediment pot acordar prèviament la realització d'una informació reservada.

En la resolució per la qual s'incoï el procediment s'ha de nomenar l'instructor i, quan la seva complexitat i transcendència ho demanin, un secretari perquè s'encarreguin de la tramitació de l'expedient.

Si l'òrgan competent per incoar l'expedient disciplinari és informat per un altre de l'existència de fets que revesteixin el caràcter d'infracció disciplinària, pot ordenar-li la incoació de l'expedient. Igualment, l'òrgan competent pot demanar a l'inferior el seu parer sobre els fets a l'efecte de valorar-ne l'abast.

La incoació del procediment amb el nomenament de l'instructor i del secretari s'ha de notificar al notari subjecte a expedient, així com els designats per a aquests càrrecs.

Són aplicables a l'instructor i al secretari les normes relatives a l'abstenció i recusació que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

El ministre de Justícia, en el supòsit de la separació del servei, o el director general dels Registres i del Notariat, en els altres casos, poden suspendre provisionalment en l'exercici de les seves funcions qualsevol notari al qual s'hagi ordenat incoar un procediment disciplinari per infracció molt greu o greu, si és necessari per assegurar la instrucció deguda de l'expedient o per impedir que continuï el dany a l'interès públic o de tercers. La resolució que acordi la suspensió provisional, que exhaureix la via administrativa, pot ser independentment objecte de recurs.

La suspensió de funcions, sigui amb caràcter provisional, sigui com a sanció definitiva, comporta el nomenament d'un habilitat per atendre el servei públic.»

Dos-cents vint-i-set. Es modifica l'article 357, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 357.

L'instructor ha d'ordenar que es practiquin totes les diligències que siguin adequades per determinar i comprovar els fets i en particular totes les proves que puguin conduir al seu aclariment i a la determinació de les responsabilitats susceptibles de sanció. En aquest sentit, quan les conductes a aclarir tinguin relació amb aspectes econòmics de la funció pública notarial, l'instructor, tant en aquesta fase com en la d'informació reservada, es pot servir de l'auxili de perits en la forma que estableix l'article 331 d'aquest Reglament.

Com a primeres actuacions, l'instructor ha de procedir a prendre declaració al presumpte inculpat i a evacuar totes les diligències que es dedueixin de la comunicació o denúncia que va motivar la incoació de l'expedient i del que aquell hagi al·legat en la seva declaració.

A la vista de les actuacions practicades i en un termini no superior a tres mesos comptat a partir de la incoació del procediment, l'instructor ha de formular el plec de càrrecs corresponent, que inclogui els fets imputats, amb expressió, si s'escau, de la falta presumptament comesa i de les sancions que puguin ser aplicables. L'instructor pot sol·licitar per una causa justificada l'ampliació en un mes del termini esmentat.

El plec de càrrecs s'ha de redactar de manera clara i precisa, en paràgrafs separats i numerats per cadascun dels fets imputats al notari. També pot proposar l'aixecament de la suspensió del notari en l'exercici de les seves funcions a què abans s'ha fet referència.

S'ha de notificar el plec de càrrecs a l'inculpat i s'ha de concedir un termini de deu dies perquè pugui contestar-lo amb les al·legacions que consideri convenients en defensa seva i amb l'aportació de tots els documents que consideri d'interès. En aquest tràmit ha de sol·licitar, si ho estima convenient, la pràctica de les proves que consideri necessàries per a la seva defensa.

Contestat el plec o transcorregut el termini sense fer-ho, l'instructor pot acordar que es practiquin les proves sol·licitades que jutgi oportunes i totes les que consideri pertinents. Per practicar les proves es disposa del termini d'un mes.

L'instructor ha de tenir cura de la tramitació de l'expedient i pot denegar motivadament l'admissió i pràctica de les proves quan les consideri improcedents, sense que l'inculpat pugui interposar cap recurs en contra.

Per practicar les proves proposades, així com per a les d'ofici quan es consideri oportú, s'ha de notificar al notari el lloc, data i hora en què s'han de dur a terme, i s'ha d'incorporar a l'expedient la constància de la notificació al domicili oficial del notari.

El secretari, si s'escau, ha de tenir cura i donar fe de les diverses actuacions d'aquest.

Complertes les diligències previstes, s'ha de sotmetre l'expedient a la vista de l'inculpat perquè en el termini de deu dies al·legui el que estimi pertinent en defensa seva i porti tots els documents que consideri d'interès. S'ha de facilitar còpia completa de l'expedient a l'inculpat quan aquest ho sol·liciti i ho permeti l'específica naturalesa dels documents.

L'instructor, dins els deu dies següents, ha de formular la proposta de resolució en la qual ha de fixar amb precisió els fets, i motivar, si s'escau, la denegació de les proves proposades per l'inculpat, fer la valoració jurídica per determinar la falta que es consideri comesa, i assenyalar la responsabilitat del notari i la sanció que escau imposar.

L'instructor ha de notificar la proposta de resolució a l'interessat perquè, en el termini de deu dies, pugui al·legar davant l'instructor tot el que consideri convenient en defensa seva.

Escollat l'inculpat, o transcorregut el termini sense cap al·legació, s'ha de trametre amb caràcter immediat l'expedient complet a l'òrgan que hagi acordat la incoació del procediment. L'òrgan que va ordenar la incoació de l'expedient no queda vinculat per la proposta de l'instructor, però ha de resoldre sempre sobre la seva pròpia competència. Conseqüentment, aquest òrgan pot acceptar la proposta de l'instructor, reduir-la o ampliar-la i, fins i tot, apreciar que la sanció procedent excedeix la seva pròpia competència, cas en què ha d'elevat l'expedient a l'òrgan superior amb el seu informe preceptiu.

L'òrgan competent per imposar la sanció pot tornar l'expedient a l'instructor per a la pràctica de les diligències que, havent estat omeses, resultin imprescindibles per a la decisió. En aquest cas, abans de remetre de nou l'expedient a l'esmentat òrgan, s'ha de donar vista de les actuacions al notari inculpat, a fi que en el termini de deu dies al·legui tot el que consideri convenient.»

Dos-cents vint-i-vuit. Es modifica l'article 358, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 358.

La resolució que posa fi al procediment disciplinari s'ha d'adoptar en el termini de deu dies, llevat del cas de separació del servei, i ha de resoldre totes les qüestions plantejades en l'expedient.

La resolució ha de ser motivada i no s'hi poden acceptar fets diferents dels que van servir de base al plec de càrrecs i a la proposta de resolució, sense perjudici de la seva diferent valoració jurídica.

En la resolució que posi fi al procediment disciplinari s'ha de determinar amb tota precisió la infracció que s'estimi comesa i assenyalar els preceptes en què apareix recollida, el funcionari responsable i la sanció que s'imposa, fent una declaració expressa quant a les mesures provisionals adoptades durant la tramitació del procediment.

La resolució ha de ser notificada a l'inculpat amb expressió del recurs o recursos que s'hi poden interposar i el termini per fer-ho.

La imposició de sancions per infracció lleu es fa en procediment abreujat que només requereix l'audiència prèvia de l'inculpat i no exigeix el nomenament de secretari.»

Dos-cents vint-i-nou. Es modifica l'article 359, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 359.

El termini màxim per dictar i notificar la resolució és de nou mesos, ampliables per tres més mitjançant acord de l'òrgan que va decidir la iniciació del procediment. No obstant això, en els casos de procediment abreujat, el termini màxim per dictar i notificar la resolució és de tres mesos, llevat que s'acordi la transformació del procediment durant la instrucció.

Transcorreguts els terminis màxims expressats el procediment queda caducat, però la caducitat no produeix per si sola la prescripció de la infracció.»

Dos-cents trenta. Es modifica l'article 360, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 360.

Sens perjudici de mesures cautelars que puguin adoptar els jutjats o tribunals competents, les san-

cions disciplinàries d'advertència i multa s'han d'executar quan quedi exhaurida la via administrativa. Les sancions de postergació, translació, suspensió de funcions i separació del servei s'han d'executar quan siguin fermes.»

Dos-cents trenta-u. Es modifica l'article 361, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 361.

L'execució de les sancions disciplinàries correspon a l'òrgan que les hagi imposat, llevat de les acordades pel ministre de Justícia, que les fa efectives la Direcció General.

Si la sanció imposada és la de multa, el notari n'ha d'ingressar l'import en el termini dels quinze dies següents al requeriment de pagament al col·legi notarial al qual pertanyi.

Si no ho abona en el termini indicat, s'ha d'executar la seva fiança, o les que successivament vagi constituint si no és suficient la quantia de la primitiva per respondre a les responsabilitats derivades de la sanció, en la forma que regulen els articles 24 i següents d'aquest Reglament i la normativa complementària de desplegament. Executada la fiança, el notari no pot exercir la professió fins que no la reposti íntegrament.

Si amb la fiança o fiances no n'hi ha prou per complir la sanció, s'han d'executar els béns del sancionat per la via administrativa de constrenyiment.

Totes les despeses són a càrrec del notari corregit, i mentre no les faci efectives, les ha de suplir el col·legi notarial.»

Dos-cents trenta-dos. Es modifica l'article 362, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 362.

Les sancions es graduen atenent en cada cas concret, essencialment, la transcendència que tingui per a la prestació de la funció notarial la infracció comesa, l'existència d'intencionalitat o reiteració i l'entitat dels perjudicis ocasionats.

Així, en el supòsit concret de translació forçosa l'òrgan sancionador, és a dir, la Direcció General dels Registres i del Notariat, ha de ponderar si el sancionat ha de ser nomenat directament per la Direcció per servir una notaria de secció o classe immediatament inferior a la que tenia l'interessat, si això últim és possible, o si és suficient obligar-lo a demanar trasllat en el següent concurs, en el qual pot optar a una plaça de categoria idèntica.

S'han de fer servir els mateixos criteris per ponderar la sanció de postergació de llocs d'antiguitat en la carrera o la d'anys d'antiguitat en la classe.»

Dos-cents trenta-tres. Es modifica l'article 363, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 363.

Contra les resolucions de la junta que imposin sancions disciplinàries es pot interposar recurs en els terminis i la forma previstos per al d'alçada, davant la Direcció General, en el termini d'un mes, comptat a partir de l'endemà de la notificació. Contra les que imposi la Direcció General s'hi pot recórrer en alçada, en el mateix termini, davant el ministre de Justícia.

Les resolucions dictades en qualsevol dels recursos d'alçada que preveu aquest article exhaureixen la via administrativa.»

Dos-cents trenta-quatre. Es modifica l'article 364, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 364.

Els notaris sancionats poden obtenir la cancel·lació en els seus expedients personals de les sancions anotades quan hagi transcorregut un any des que va esdevenir ferma l'ordre, resolució o acord sancionador si la falta va ser lleu, dos anys si va ser greu, i quatre anys si va ser molt greu, excepte si els efectes de la sanció s'estenen a terminis superiors, cas en què és necessari que transcorrin aquests.»

Article segon. *Modificació dels annexos del Reglament de l'organització i règim del notariat aprovat pel Decret de 2 de juny de 1944.*

S'afegeix un nou annex V al Reglament notarial amb la redacció següent:

«ANNEX V

Article 1.

Els col·legis notarians han d'adequar el seu àmbit territorial al de les comunitats autònomes, amb l'única excepció de Ceuta i Melilla, els notaris de les quals són col·legiats del Col·legi Notarial d'Andalusia.

La denominació dels col·legis notarians és:

- a) Col·legi Notarial d'Andalusia.
- b) Col·legi Notarial d'Aragó.
- c) Col·legi Notarial d'Astúries.
- d) Col·legi Notarial de les Balears.
- e) Col·legi Notarial de Canàries.
- f) Col·legi Notarial de Cantàbria.
- g) Col·legi Notarial de Castella-la Manxa.
- h) Col·legi Notarial de Castella i Lleó.
- i) Col·legi Notarial de Catalunya.
- j) Col·legi Notarial d'Extremadura.
- k) Col·legi Notarial de Galícia.
- l) Col·legi Notarial de la Rioja.
- m) Col·legi Notarial de Madrid.
- n) Col·legi Notarial de Múrcia.
- o) Col·legi Notarial de Navarra.
- p) Col·legi Notarial del País Basc.
- q) Col·legi Notarial de València.

Article 2.

La capitalitat dels col·legis notarians ha de coincidir amb la capital de la comunitat autònoma respectiva, amb la de qualsevol de les capitals de província que la integrin o amb la que fins al moment tenien respecte dels col·legis l'àmbit territorial dels quals no es modifiqui.

Article 3.

L'elecció de la junta directiva en el col·legi notarial l'àmbit territorial dels quals es modifica de conformitat amb el que disposa l'article 1 d'aquest annex s'ha de subjectar a les regles següents:

1r S'ha de formar una comissió electoral integrada per tres notaris de l'àmbit territorial del nou col·legi i per dos degans de col·legis notarians que no estiguin afectats per l'article 1. Els tres notaris, si s'escau, han de pertànyer a la junta o juntes directives dels col·legis que s'agrupin o se segreguin. El seu nomenament i el dels dos degans l'ha de fer el Consell General del Notariat. Se n'ha de comunicar la identitat a la Direcció General dels Registres i del Notariat.

2n Ha de presidir la comissió electoral un dels degans nomenats pel Consell General del Notariat, i actuar-hi com a secretari un dels notaris de l'àmbit territorial del nou col·legi designats pel Consell.

3r La comissió electoral ha d'assumir les competències que estableix el Reglament notarial respecte de les juntes directives en matèria electoral.

4t A l'efecte d'integrar la junta directiva, la comissió electoral, atès l'àmbit territorial i el nombre de col·legiats de cada col·legi notarial, ha de designar provisionalment el nombre de membres de la junta directiva sense que, en cap cas, pugui ser inferior a tres i superior a nou.

5è La comissió electoral ha de convocar eleccions en els terminis d'elecció ordinària a què es refereix l'article 320 del Reglament notarial.

Les candidatures que es presentin han d'incloure candidats a tots els càrrecs que incorpori la junta directiva, que inexcusablement ha de contenir els de degà i secretari.

Si no es presenta cap candidatura vàlida per cobrir els càrrecs de la junta directiva, el Consell General del Notariat ha de nomenar una junta gestora integrada per tres notaris de l'àmbit territorial del col·legi notarial respectiu, càrrecs que són obligatoris per als notaris designats. Constituïda aquesta junta el Consell ha de comunicar a la Direcció General la identitat dels seus integrants i càrrecs. En tot cas, aquesta junta ha de convocar eleccions tan aviat com sigui possible.

Igualment, la comissió electoral ha de designar un escrutador que ha de tenir la condició d'elector.

6è Una vegada elegida la junta directiva, la comissió electoral ha de comunicar el resultat de l'elecció a la Direcció General dels Registres i del Notariat i al Consell General del Notariat. Així mateix, ha de fixar la data de presa de possessió de conformitat amb el que disposa l'article 324 del Reglament notarial. La presa de possessió dels membres de la junta directiva ha de tenir lloc davant el president de la comissió electoral i n'ha d'estendre acta un dels membres d'aquesta.

7è La junta directiva elegida ha de convocar junta general de col·legiats dins els trenta dies següents a la seva presa de possessió, incloent necessàriament com a punt en l'ordre del dia la concreció del nombre de membres de la junta directiva, que no pot ser inferior al designat per la comissió electoral.

Si la junta general en fixa un nombre superior, la junta directiva ha de convocar eleccions extraordinàries en els termes que preveu el Reglament notarial. El mandat dels nous membres de la junta ha de coincidir amb el de la resta dels membres d'aquella inicialment elegits.

Article 4.

S'habilita el Consell General del Notariat perquè adopti les mesures relatives a fixació provisional de les seus dels nous col·legis, patrimoni i personal que siguin necessàries per al compliment adequat del que disposa aquest annex.»

Disposició addicional única. *Revocació de poders.*

A l'Arxiu de Revocació de Poders, el titular del qual és el Consell General del Notariat, s'ha de mantenir degudament actualitzada la informació que sigui necessària relativa a tota revocació que es produeixi respecte d'un poder notarial i, si s'escau, consular. En conseqüència, s'han de fer constar, almenys, les dades identificatives del notari o autoritat consular que va autoritzar el poder que es revoca, la data de l'autorització, el número de protocol i el

nom o raó social del poderdant i de l'apoderat. Respecte de l'escriptura de revocació, s'han de fer constar les dades del notari autoritzant i, si s'escau, de l'autoritat consular, la data de revocació i el número de protocol.

Disposició transitòria primera. *Conservació de la categoria obtinguda en virtut d'oposicions entre notaris.*

El notari que en virtut d'oposicions entre notaris hagi obtingut una classe superior a la de la notaria que serveix, conserva la categoria obtinguda, encara que en l'actualitat ocupi fins i tot per concurs de trasllat una notaria de classe inferior a la guanyada per l'oposició.

Disposició transitòria segona. *Certificacions d'assentament de pòlisses.*

Les certificacions d'assentament de les pòlisses intervingudes anteriorment a l'entrada en vigor de la Llei 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció de frau fiscal, es regeixen per les disposicions del Reial decret 1251/1997, de 24 de juliol.

Si el notari opta per conservar la pòlissa en el protocol, la comunicació que preveu amb aquesta finalitat l'article 283 d'aquest Reglament s'ha de fer en el termini de cinc dies a comptar de l'entrada en vigor del Reglament, té efecte a partir del dia 1 del segon mes immediatament posterior a la data de publicació d'aquest Reglament, i no pot modificar la seva opció durant l'any 2007.

Als efectes del que disposa l'article 197 d'aquest Reglament respecte de l'enquadració i marges de la pòlissa, durant els dos mesos següents comptats des de l'entrada en vigor d'aquest Reglament n'hi ha prou que la pòlissa s'estengui en paper de manera que en permeti l'enquadració. Transcorregut el dit termini, la pòlissa s'ha d'estendre complint el que disposa l'article 197 d'aquest Reglament respecte dels marges i espai a la capçalera.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogades les disposicions següents:

1r L'article 141 bis i les disposicions transitòries primera, segona, quarta, sisena, setena, vuitena i novena del Decret de 2 de juny de 1944, pel qual s'aprova el Reglament de l'organització i règim del notariat.

2n El Decret 853/1959, de 27 de maig, pel qual s'aprova el Reglament per al règim interior dels col·legis oficials de corredors de comerç, del seu Consell General i que regula l'exercici del càrrec de corredor de comerç col·legiat.

3r L'article 7 del Reial decret 1643/2000, de 22 de setembre, sobre mesures urgents per a l'efectivitat de la integració en un sol cos de notaris i corredors de comerç.

2. Igualment queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret, o resultin modificades per aquest.»

Disposició final primera. *Comunicació de revocació de poders.*

En els termes que preveu l'article 164 del Reglament notarial, és obligatori comunicar la revocació dels poders que autoritzi o que conegui fefaentment el notari al cap de quinze dies de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

1. La reordenació de l'àmbit territorial de tots els col·legis notariais a què es refereix l'annex V del Regla-

ment notarial és efectiva a partir de l'1 de gener de 2009. En conseqüència, s'han de convocar eleccions ordinàries en tots els col·legis notariais els deu primers dies del mes de setembre de 2008, en els terminis i la forma previstos per reglament.

2. El mandat dels actuals membres de les juntes directives dels col·legis notariais, o dels que els substitueixin, així com el que tinguin en el Consell General del Notariat en la condició que sigui per l'esmentada raó, es prorroga, en el primer dels casos fins a la presa de possessió dels nous membres de les juntes esmentades elegits com a conseqüència de les eleccions a què es refereix el paràgraf anterior. Respecte del Consell, la pròrroga s'estén fins a la presa de possessió dels nous càrrecs, que s'ha de produir el mes de gener de 2009.

3. El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 19 de gener de 2007.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Justícia,
JUAN FERNANDO LÓPEZ AGUILAR

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

1886 *APLICACIÓ provisional de l'Acord de cooperació en matèria d'immigració entre el Regne d'Espanya i la República de Guinea, fet «ad referendum» a Conakry el 9 d'octubre de 2006. («BOE» 26, de 30-1-2007.)*

ACORD DE COOPERACIÓ EN MATÈRIA D'IMMIGRACIÓ ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE GUINEA

Preàmbul

El Regne d'Espanya i la República de Guinea, d'ara endavant designats «les parts contractants»,

Amb la voluntat d'ampliar i aprofundir les relacions d'amistat i de cooperació que uneixen els seus pobles i els seus governs,

Conscients que els fluxos migratoris constitueixen un dels grans reptes a què s'enfronten les societats i els governs d'Espanya i de la República de Guinea al llindar del segle XXI,

Convençuts que les migracions ordenades representen un poderós factor d'enriquiment mutu i d'acostament entre les societats espanyola i guineana,

Reconeixent que les migracions irregulars generen un cercle viciós de tràfic de persones, d'explotació de treballadors i d'alarma social, que ha de ser combatut de manera eficaç i amb ple respecte dels drets humans i de la dignitat personal dels emigrants,

Resolts a abordar de manera integral, pragmàtica i cooperativa el fenomen de les migracions entre Espanya i Guinea, i a situar els mateixos emigrants en l'eix de l'acció bilateral en aquest camp,

Amb la voluntat, en particular, d'aprofitar tot el potencial de les migracions com a factor autònom de desenvolupament i de modernització de les societats espanyola i guineana,

Decidits a participar activament en el partenariat entre els països d'origen, de trànsit i de destinació de les migracions entre Àfrica i Europa, sorgit de la Conferència Euroafricana sobre Migració i Desenvolupament que va tenir lloc a Rabat el juliol de 2006,

Saludant la renovada política de la Unió Europea a favor de l'estabilitat i de la prosperitat del continent africà i de la gestió ordenada dels fluxos migratoris euroafricans, que ha pres forma en l'Estratègia per a Àfrica i en l'Enfocament global sobre les migracions, adoptats pel Consell Europeu el desembre 2005,

Reafirmant la validesa dels principis i de les obligacions assumides a l'Acord d'associació entre les comunitats europees i els estats d'Àfrica, el Carib i el Pacífic, signat en Cotonou el 23 de juny de 2000, que inclou l'obligació de readmetre els nacionals d'un Estat part que es troben irregularment en el territori d'un altre Estat part,

Resolts a participar activament en el diàleg bilateral iniciat per la Unió Europea amb els estats d'Àfrica, el Carib i el Pacífic, per a la plena aplicació de l'article 13 de l'esmentat Acord de Cotonou.

Han convingut:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

ARTICLE 1

1. Les parts contractants han d'actuar tenint present el contingut del present Acord en el tractament de la matèria d'immigració.

2. Les parts contractants s'han de prestar assistència mútua en matèria d'immigració en les condicions que estableix el present Acord.

ARTICLE 2

En l'aplicació del que preveu el present Acord, les parts contractants han de tractar totes les qüestions d'immigració de conformitat amb les seves lleis i reglaments nacionals.

Les parts contractants han d'establir, d'acord amb les seves respectives normatives, les mesures adequades per eliminar qualsevol acte que, directament o indirectament, comporti una distinció, exclusió, restricció o preferència contra un nacional de l'altra part contractant que es trobi en els seus respectius territoris, basada en la raça, color, sexe, ascendència o origen ètnic, les conviccions i pràctiques religioses, i que tingui com a fi o efecte limitar o destruir el reconeixement o l'exercici en condicions d'igualtat dels drets humans i de les llibertats públiques en el camp polític, econòmic, social o cultural.

CAPÍTOL II

Admissió de treballadors

ARTICLE 3

1. Les parts contractants han d'impulsar la contractació legal de nacionals de l'altra part contractant en el seu territori, amb l'anàlisi prèvia dels seus mercats de treball i de la complementaritat d'aquests, quan les qualificacions professionals dels nacionals de la part contractant d'origen s'adiguin amb les necessitats de les empreses i ocupadors de la part contractant d'acollida.

2. La part contractant d'acollida ha d'afavorir tots els contactes entre les esmentades empreses i ocupadors i l'interlocutor designat per la part contractant d'origen, i ha de transmetre a l'esmentat òrgan designat com a interlocutor les ofertes d'ocupació formulades per les dites empreses i ocupadors.